ಯಕ್ಷಗಾನ ರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರ

(ತೆಂಕುಮಟ್ಟು)

★

ಉಡುಪಿ
...ಜೆ ಗುರುರಾವ್ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್

ಯಕ್ಷಗಾನ ರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರ

(ತೆಂಕುನುಟ್ಟು)

ಉಡುಪಿ

ಪಾವಂಜೆ ಗುರುರಾವ್ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್

Yakṣagāna Rājasūyādhwara

ಮೂರನೆಯ ಅಚ್ಚು:

ಶಾ. ಶಕ ೧೮೯೫

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಪಾವಂಜೆ ಗುರುರಾವ್ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ

ಉಡುಪಿ

ಅಚ್ಚುಗಾರರು:

ಪಾವಂಜೆ ಗುರುರಾವ್ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯ

ಉಡುಪಿ

ರೂ. 0.75

ಶ್ರೀಃ



॥ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತದೊಳಗಣ

ಯಕ್ಷಗಾನ ರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರ

ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತಂ

ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಮನಲೋಲಪೂರ್ಣನಿಲಯಂ ಶರಣೌಘಪರಿಪಾಲನಂ
ಫಾಲಾಕ್ಷಾದಿಸಮಸ್ತದೇವರಭಯಂ ಭೂಕನ್ನಿಕಾನಿರ್ಭಯಮ್ ।
ಬಾಲಾರ್ಕಾಮಿತಕೋಟಿಭಾಸುರವಪುಂ ಭೂತಾಧಿನಾಥಪ್ರಿಯಂ
ಲೀಲಾಮೂರುತಿಭೀಕರಾನನಕೃಪಾ ಶ್ರೀನಾರಸಿಂಹಂ ಭಜೇ ॥

ರಾಗ ನಾಟಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಜಯಂ ಮಹಾಗಜವದನ । ಜಯಂ ಭಕ್ತಹೃತ್ಸದನ । ಜಯಂತಂ ರೂಪಿನ ಮಂದನ । ಜಯ ಕಠಿನಕದನ ॥ ಜಯ ॥ ಪ ॥ ವಿಧಿಭವಾಮರ ನಮಿತ । ವಿಮಲ ಪುಣ್ಯಸಂಚರಿತ । ಕದನಕರ್ಕಶ ಧೀರ । ಕವಿಜನೋದ್ಧಾರ ॥ ಪದುಮ ನಾಭನ ಮಿತ್ರ । ಪಾವನಸಂಚಾರಿತ್ರ । ಮದಮೂರಗಣನಾಥ । ಮೂಷಿಕ ವರೂಥ ॥ ಜಯಂ ॥ ೧ ॥ ರುಂಡಮಾಲನ ಸಂತ ಪ್ರ । ಚಂಡ ಮೂಲೋರ್ಕಕಕ್ಕೆ। ಗಂಡ ಮಹ ಪಾತಕದ । ತಂಡ ಸಂಹಾರ ॥ ಹಿಂಡುಮುನಿಪೋಷ ಭೂ । ಮಂಡಲದಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತ । ಕುಂಡಲೀಧರ ಮೆರೆವ । ಶುಂಡಿಲಾಕಾರ ॥ ಜಯಂ ॥

ರಾಗ ಮಧುಮಾಧವಿ ಏಕತಾಳ

ತ್ರಾಹಿ ಶಂಕರಿ ಗೌರಿ ಶರಣಸಂಸಾರಿ । ಮೋಹಪಾಶವಿಚಾರಿ ಸಕಲಾವತಾರಿ ॥ ಸಾಹಸೋತ್ತಮೆ ಘೋರದನುಜಸಂಹಾರಿ । ಪಾಹಿ ಪಾಲಿಸು ಎನ್ನ ಭೂರಿ ಶೃಂಗಾರಿ ॥ ೧ ॥ ವಾರಿಜೋದ್ಭವರಾಣಿ ವರದೆ ಕಲ್ಯಾಣಿ । ಪೌರಾಣಾಗಮ ಪ್ರೀತೆ ಸಲಹೆನ್ನ ಮಾತೆ ॥ ಶಾರದೆ ನೀಯೆನ್ನ ಬಾಯೊಳು ನೆಲಸಿ । ತೋರಿಸಿಷ್ಟಾರ್ಥವ ಕರುಣೆಯೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೨ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಶ್ರೀಸರಸ್ವತಿಪಾರ್ವತೀಶರಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ । ವಾಸುದೇವನ ನುತಿಸಿ ಭೂಸಂವ
ನಸರ ನೆನೆದು । ವ್ಯಾಸ ಮುಖ್ಯರ ಸ್ಮರಿಸಿ ಶೇಷಗರುಡಾದಿ ಹರಿದಾಸಜನಕಭಿ
ನಮಿಸುತ ॥ ಆ ಸಪ್ತಶರಧಿಯಾಕಾಶಗಳಿಗೊಂದಿಸುತ । ಲಾ ಸಮೀರಜಗೆರಗಿ
ತೋಷದೊಳುಂ ಮನೆಯ ನರ । ಕೇಸರಿಯ ರೂಪ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ನರಸಿಂಹಗೆ ವಿಶೇಷ
ಭಕ್ತಿಯೊಳೆರಗುತ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರಿಗೊಂದಿಸು । ತಿಷ್ಟದೇವತೆಗೆರಗಿ ಶ್ರೀಪರ । ಮೇಷ್ಠಿಯಂನು
ಪೂಜಿಸುತಲತಿಶಯದರ್ತಿಯಿಂದೊಲಿದು ॥ ಸೃಷ್ಟಿಗಡಗೆಡೆದಾದಿಮೂರುತಿ ।
ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಿಜಪಟ್ಟದರಸಿಯೊ । ಳಿಷ್ಟವೆಲ್ಲವ ಬೇಡಿ ಪೇಳುವೆನೀ ಕಥಾಮೃತವ॥

ದ್ವಿಪದಿ

ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆರಗಿ ಕವಿಜನರ । ವಂದಿಸುತ ಕೈಮುಗಿವೆನಖಿಳ
ಗುರುವರರ ॥ ೧ ॥ ಭಾರತಾಮೃತಶರಧಿಯೊಳಗೆ ಮೆರೆದಿರುವ । ಶ್ರೀರಮಣ
ನಾಪ್ತರಹ ಪಾಂಡವರು ಮೆರೆವ ॥ ೨ ॥ ರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರವ ಕೈಗೊಂಬ
ಬಗೆಗೆ । ಆ ಜರಾಸಂಧಾದಿಗಳ ಜಯಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ॥ ೩ ॥ ಯಾಗವನು ಪೂರಯಿಸಿ
ಮೆರೆದ ಸಂಗತಿಯ । ರಾಗರಸದಿಂ ಪೇಳ್ವೆನಖಿಳ ಸತ್ಕಥೆಯ ॥ ೪ ॥ ಕೇಳಿ ಕವಿ
ಜನರು ತಪ್ಪಿರಲು ತಿದ್ದುವುದು । ಶೀಲಗುಣವುಳ್ಳರಾದರಿಸಿ ಲಾಲಿಪುದು ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಬಾಲ ಶಶಿವಂಶೋದ್ಭವ ಕ್ಷಿತಿ । ಪಾಲಜನಮೇಜಯಗೆ ಮುನಿಕುಲ ।
ಮೌಳಿ ವೈಶಂಪಾಯನಾಖ್ಯನು । ಲೀಲೆಯಿಂದ ॥ ೧ ॥ ಆ ಮಹಾಭಾರತ
ಪುರಾಣವ । ನಾ ಮಹೀಪತಿಗೊರೆಯೆ ಬಳಿಕ ಸ । ನಾಮನಂಘ್ರಿಯೊಳೆರಗು
ತೆಂದನು । ಭೂಮಿಪಾಲ ॥ ೨ ॥ ರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರದಿ ಚೈದ್ಯಮ । ಹಾ ಜರಾ
ಸಂಧರನು ಜಯಿಸಿದು । ರಾಜಧರ್ಮಜ ಮೆರೆದ ಪರಿಯ ವಿ । ರಾಜಿಸೆನುತ ॥
॥ ೩ ॥ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಡಗೆಡೆದು ಕೇಳ್ದ ನೃ । ಪೋತ್ತಮನನಾಲಿಂಗಿಸುತ ಮುನಿ ।
ಮತ್ತವಾರಣನೆಂದನತಿಶಯ । ದರ್ತಿಯಿಂದ ॥ ೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಭೂಪ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಜರ ಪಾರಂಪರೆಯೊ । ಳಾ ಪಾಂಡು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ರೆಂಬರ ಸುತನುಜಾತ । ರಾ ಪಾಂಡವರ್ಗೆ ಕೌರವ ಜಗದಿ ಸೇರದಿರಲರಸನರಗಿನ
ಮನೆಯೊಳು ॥ ತಾ ಪೊಗಿಸಿ ಕೌರವಂ ಕಪಟದುರಿಗೊಳಿಸುತಿರೆ । ಕಾಪಥದಿ

ಪೊರಟಯಿದ್ದು ಬಕಹಿಡಿಂಬರ ಗೆಲ್ದು । ದ್ರೌಪದಿಯ ವೈವಾಹವಮಂ ಗೆಯ್ದಿರಚ್ಯು ತನ ದಯದೊಳಾ ಕೌಂತೇಯರು ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಬಳಿಕ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪತಿ ತ । ನ್ನಿಳೆಯ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಗಳ ತ । ನ್ನೊಳು ವಿಭಾಗವ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟನು ಧರ್ಮಜನ ಕರೆದು ॥ ನಿಲಿಸಲಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪುರವರ। ದೊಳಗಮಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ಬೆಳವಿಗೆಯೊಳಿವರಿರ್ದರನುಪಮ ರಾಜ ತೇಜದಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಎಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆನರಸ । ಕೌಂತೇಯರಿಹ ಸಿರಿಯಂ । ಸಂತಸವ ವಿವರಿಸಲ । ನಂತಗಸದಳವು ॥ ೧ ॥ ಸುರಪನೈಶ್ವರ್ಯಗಳ । ಮರೆಸಿತೇನೆಂಬ ಮುರ । ಹರನ ಕೃಪೆಯಿರಲವರ್ಗೆ । ಸರಿಯುಂಟೆ ಜಗದಿ ॥ ೨ ॥ ಪಾರ್ಥನೊಂದಿನ ವಖಿಳ । ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ನಡೆದು । ದೈತ್ಯಾರಿಯನುಜೆಯೊಡ । ನುತ್ಸವದಿ ಬರಲಂ ॥ ೩ ॥ ಆ ಸಂಭದ್ರೆಯೊಳು ಗುಣ । ರಾಶಿಯೆನಿಪಭಿವಂನ್ಯು । ತೋಷ ದಿಂದುದಿಸಿ ಪರಿ । ತೋಷಗೊಳಿಸಂತಿರೆ ॥ ೪ ॥ ಖಾಂಡವನದಹನವನು । ಗಾಂಡೀವಿಸಹಿತೆಸಗಿ । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಬೀ । ಳ್ಕೊಂಡ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ॥ ೫ ॥

ದ್ವಿಪದಿ

ಇತ್ತ ಮಯಂನಚ್ಯುತನ ಮತದಿ ಮಂಟಪವ । ಚಿತ್ರಗಳ ನವರತುನ ಕನಕ ನಿರ್ಮಿತವ ॥ ೧ ॥ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ತನ್ನ ಕೈಪ್ರಮಾಣದೊಳಂ । ವಿಸ್ತರಿಸಂತೆಡೆ ಗೆಡೆಗೆ ಚಿತ್ರಭವನಗಳಂ ॥ ೨ ॥ ಸುತ್ತುವಳೆಯದಿ ರತುನ ಮುತ್ತುಗಳ ಝಲ್ಲಿ । ಕೆತ್ತಿಸಿದ ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ೩ ॥ ದೇವತಾರಚನೆಗಳಿಗೆಂಟು ಮಡಿ ಯೆನಿಸಿ । ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳ ಕಣ್ಗೆ ಚೋದ್ಯವೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೪ ॥ ಜೋಡಿಲ್ಲ ತ್ರೈಜಗ ದೊಳೆನಿಪ ಕೌತುಕವ । ಮಾಡಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳೊಳು ಮಂಟಪವ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕರೆಸಿದನು ಮಯನೆಂಟುಸಾವಿರ । ಸರಿಗರಕ್ಕಸಕಿಂಕರರು ನಿಜ । ಶಿರದೊ ಳಾಂತರು ತಂದರಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ ॥ ಅರಸನಿದಿರೊಳಂ ಮಂಟಪವ ತಂ । ದಿರಿಸಿದನು ಭೀಮಂಗೆ ಭಾರಿಯ । ವರಗದಾದಂಡವನು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಪೊಡವಂಟ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸುರುಟಿ ಆದಿತಾಳ

ಕೇಳೆಮುಸಂಜಾತ । ಸದ್ಗುಣ । ಪಾಲ ಹರಿಪ್ರೀತ ॥ ಕಾಲಾತ್ಮಜ ಕರು । ಣಾಳು ಸಮಸ್ತ ನೃ । ಪಾಲಾಧಿಪ ಗುಣ । ಶೀಲ ದಯಾಂಬುಧಿ ॥ ಕೇಳೆಮ ॥

॥ ೧ ॥ ನಿಸ್ಸೋಲಗಸಿರಿಗೆ । ಯೋಗ್ಯವಿ । ದೆನ್ನುವ ಬಗೆಯೊಳಗೆ ॥ ಸ್ವರ್ಣಾಕೃತಿ ಮಂ । ಟಪವನಂ ತರಿಸಿಹೆ । ಮನ್ನಿಸಿ ಕೈಗೊ । ಳ್ಳೆನ್ನಯಂ ಸೇವೆಯಂ ॥ ಕೇಳಿಮ ॥ ೨ ॥ ಭೀಮನಿಗೀಗದೆಯು । ರಿಪುಸಂ । ಗ್ರಾಮದ ಜಯಂಸಿರಿಯು ॥ ಕ್ಷೇಮವು ನೃಪ ಕೇ । ಳೀ ಮಂಟಪಗಳ । ಸಾಮದಿ ಕೈಗೊಳಂ । ಭೂಮಿಪ ನೀನೆನೆ ॥ ಕೇಳಿಮಂ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ವಸಗೆ ಮೆರೆದುಂದು ಮಯನ ನೃಪಮ । ನ್ನಿಸಿದನಂಡುಗೊರೆಯುಂಗ ಚಿತ್ತದೊ । ಳಸಂರರನಂ ಕಳುಹಿಸುತ ಶುಭಲಗ್ನದಲಿ ಮಂಟಪಕೆ ॥ ವಸುಧೆಪತಿ ಬರುತಖಿಳ ಪ್ರಜೆ ರಂ । ಜಿಸುತ ಮೆರೆವೋಲಗಕೆ ಕರುಣಾ । ರಸಭರಿತ ನಾರದನು ಬಿಜಯುಂಗೆಯ್ದ ನಲವಿನಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಗಗನದಿಂದಿಳಿವರ್ಕನಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ ತ್ರೈ । ಜಗದಾಧಾರನೆ ಸಲಹೆನುತ ॥ ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ ಕೀರ್ತಿಸಿ ತಾನು ವೀಣಾನಾ । ದಗಳಿಂದ ನುಡಿಸುತಯ್ತಂದ ॥ ॥ ೧ ॥ ಮುನಿಯಂ ದೂರದಿ ಕಾಣುತನಂಜಸಂಕುಲ ಪೌರ । ಜನ ಸಹಿತಿದಿರುಗೊಳ್ಳುತಲಿ ॥ ಕನಕಪೀಠವನಿತ್ತು ಪೂಜೆಗೆಯ್ದೆರಗಿರ್ಪ । ಜನಪನ ತೆಗೆದಪ್ಪುತೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಧರಣಿಪ ನಿನ್ನಂತೆ ಸಿರಿಯು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಿ । ಮೆರೆವವರಾರಂ ತ್ರೈಜಗದಿ ॥ ಕೊರತೆಯೊಂದೈಸೆ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನು ಸ್ವರ್ಗದ । ಸಿರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತನಲ್ಲದಿಹನು ॥ ೩ ॥ ಆಗಲೆ ನಳನಹುಂಷಾದಿ ಭೂಮಿಪರೆಲ್ಲ । ಯಾಗಾದಿ ಷಟ್ಕರ್ಮದಿಂದ ॥ ಸಾಗಿದರಮರಗದ್ದುಗೆಗೆ ಚಿಂತಾತುರ । ನಾಗಿಹ ಪಾಂಡುವಿಂತೆನಲಂ ॥ ॥ ೪ ॥ ಜೀಯ ಕೇಳಿದಕಿನ್ನುಪಾಯುವೇನೆನ್ನುತ । ಲಾ ಯುಮಂಸೂನಂ ಚಿಂತಿಸಲು ॥ ರಾಯ ಲಾಲಿಸು ರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರವ ಮಾಡು । ತ್ತಯ್ಯಗೆ ಕೊಡಿಸು ಸಂಪದವ ॥ ೫ ॥ ದ್ವಿಜರಾರಾಧನೆ ಯಾಗಾದಿಗಳಿಂದ ಸುರರೊಳು । ಯಂಜಮಾನತ್ವವ ಕೊಂಬ ಪಿತನು ॥ ತ್ರಿಜಗದಲ್ಲಣರೆಂಬಾತ್ಮಜರು ನೀವಿರುತಿರೆ । ವಿಜಯಂವಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನುಂಟು ॥ ೬ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಮಂನಿಯು ಮಾತಿನೊಳವನಿಪತಿ ಕಂ । ಬನಿಯಂ ತಾಳಂತ ಯಾಗದೀಕ್ಷೆಯಂ । ಮಂನದೊಳಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಾರದಮಂನಿಯು ಬೀಳ್ಗೊಟ್ಟು ॥ ನೆನೆನೆನೆದು ಚಿಂತಿಸಂತ ಸಿಂಹಾ । ಸನಕೆ ಧೌಮ್ಯಾದಿಗಳ ಬಾಂಧವ । ಜನಸಚಿವರನುಜಾದಿ ಮಂಖ್ಯರ ಕರೆದು ಬೆಸಗೊಂಡ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕತಾಳ

ಮಾತ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿ ನೀವೆಲ್ಲ । ವಾತಾತ್ಮಜಾದ್ಯರೀ ರೀತಿಯಂನೆಲ್ಲ ॥ ಮಾತ ॥ ॥ ಪ ॥ ಸ್ವರ್ಗದೊಳ್ಭುವದೊಳು ಸೇರಲೆಮ್ಮಯ್ಯನಂ । ಯೋಗ್ಯ ತಾನಲ್ಲದೆ ತೊಳಲ್ವನಂತೆ ॥ ಶೀಘ್ರದಿ ರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರ ಕೈಗೊಂಡು । ಸದ್ಗತಿ ಮಾಡೆಂದು ಪೇಳ್ದ ನಾರದನಿಂದು ॥ ಮಾತ ॥ ೧ ॥ ಸತ್ತ್ವಸಾಹಸಗುಣ ಕೀರ್ತಿ ಭೂತಳದಿ ಸ । ವಂಸ್ತ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದೇನಂ ಫಲ ॥ ಪುತ್ರರಿದ್ದಯ್ಯಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಯಾಗದ ಮೇಲೆ । ವ್ಯರ್ಥವೆಮ್ಮಯ ಬಾಳ್ವೆ ಪೃಥ್ವಿಯೊಳೆನಲಂದು ॥ ಮಾತ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಅನುಮಾನವೇನು ಜೀಯ । ದೀಕ್ಷಿತನಾಗು । ಮನದಿ ಚಿಂತಿಸದಿರಯ್ಯ ॥ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಿಂದಲೆಂದನಿತಂ ಸಾಹಿತ್ಯವ । ನಿನಗೊದಗಿಸುವೆನೆಂದೆನೆ ಪಾರ್ಥ ನುಡಿದನಂ ॥ ೧ ॥ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳೆಮ್ಮವ । ರಕ್ಷಿಪ ವನ । ಮಾಲಿಯೊಳಿದ ನೆಲ್ಲವ ॥ ನಾಲೋಚನೆಯನೆಸಗುವದಾತನಪ್ಪಣೆ । ಕೇಳಿ ನಿಶ್ಚಯಿಪುದೆಂದೆನ ಲೆಂದ ಯಮಜನು ॥ ೨ ॥ ಲೇಸು ಲೇಸಿನಿತೆಲ್ಲವ । ಕರೆಸಿ ಕೇಳ್ವ । ವಾಸಂ ದೇವನ ಮತವ ॥ ಬೇಸರದನಂವ ಬಿನ್ನಯಿಸುವುದೆನುತವ । ನೀಶದೂತರೊಳು ವಿಲಾಸದಿಂದೊರೆದನು ॥ ೩ ॥ ಚರರು ನೀವತಿ ಬೇಗದಿ । ದ್ವಾರಕೆಗಯ್ದಿ । ಕರುಣಾಳಂವಿನ ಶೀಘ್ರದಿ ॥ ಅರುಹಿ ದೈನ್ಯದಿ ಕರೆತರುವುದೆಂದಿತ್ತನಂ । ಪರಿಪರಿ ವಸ್ತುವ ಹರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಗೆಂದು ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಬಳಿಕ ಪರಿಪರಿ ವಸ್ತುಗಳ ಕಯ್ । ಗೊಳಂತಲತಿ ಬೇಗದಲಿ ದೂತರು । ಜಲನಿಧಿಯ ಕಳೆದೆಸೆವ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ನಡೆತಂದು ॥ ಲಲನೆಯರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಭಕ್ತಾ । ವಳಿಶಿರೋಮಣಿರತುನನಿರೆ ಪದ । ಗಳಿಗೆರಗಿ ಕಯ್ ಮಂಗಿದಂ ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಪೇಳಿದರಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಧುಮಾಧವಿ ಏಕತಾಳ

ದೇವಾದಿದೇವರ ದೇವನೆ ಕೇಳು । ಕಾವುದೆಮ್ಮನು ಚೆಲ್ವ ಪರಮ ಕೃಪಾಳು ॥ ದೇವಾ ॥ ಪ ॥ ಪಾಂಡವರೀಪರಿ ಕಾಣಿಕೆ ಸಹಿತ । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ ಪದಗಳಿ ಗಿನಿತ ॥ ಕಂಡೆರಗಿದಂ ಕರೆತನ್ನಿರೆಂದೆನುತಾ । ಮಂಡಲಾಧಿಪ ಕಳುಹಿಸಿದ ಕೇಳ್ ಮಾತ ॥ ದೇವಾ ॥ ೧ ॥ ತಮ್ಮತಮ್ಮೊಳಂ ಸುರಮುನಿಯೊಡಗೂಡಿ । ಧರ್ಮ ಜಾದಿಗಳೊಂದು ವಿಷಯ ಮಾತಾಡಿ ॥ ನಿಮ್ಮೊಳು ಕಾರ್ಯವುಂಟೆಂಬುದ ಪೇಳ್ದು । ನಮ್ಮನಟ್ಟಿದ ಕರೆತನ್ನಿ ನೀವೆಂದು ॥ ದೇವಾ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕೇಳಿ ನಸುನಗುತಚ್ಯುತನು ಶಿಶು । ಪಾಲ ಖಳ ಮಗಧಾದ್ಯರಿಗೆ ಕಡೆ । ಗಾಲ ಬಂತೆಮ್ಮಯ ಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿ ಲೇಸೆನುತ ॥ ಶ್ರೀಲಲಾಮನು ನಿಖಿಳ ಯಾದವ । ಜಾಲವನು ಪುರವರಕೆ ನಿಲಿಸಿ ಕೃ । ಪಾಳು ನಿಜಭಕ್ತರನು ಕಾಂಬು ತ್ಸವದಿ ಹೊರವಂಟ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಕಶ್ಯಪವಸಿಷ್ಠಾದಿ ಸಕಲ ಮುನಿ ಮುಖ್ಯರಾ । ಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಳ್ಪ ತಪ ಸಮಾಧಿಗಳಿಂಗ । ದೃಶ್ಯನೆನಿಸಿದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪಮೀ ಕುಂತೀಕುಮಾರ ಕರ್ಗೆ ॥ ವಶ್ಯನಾಗಿಹನೆಂತೊ ಶಿವ ಶಿವಾ ನೀಲಮೇ । ಘಶ್ಯಾಮಳನ ಲೀಲೆ ಪೊಸತೆಂದು ಸುರರುಲಿಯೆ । ಸುಶ್ಯಾಲಕಂ ಸುಪರ್ಣಾರೂಢನಾಗಿ ಕಡುಬೇಗ ದಿಂದಯ್ತಂದನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಭಕ್ತರಿಗೆ ತಾ ಸುಲಭನೆನಿಪ ವಿ । ಚಿತ್ರನರನಾಟಕವ ತೋರಿಸು । ತರ್ತಿಯಲಿ ನಡೆತಂದನಿಂದ್ರ । ಪ್ರಸ್ಥ ಪುರಕೆ ॥ ೧ ॥ ಮುರಹರನ ಬರವರಿದು ಧರಣೀ । ವರನಿದಿರ್ಗೊಂಡನುಜಸಂಕುಲ । ವೆರಸಿ ಬಂದಚ್ಯುತನ ಚರಣದೊ । ಳೆರಗೆ ಕಂಡು ॥ ೨ ॥ ನಗುತ ಪಾಂಡುಕುಮಾರವರ್ಗವ । ತೆಗೆದು ತಕ್ಕವಿಸುತಲಿ ಬಂದೋ । ಲಗದಿ ಕುಳಿತಿಂತೆಂದನೈವರ । ಮೊಗವ ನೋಡಿ ॥ ೩ ॥ ದುಗುಡವೇನೈ ಪೇಳಿರೀ ಪರಿ । ಮೊಗದ ಸಿರಿ ಕುಂದಿರ್ಪುದೇನೆನ । ಲೊಗುವ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ಯಮ ಜಾ । ದಿಗಳು ನಮಿಸೆ ॥ ೪ ॥

ಕಂದ

ಚಿಂತಿಸಿ ಮಣಿದವದಿರನು ಮು । ರಾಂತಕನೊಲಿದೆತ್ತಿ ದಯಂದಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಬಳಿಕಂ ॥ ಕೌಂತೇಯರೊಳಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನು ನಸುನಗುತಲೊರೆದ ನೇಕಾಂತದೊಳಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆತಾಳ

ಏನು ಕರೆಸಿದಿರೆಮ್ಮನು । ಮನಸಿನೊಳ । ಗೇನು ಯೋಚಿಸಿದಿರಿನ್ನು ॥ ದಾನವರು ಕೌರವರೊಳು । ಬಂದೆಡರಿ । ದೇನಿರ್ದರುಸಿರಿಯೆನಲು ॥ ೧ ॥ ದನುಂಜರೊಳು ಕೌರವರೊಳು । ಭಯುವೆ ನಿ । ಮ್ಮನುಪಮದ ಕರುಣವಿರಲು ॥ ಜನಕಗಮರೇಂದ್ರಸಭೆಯು । ಇಲ್ಲೆಂದು । ಮುನಿಯೆಮ್ಮೊಳೆಂದ ನುಡಿಯು ॥ ॥ ೨ ॥ ಅದಕೆ ರಾಜಾಧ್ವರದೊಳು । ಪಿತಗೆ ಸುರ । ಪದವಿಯಹುದೆಂದ ಕೇಳು ॥ ಇದನೆಸಗದಿರಲು ಸುತರು । ನಾವಿದ್ದು । ಬದುಕಿ ಫಲವೇನಯ್ವರು ॥ ೩ ॥

ಕಯ್ಗೊಂಡೆನೀ ವ್ರತವನು । ಮುನಿಪ ಸುರ । ಲೋಕಸಹಿತಿದ ಪೇಳ್ವನು ॥ ಈ ಕ್ರತುವ ಮಾಡದಿರಲು । ಪಾಪ ತ್ರೈ । ಲೋಕ ಪರಿಹಾಸ ಕೇಳು ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಯಾಗವನು ಪೂರಯಿಸುತೀ ಭವ । ಸಾಗರವ ನೀ ದಾಂಟಿಸೆನುತಲಿ । ರಾಗದಲಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಭೂಪನನೆತ್ತಿ ನಸುನಗುತ ॥ ಸಾಗರಾಂತದ ನೃಪರ ಗೆಲದೀ । ಯಾಗಕೊದಗುವರುಂಟೆ ಮುನಿಯು ನಿ । ಯೋಗದಲಿ ಮರುಳಾದಿ ರಕಟಕಟೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಇದರೊಳಾರೀ ಭೂತಳಂಗಳ । ಸದೆದು ಜಯಿಸುವ ಭಟರ ತೋರಿಸು । ಸುದತಿಯರ ಮುಂದುಬ್ಬಿದ್ಯೆ ನಾ । ರದನ ನುಡಿಗೆ ॥ ೧ ॥ ಕೌರವರು ನಿನ್ನ ವರು ವಿಘ್ನವ । ತಾರದಿಹರೇ ಬಳಿಕ ಖಳ ಪರಿ । ವಾರವದೆ ಮಗಧಾದಿ ಭಟ ಕುಲ । ವಾರಿಧಿಗಳು ॥ ೨ ॥ ಕಾಲಯುವ ಮುರ ನರಕ ಪೌಂಡ್ರಕ । ಸಾಲು ವಾದ್ಯರ ಗೆಲಿದು ಮಾವನ । ಬೀಳುಗೆಡಹಿದ ಬಳಿಕ ಪೊರಟನು । ಖೂಳ ಮಗಧ ॥ ೩ ॥ ಭೂರಿದಿನ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಸೋತೆನು । ಘೋರ ಮಾಗಧನಿಂದ ಭಯದೊಳು । ವಾರಿಧಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಕಟ್ಟಿದೆ । ನೂರ ಕೇಳು ॥ ೪ ॥ ಯಾಗ ತಾನಿದ್ದಿದನು ತೊಡಗಲು । ಮಾಗಧನು ಸೈರಿಪನೆ ಚೈದ್ಯಮ । ಹಾ ಗರುವ ಮಾಗಧನ ಜಯಿಸಲು । ಸಾಗದಯ್ಯ ॥ ೫ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಜಗದಖಿಳ ರಾಯರುಂ ಗೆಲ್ದೆಯಾದರು ಚೈದ್ಯ । ಮಗಧರಿವರಿಬ್ಬರಂ ಜಯಿ ಪರಾರುಂಟು ತ್ರೈ । ಜಗದಿ ಯಾಗಾದಿ ಷಟ್ಕರ್ಮನಾಶನರಿದರೊಳಗ್ಗಳಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿ ॥ ಮಿಗಿಲಾ ಜರಾಸಂಧವಧೆ ನಿಮ್ಮೊಳಸದಳವು । ನಗೆಗೇಡನೆಸಗ ದಿರಿ ನೀವೆಂದು ಪೇಳೆ ಭುಗಂ । ಭುಗಿಲೆಂಬ ರೋಷಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಗರ್ಜಿಸುತನಿಲ ಸುತನೆಂದಚ್ಯುತನೊಳು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ಬಂದುದೆ ವ್ರತಭಂಗಗಳು । ಮಗ । ಧೇಂದ್ರ ಬಲಾಢ್ಯನೆ ತಾಳು ॥ ಕೊಂದಿ ಡುವೆನು ಖಳನೊಡಲಾ । ಕ್ಷಣ । ದಿಂದಲೆ ತಾ ವೀಳ್ಯಗಳ ॥ ೧ ॥ ನಿನ್ನೊಳು ಹಗೆಯೆನಿಪರನು । ಸುರ । ಕನ್ನೆಯರೊಳು ತೋರುವೆನು॥ ಇನ್ನೇನತಿ ಕಪ್ಪವನು। ಕ್ರತು । ಸನ್ನಾಹವ ತರಿಸುವೆನು ॥ ೨ ॥ ಪರಿಕಿಸೆನುತ ಮೀಸೆಗಳ । ತಾ । ತಿರು ಹುತಲತಿ ಭಾಷೆಗಳ ॥ ಅರುಹಿಸಲರ್ಜುನ ಕೆರಳಿ । ಬೊ। ಬ್ಬಿರಿದೆಂದನು ರೋಷ

ದಲಿ ॥ ೩ ॥ ನವಖಂಡದಿ ಮೆರೆದಿರುವ । ನೃಪ । ನಿವಹವ ಸೋಲಿಸುತೆಸೆವ ॥ ನವರತ್ನಂಗಳ ಹೊರೆಯು । ಹೊರಿ । ಸುವೆ ನೀ ನೋಡೀ ಪರಿಯು ॥ ೪ ॥ ವಿಕೀ ಗಾಂಡೀವಗಳು । ರಥ । ವಾಕಾಧಿಪರಸ್ತ್ರಗಳು ॥ ಈ ಕೀರ್ತಿಗಳಿಂದೇನು । ನೃಪಾ । ನೀಕವ ಜಯಿಸದಡಿನ್ನು ॥ ೫ ॥ ಕೂಡಿಸು ದ್ವಿಜಸಂಕುಲವ । ಕೈ । ಗೂಡಿಸು ದೀಕ್ಷಾಧ್ವರವ ॥ ಓಡಲಿ ಬರೆದೋಲೆಗಳು । ತಡ । ಮಾಡದೆನಲ್ಕೆ ದಯಾಳು ॥ ೬ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ವಿಹಿತವೀ ನುಡಿ ಕ್ಷತ್ರಿಪಂಥಕೆ । ಸಹಜವೈಸೇ ಜೈಸುವ ॥ ಸಹಸಿಗಳು ನೃಪ ದೀಕ್ಷೆಗಳ ಸ । ನ್ನಹವ ಮಾಡ್ಯೆ ॥ ೧ ॥ ಎಮಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಕೊಡು ರಿಪು । ರಮಣಿಯರ ವೈಧವ್ಯವ ॥ ನಿಮಿಷದಲಿ ತರಿಸುವೆನು ಬರಿಸುವೆ । ನವನಿಪರನು ॥ ೨ ॥ ಮಾಗಧನ ವಧೆಯಿಂದಲಾಯಿತು । ಯಾಗವೆಂದು ಪೇಳಲು ॥ ಆ ಗರುವನುದ್ಭವವ ಪೇಳೆನು । ತಾಗ ನೃಪತಿ ॥ ೩ ॥ ಕಂಗಳನ್ನರಳಿಚುತೊರೆದ ನಿ। ನ್ನಂಘ್ರಿಗಳನು ಸೇವಿಸೆ ॥ ಭಂಗವುಂಟೇ ಪೇಳು ಮಂಗಧ ಪ್ರ । ಸಂಗವೆನಲು ॥ ೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಅರಸ ಕೇಳ್ ಮಗಧಪುರದವನಿಪಬೃಹದ್ರಥಗೆ । ತರಳರಿಲ್ಲದೆ ಕೌಶಿಕನು ಕೊಟ್ಟ ಫಲವ ತ । ನ್ನರಸಿಯರಿರ್ಗಿತ್ತಡೀರ್ವರು ತಿಂದು ಸೀಳೆರಡ ಪಡೆಯೆ ದುಗುಡದೊಳದರನು ॥ ಹೊರವಳಯದೊಳು ಬಿಸುಡಲಿರುಳು ಜರೆಯೆಂಬ ವಳು । ಬರುತದರ ಕೂಡಿಸಲು ತರಳರೂಪಾಗೆ ನೃಪ । ವರನ ಕರದಿವ ಜರಾ ಸಂಧನೆಂದಿತ್ತಡವ ಸಲಹಲತಿಶಯನಾದನು ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ತ್ರಿದಶದಲ್ಲಣನಿವನ ಮುರಿದ । ಲ್ಲದೆ ನೃಪಾಲಕರಂಜಿ ಕಪ್ಪವ । ನೊದಗಲರಿ ಯರು ಯಾಗಮಂಟಪಕವನಿಪತಿ ಕೇಳು ॥ ಇದು ನಿಧಾನವು ಭೀಮಪಾರ್ಥರಿ । ಗಿದು ಮುಹೂರ್ತವು ಮೀಳೆಯುವ ತಾ । ಕದನ ವಿಜಯದ ವೀರ ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿ ಕಳುಹೆಂದ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ತರಳರೆಮ್ಮನುಜರಿವ । ರರಿಯದವರಲಿ ಕೃಪೆಯು । ನಿರಿಸು ನಮ್ಮಯ ಪ್ರಾಣ । ದರಸ ನೀನೈಸೆ ॥ ೧ ॥ ಕ್ರತುವಿದರನುದ್ಧರಿಸು । ವತಿಭಾರ ನಿನ ಗೆನುತ । ಸ್ತುತಿಸುತಡಗೆಡೆದ ಮುರ । ಮಥನನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥ ೨ ॥ ಪೃಥ್ವಿಪನ ಶಿರವ ಪಿಡಿ । ದೆತ್ತಿ ಚಿಂತಿಸಲೇಕೆ ... ತ್ತರರೋತ್ತರವಾಯ್ತು । ನುತ್ತ ಹರಸಿದನು ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಪಾಳೆಯುವ ಬರಹೇಳು ಭೂಪರಿ । ಗೋಲೆಯುಂಡುಗೊರೆ ಸಹಿತ ಕಳುಹಿಸು । ಕೇಳಿನಲು ಕಲಿಭೀಮಪಾರ್ಥರು ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲಿ ॥ ವೀಳೆಯುವ ಕೈಗೊಂಡು ಪಾತಕ । ಜಾಲಸಹಿತತಿ ಪಾದ್ಯರಭಸದಿ । ಬೀಳುಗೊಂಡರನೇಕ ಬಲ ಸಹಿತಚ್ಯುತಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝುಂಪೆತಾಳ

ಪೊಡವಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತು ಭೀಮಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರು । ಪಡೆಸಹಿತ ಪೂರ್ವಮುಖವಾಗಿ ॥ ನಡೆದು ಪಯಣದಮೇಲೆ ಪಯಣದಲಿ ಮಗಧನೃಪ । ಪೊಡವಿಯನು ಪೊಕ್ಕರತಿಜವದಿ ॥ ೧ ॥ ಪಾಳೆಯುವ ಪರ್ವತದ ಬುಡದೊಳಿರಿಸುತ್ತದರ । ಮೇಲಿವರು ಮೂವರಡಹಾಯ್ದು ॥ ಶೈಲಾಗ್ರದೊಳಗೆಸೆವ ಭೇರಿತ್ರಯಂಗಳನು । ಬೀಳಹೊಯ್ದೆಬ್ಬಿಸಿದರಂದು ॥ ೨ ॥ ಆ ಶಬ್ದಕಿಳೆಯುದುರಲಿತ್ತನಡುವಿರುಳು ಮಗ । ಧೇಶ ಕೈಗೊಂಡು ಯಾಗದಲಿ ॥ ಭೂಸುರಾರ್ಚನೆಗಳಲಿ ದಾನಗಳ ಕೊಡುವೆಡೆಯೊ । ಳೀ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಬೆರಗಿನಲಿ ॥ ೩ ॥ ಆ ರಾತ್ರಿಯೊಳಗಿವರು ಸೂರೆಗೊಂಡಿರದಯ್ದಿ । ಮೂರುಕೋಟೆಯು ಮುರಿದು ದ್ವಿಜರಾ ॥ ಕಾರದೊಳಗಿವರು ಮೂವರು ಪೊಕ್ಕರವರಪರ । ದ್ವಾರದೊಳು ಯಾಗ ಮಂದಿರವ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕೌಳಿಕರ ಕಂಡೆದ್ದು ಮಗಧನೃ । ಪಾಲ ಮಧುಪರ್ಕಾದಿ ಪೂಜೆಯು । ಮೇಳವಿಸಿ ಸಭೆಸಹಿತಯೆವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಪೇಳಿರೈ ನಿಮಗಾವ ದೇಶ ವಿ । ಶಾಲ ಗೋತ್ರವದಾವುದೆನುತ ವಿ । ಲೋಲಮತಿ ಚಿಂತಿಸಿದನಿವದಿರು ವಿಪ್ರರಲ್ಲೆಂದು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಯರಕಲಕಾಂಭೋಜಿ ಝುಂಪೆತಾಳ

ಯಾರಿವದಿರೆಂದೆಂಬುದರಿಯದಾಯ್ತೆನಗೆ । ಕಾರಣೀಕರುಯೆಂದು ತೋರುತಿದೆ ಮನಕೆ ॥ ಪ ॥ ಸತ್ತ್ವಭುಜಬಲಯುತರು । ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯರು ಕಪಟ । ಋತ್ವಿಜರು ತನಗಿವರು । ಶತ್ರುವೆನಿಸಿಹರು ॥ ವೃತ್ರಾರಿಯಜಭವ ಸ । ಮಸ್ತದೇವರೊಳಿವರು । ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಿಲ್ಲತಿ ಸ। ಮರ್ಥರೆಮಗಿದಿರು ॥ ೧ ॥ ಆ ದಂತಿಪುರದವರು । ಆಪ್ತಜನ ಪಾಂಡವರು । ಕಾದಲಯ್ತುಹರಲ್ಲ । ಕಾಣೆ ವಿಂಕ್ಕವರ ॥ ಯಾದವರೊಳಿಲ್ಲ ತುರು । ಗಾದ ರಣಹೇಡಿಯುಹ । ಮಾಧವನದಂತಿರಲಿ । ಮಾತನಾಡಿಸುವೆ ॥ ೨ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಇತ್ತಲೀಗಪರರಾತ್ರಿಯೊಳೇನು ಕಾರ್ಯ ನಿ । ಮಿಂತ್ತದಿ ಬಂದಿರಯ್ಯ ॥ ಕೃತ್ರಿಮರೆಊ ಸಹಜರೋ ನೀವು ಬೆದರದೆ । ಬಿತ್ತರಿಸುವುದೆನಲಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ನಿಜದ । ಸತ್ಯವಚನ ಮಾರ್ಗಗಳನು । ಬಿತ್ತರಿಸಲರಿದು ವೇದ । ಶಾಸ್ತ್ರವು ಮಗಧ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ವೈರಿಗಳೆ ನಾವು ನಿಮಗೆ ವೈರತ್ವಕ್ಕೆ । ಕಾರಣವೇನುಸಿರಿ ॥ ತೋರುತಲಿದೆ ಕಪಟಾಕೃತಿ ಮಿಗೆ ನಿಮ್ಮಾ । ಕಾರವು ಹೋಗದಲೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ಭೂರಿ ನೃಪರ ಸೆರೆಯೊಳಿಟ್ಟು । ತೋರಿಸಿದ್ದ ಕೃತ್ಯದಿಂದ । ವೈರ ನಿನ್ನೊಳಿನ್ನಾ ನೃಪರ । ಸೆರೆ ಜಿಡು ಮಗಧ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ನೀನಾ ನೃಪರಿಗೆ ತಮ್ಮನೊ ಮೊಮ್ಮನೊ । ಸೂನುವೊ ಬಾಂಧವನೊ ॥ ಏನೆಂಬೆನೈ ಸೆರೆ ಬಿಡುಗಡೆಗೀಪರಿ । ನೀ ನೆನೆದದಂಭಂತವ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ಎಲವೊ ಧರೆಯ ಧರ್ಮಾದಿಗಳ । ಸಲಹಿ ಖಳರ ತಲೆಯ ಕೊಂಬು । ದಿಳೆಯ ಶಿಕ್ಷೆ ರಕ್ಷೆ ನಮಗೆ । ತಿಳಿದುಕೊ ಮಗಧ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೀಪರಿ ಬಗುಳಿದು । ಸಾಯದಿರಧಮರಿರ ॥ ನಾಯಂಕರೈಸಲೆ ನಿಜವಿದು ನಿಮ್ಮಭಿ । ಪ್ರಾಯವ ಹೇಳೆನಲು ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕೇಳಿ ಮಾಡುವುದೇನು ತಾನಸು । ರಾಳಿಧೂಳೀಪಟಲ ವೈರಿನ್ಯ । ಪಾಲ ಚೌಪಟಮಲ್ಲನೀತನು ಭೀಮಸೇನ ಕಣಾ ॥ ಭಾಳನೇತ್ರನ ಭುಜಬಲದ ಸಮ । ಪಾಳಿಯರ್ಜುನದೇವ ನೋಡೈ । ಕಾಳಗವ ಕೊಡು ನಮ್ಮೊಳನಿಬರೊಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧ ॥

ಕಂದ

ಕೇಳ್ದಾ ಕಿರುನಗೆಯಿಂ ಬಿ । ದ್ದೇಳ್ದರೆ ರೋಮಾಂಚನದೊಳು ಬೆಕ್ಕಸಬಡುತಂ ॥ ತಾಳ್ದನು ನಸುನಗೆ ಹಾಸ್ಯದಿ । ಪೇಳ್ದಂ ಮಹಾಜನರಿದಿರೊಳು ಸಭೆಯೊಳಗಾಗಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ರೂಪಕತಾಳೆ

ತಿಳಿಯದಾದಿರೆ । ನಮ್ಮ ಕಂಸಗೆ । ಅಳಿಯನೀತನು । ನಮಗೆ ಪೊಮ್ಮನು ॥ ಲಲನೆ ದೇವಕಿ । ಯಣುಗ ಚೋರರ । ಕುಲಶಿರೋಮಣಿ । ಯೆಂಬರೀತನ ॥ ॥ ೧ ॥ ಆಡಲೇನದ । ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮೊಳು । ಮಾಡಿ ಕಲಹದಿ । ಮುರಳಿ ಯುದ್ಧದಿ ॥ ಓಡಿ ಬದುಕಿದ । ಭಂಡನಿವನೆನು । ತಾಡಿ ಕೃಷ್ಣನ । ನೋಡು ತೆಂದನು ॥ ೨ ॥ ಎಲವೊ ಸೂಳೆಯು । ರಾಟಕೂಟವೊ । ಕೊಳಲಗಾನವೊ । ಪಶುಸಮೂಹವೊ ॥ ಬಲಂ ಸರಳ್ಗಳ । ಬಾಹುಬಲಗಳ । ತಿಳಿವೆಯೆಂತೆಲೊ । ಸದರವಲ್ಲೆಲೊ ॥ ೩ ॥ ಹಂಸಡಿಬಿಕರ । ಕಂಸಬಲಗಳ । ಹಿಂಸೆ ಗೆಯ್ದುದ । ತೋರಬಂದೆಯು ॥ ಧ್ವಂಸಮಾಳ್ಪೆನು । ಹುಲಿಗೆ ಪಶುಗಳ । ವಂಶ ಸಿಕ್ಕಿದ । ತೆರದಿ ಕೆಟ್ಟೆಲಾ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳೆ

ಮಂದಮುಖನೆ ಕೇಳ್ ಪಿತ್ತವೋ ಮ । ದ್ಯದ ವಿಕಾರವೊ ಭಂಗಿ ತಲೆಗೇ । ರಿದುದೊ ಭಟನಾದರೆ ವಿಘಾತಿಯ । ಲೊದಗಂ ರಣಕೆ ॥ ೧ ॥ ಸದನ ನಿನ್ನದಂ ಸೂಳೆಯರ ಮುಂ । ದೊದರಲೇತಕೆ ನಿಮಿಷದೊಳಂ ಬಂ । ದಿದೆ ಮರಣ ನಿನ ಗೆಂದು ನುಡಿವನು । ಪದುಮನಾಭ ॥ ೨ ॥ ಎಲವೊ ಗೋಪಕುಮಾರ ಕಂಸನ । ಲಲನೆಯರ ವೈಧವ್ಯದುಃಖಾ । ನಲನ ನಂದಿಸಲಾಯ್ತು ನಿನ್ನಯ । ತಲೆಯಂ ರುಧಿರ ॥ ೩ ॥ ಕಾಲಯುವ ಕಂಸಾದಿ ನೃಪದೈ । ತ್ಯಾಳಿಯಂಸು ನಿಮಿಷದಲಿ ನಿನ್ನನು । ಸೀಳಿ ತೆಗೆವೆನೆನುತ್ತ ಗಜರಿ ಕ । ರಾಳನಾಗಿ ॥ ೪ ॥ ಗೋವಳರಂ ನಿರ್ಲಜ್ಜರಿದರೊಳು । ನೀವು ಗರುವರು ರಾಜಪುತ್ರರು । ಸಾವ ಬಯಸಂವ ನೊಡನೆ ಬಂದಿರಿ । ಠೀವಿ ಲೇಸು ॥ ೫ ॥ ಹುಡುಗರ್ಗೆ ನಿಮಗಿದಕೆ ನೀತಿಯಂ । ನುಡಿವರಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯರ್ಥ ನಮ್ಮೊಳು । ಮಡಿವಿರೆಂದಬ್ಬರಿಸಲಾತಗೆ । ನಂಡಿದ ಭೀಮ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳೆ

ದುಷ್ಟನೆ ಬಗುಳುವುದೇಕೆ । ನಿ । ನ್ನಿಷ್ಟಕೆ ಮೆಚ್ಚೆವು ಧುರಕೆ ॥ ಧಿಟ್ಟತೆ ಯುಂಟೇ ಪೇಳು । ಹಿ । ಮ್ಮೆಟ್ಟದೆ ನೀ ತೋರೇಳು ॥ ೧ ॥ ಸರಸವೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನೊಳು । ಶ್ರೀ । ಹರಿ ನಿನಗೆಣೆಯೇ ತಾಳು ॥ ಅರೆನಿಮಿಷದಿ ನಿನ್ನಾವನು । ಬಡಿ । ದುರುಳಿಪೆನೆನೆ ಪೇಳಿದನು ॥ ೨ ॥ ಗೋವಳನಿವನೊಡಗೂಡಿ । ನೀವ್ । ಸಾವನಂ ನೆನೆದಿನಿತಾಡಿ ॥ ಕೇವಲ ಮಡಿವಿರಿ ಧುರದಿ । ನಿಮ್ಮ । ಕಾಯ್ವರ್ ಯಾರೀ ಜಗದಿ ॥ ೩ ॥ ಹರಿ ಸಹಿತಲಿ ಕಾದುವಡೆ । ಪಡೆ । ವೆರಸಿ ಬಹುದಂ ಸಾಲದಡೆ ॥ ತರಿಸಿ ಕೊಡುವೆನಾಯುಧವ । ಮೂ । ವರೊಳೊದಗುವೆ ನಾ ರಣವ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಎಲವೋ ಮಾಗಧನೆ ಕೇಳು । ಸರ್ವರ ಗೆಲ್ದು । ಬಲುವ ತೋರದಿರೆನೊಳು ॥ ಕಲಹಕೆಮ್ಮಿಬರೊಳೊರ್ವನ ವರಿಸು ನಿ । ನ್ನಳಿವು ನಿಶ್ಚಯುವೆನಲು ॥ ೧ ॥ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ ನಿನ್ನಯು । ಪೌರುಷ ಯುದು । ನಿಕರಕಂಜಿರ್ಪೆನಯ್ಯ ॥ ಸಕಲ ಸಂಗರ ಪಲಾಯನಪಂಡಿತನು ನೀನು । ಬಳ್ಯಕಂತಿ ನಿನ್ನೊಳು ಸೇರದು ॥ ೨ ॥ ಪಾರ್ಥ ಸಲ್ಲನು ತನಗೆ । ಸಂಗರದಿ ಸ । ಮರ್ಥನಾಗಿಹ ಭೀಮಗೆ ॥ ಇತ್ತೆನಾ ಹವವಿದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಲು ಕಡೆ । ಗಿತ್ಯರ್ಥ ನಿವಂಗೆಂದನು ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಎಂದಾತ ನಗುತಲಿ ತರಿಸಿದ । ಗಂಧ । ಚಂದನ ಕರ್ಪೂರ ಬಹುವಿಧ ॥ ಕುಂದಕಸ್ತೂರಿ ಜವ್ವಾಜಿಯು । ನಲ । ವಿಂದೇಕ್ಷಕರ್ದಮ ಭರಣಿಯು ॥ ೧ ॥ ಹರಿ ಭೀಮಪಾರ್ಥರಿಗಿನಿತನು । ದಿವ್ಯಾಂ । ಬರಗಳ ಸಹಿತ ತಂದಿತ್ತನು ॥ ಪರಿಪರಿ ಯಿಂದ ತಾನೆಲ್ಲವ । ಅಲು । ಕರಿಸುತ ಮೆರೆದನನೇಕವ ॥ ೨ ॥ ಕೊಟ್ಟವದಿರಿಗೆ ವೀಳೆಯವನು । ಸಂ । ತುಷ್ಟಿಯೊಳ್ ಕೈಗೊಂಡು ಮಗಧನು ॥ ಅಟ್ಟಹಾಸದಿ ಭೀಮಸಹಿತಲಿ । ಜಗ । ಜಟ್ಟಿಗಳನುವಾಗಿ ರಣದಲಿ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ ಮಗಧನೃಪಮು । ದಿರದ ರಾಜಾಂಗಣದೊಳವನೀ । ಸುರರು ನೋಟಕರಾದರಲ್ಲಿ ಮುರಾರಿಫಲುಗುಣರು ॥ ಎರಡು ಬಲ ಮೋಹರಿಸಿ ನಿಂದುದು । ಪುರದ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ಕೃತ ಸಂ । ಚರಣ ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ಪಾಡ್ಯದೊಳಾಹವಾರಂಭ ॥ ೧ ॥

ಕಂದ

ಸಿಡಿಲಬ್ಬರಿಸುವ ಮೋಲಡಿ । ಗಡಿಗೀರ್ವರು ಭುಜವ ಹೊಯ್ದು ಬರ ಸೆಳೆ ದಾಗಂ ॥ ತುಡುಕುತ ಗದೆಯೊಳು ಹೊಡೆದಾ । ಕಡುಗಲಿ ಮಾಗಧನು ಕಡುಗಿ ಭೀಮನೊಳೆಂದಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಎಲವೊ ಭೀಮ ಗಜಸಹಸ್ರ । ಬಲನೆನುತ್ತ ಜಗದಿ ಪೇಳ್ವ । ನೆಲೆಯು ಪುಸಿಯೊ ದಿಟವೊಯೆಂದು । ತಿಳಿಯಬೇಹುದು ॥ ಕಲಹ ನಿನ್ನೊಳೊದಗಿತೈಸೆ ನಿಲುವುದಾದರೆನುತ ಹಾಯ್ದು । ಹಳಚಲೊಡನೆ ನಗುತ ಭೀಮ । ಖಳನೊ ಳೆಂದನು ॥ ೧ ॥ ಅಧಟುತನದೊಳೆನ್ನ ರಣದೊ । ಳೊದಗಿದವರನೆನ್ನ ಕಯ್ಯ ಗದೆಯು ಸವಿಯು ಕಂಡು ಸುರರ । ಸದನ ಪೊಕ್ಕರು ॥ ಇದಕೊ ನಿನಗೆ ಮರಣ ಕಾಲ । ಮೊದಗಿತಾಪ್ರಕಾರ ನಿನ್ನ । ಉದರ ಬಗಿದು ಭೂತವಂಶ । ದುದಧಿ

ಗೀವೆನಂ ॥ ೨ ॥ ಎಂದು ತಾವು ತವೊಮ್ಮಳುಸಿರಿ । ನಿಂದು ಗದೆಯು ಹೊಯಿಲ ರಭಸ । ದಿಂದ ಹೊಕ್ಕು ಹೆಣಗುತಿರ್ದ । ರಂದು ರಭಸದಿ ॥ ಮಂದರಾದ್ರಿ ಮೇರುಶೈಲ । ವೊಂದುಗೂಡುವಂತೆ ತ್ರಿಜಗ । ವೃಂದ ನಡುಗುತಿರ್ದದಿವರ । ಮಂದಗತಿಯೊಳು ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ತೀರದಿಬ್ಬರ ಸತ್ತ್ವ ದರ್ಪದ । ಧಾರೆ ಮುರಿಯದು ಗದೆಯ ಘಾತಿಯು । ನಾರು ಬಣ್ಣಿಪರಪರಿಮಿತ ಸಂಗ್ರಾಮ ಸಾಹಸವ ॥ ಮಾರುತಿಯೆ ಮಿಗಿಲೆಂದು ಮಗಧನಿ । ಗಾರು ಸರಿಯೆಂದೆರಡುಕಡೆ ಪರಿ । ವಾರ ಪೊಗಳಲು ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಿ ಮರಳಿ ಹೆಣಗಿದರು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ ಏಕತಾಳ

ಹೊಯ್ದಾಡಿದರಂ ಬಯ್ದುವರವರು ॥ ಪ ॥ ಅಡಿಗಡಿಗೀರ್ವರಂ । ಜಡಿದಬ್ಬರ ದಲಿ । ಪಿಡಿಪಿಡಿವುತ ಹಾಯ್ದು ॥ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯುಲಿ ಪ । ಲ್ಗಡಿಯುತ ಮುಷ್ಟಿಯಂ। ತಡೆತಡೆದತಿ ಹೊಯ್ದು ॥ ೧ ॥ ತಿವಿತಿವಿಯುತ ಮರಂ । ತಿವಿಗಳ ತಪ್ಪಿಸು । ತವಗಡಿಸುತ ಮೆಟ್ಟಿ ॥ ತವತವಗೀರ್ವರು । ಜವಗುಂದದೆ ಪೊಯ್ । ದವ ರವರಡಗಟ್ಟಿ ॥ ೨ ॥ ವರ್ಮಂಗಳ ತಾವ್ । ತವೊಮ್ಮಳು ನಂಡಿದತಿ । ಶರ್ಮದಿ ಬೈದಾಡಿ ॥ ಗುಮ್ಮನೊದೆದು ಗುಂ । ಘುಮ್ಮನೆ ಗುದ್ದುತ । ಮಾರ್ಮಲೆತೊಡ ಗೂಡಿ ॥ ೩ ॥ ಸಿಡಿಲಂತೆರಗುತ । ವೊಡಮಿಗುರುಳುತೆ । ದ್ದಡಿಗಡಿಗೊದಗುತಲಿ ॥ ಕೆಡೆಕೆಡೆವುತ ಕೈ । ದುಡುಕುವ ಘಾತದಿ । ನಡನಡುಗಿದುದವನಿ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಪವನಜರ ರಾವಣರ ಘಾತದ । ತಿವಿಗಳೋ ಚಾಣೂರಕೃಷ್ಣರ । ಬವರವೋ ಭೈರವನ ನೋಟವೊ ಶಿವನ ಹಣೆಗಣ್ಣೋ ॥ ಇವರಿರುಳುಹಗಲನ್ನಪಾನ । ವ್ಯವಹರಣೆ ಕೈಗೊಳದೆ ಕಾದಿದು । ಸವೆದು ಹದಿಮೂರ್ ದಿನದೊಳದ್ಭುತ ವಾಯ್ತು ರಣರಭಸ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಏನನೆಂಬೆ । ಸಾಹಸ । ವೇನನೆಂಬೆ ॥ ಪ ॥ ಭರದ ಭಾರಣೆಯಲಿ ಚತು ರ್ದಶ । ಯಿರುಳು ಮಗಧನ ಸತ್ತ್ವವು । ಮುರಿದು ಸಾಹಸ ಜರಿದು ಪಡು ವಣ । ತರಣಿಯಾಯ್ತತಿ ತೇಜವು ॥ ಬಿರಿದು ನಿದ್ರಶರೀರನಾದುದ । ನರಿತು ಮರುತಜಗೆಂದನಚ್ಯುತ ॥ ನೇನನೆಂಬೆ ॥ ೧ ॥ ವಾಯುವಿನ ನೀ ನೆನೆದು ದುಷ್ಟನ। ಸಾಯುಬಡಿಯೆನೆ ಶೀಘ್ರದಿ । ಆಯುಷವ ಕೆಡೆಯೊದೆದು ಮಗಧನ । ಕಾಯುವನು ಗಗನಾಗ್ರದಿ ॥ ಪ್ರೀಯದಿಂ ಬೀಸಲ್ಕೆ ರಿಪುಜನ । ಹಾಯೆನುತ ಘೋಳಿಟ್ಟು

ದದನಿ ॥ ನ್ನೇನನೆಂಬೆ ॥ ೨ ॥ ಗಗನದಲಿ ನೂರೆಂಟು ಬಾರಿಗೆ । ತೆಗೆದು ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಸುಡುತ । ನಗುತ ಧರೆಗಪ್ಪಳಿಸಿ ಸೀಳಲು । ಮುಗುಳೆ ಸೀಳೊಂದಾಗುತ ॥ ಹಗರಣಕೆ ಬರೆ ಮಂಗಧಕಾಯುವ । ತೆಗೆತೆಗೆದು ಸೀಳುತಲಿ ಬಳಲಿದ ॥ ನೇನನೆಂಬೆ ॥ ೩ ॥ ಹಲವು ಬಾರಿಗೆ ಸೀಳಿ ದಣಿಯುತ । ಬಲಿಮಥನನನು ನೋಡಲು । ತಿಳಿದು ಕರಗಳ ತಾನು ಪಲ್ಲಟ । ಗೊಳಿಸಿ ಭೀಮಗೆ ತೋರಲು ॥ ಘಳಿಲನಬ್ಬರಿಸುತಲಿ ಸೀಳಲು । ತಲೆಕೆಳಗು ತಾ ಮಾಡಿ ಬಿಸುಟನು ॥ ಏನನೆಂಬೆ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಮರುತಸುತ ಮಗಧೇಂದ್ರನನು ಸೀ । ಳ್ದೊರಗಿಸಲು ಗೋಳಿಡುವ ಶೋಕವು। ಹರಿದು ಬಾಗಿಲನಿಕ್ಕಿತಾ ಪುರಜನಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ಸರಕ ತೆಗೆದನಿತರೊಳು ಭೂಮಿಪ । ನರಸಿ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರೆಯೆನಿಪರು । ಬರುತ ನೃಪನಂಗದಲಿ ಹೊರಳಿದರಳಲಿ ಗೋಳಿಡುತ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಆದಿತಾಳ

ಪ್ರಾಣನಾಯಕ ಕೇಳೆಮ್ಮಗಲಿದು । ವ್ಯರ್ಥ । ಮೌನದೊಳೊರಗಲೇ ಕುಸಿರಿದು ॥ ಕಾಣೆ ನೀನಲ್ಲದೆ ಗತಿಯೇನು । ಬೇಗ । ನೀನೆದ್ದು ಕರುಣಿಸು ಮತಿಯೇನು ॥ ೧ ॥ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗಭಯವ ಪಾಲಿಸು । ನಿನ್ನಾ । ತ್ಮಜನನು ಜವದಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸು ॥ ತ್ರಿಜಗಾಧಿಪತಿ ನೀನೆಂದೆನಿಸಿದೆ । ವೈರಿ । ವ್ರಜದೆಡೆಯೊಳಗೇಕೆ ಮಲಗಿದೆ ॥ ೨ ॥ ಎಂತು ಬಾಳುವುದರೆಕ್ಷಣ ಬಿಟ್ಟು । ನಿನ್ನ । ಸಂತವಿಸು ನಮಗಭಯವ ಕೊಟ್ಟು ॥ ಇಂತೆನುತಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆಂದರು । ದೇವ । ಸಂತೋಷವಾಯ್ತೆಯಿನ್ನಾದರು ॥ ೩ ॥ ಮಾವ ಕಂಸಾದ್ಯರ ಮಡುಹಿ ನಿನ್ನ । ಜ್ಞನ । ಸಾವಿನೊಳಾಯಿತೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥ ಈ ವಿಧಿಯೊಳಗೆಮ್ಮನಿಬರ । ಕೊಂದು । ದೇವ ನೀ ಕರುಣಿಸು ಮೋಕ್ಷವ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ತಂಗಿ ಕೇಳೆಮ್ಮರಸಗಿಂಥ । ಭಂಗವಾದ ಮೇಲ್ ನಾವೆಂತು । ತಾಳ್ವುದು । ಮುಂದೆ । ಬಾಳ್ವುದು ॥ ೧ ॥ ರಮಣನ ಕೂಡಗ್ನಿಗಿಂದು । ಗಮಿಸುವ ಕೃಷ್ಣನ ಮುಂದೆ । ನೋಡಲಿ । ಹರುಷ । ಮಾಡಲಿ ॥ ೨ ॥ ಹರ ಹರ ವಿಧಾತನಿಂತು । ಒರೆದನೆ ದುಷ್ಪಾತ್ರನೆಂದು । ಬೈದರು । ಮರುಗಿ । ಸುಯ್ದರು ॥ ೩ ॥ ಮುಂದೆ ಸಹಗಮನವೆ ಲೇ । ಸೆಂದು ದುಃಖಶರಧಿಯಿಂದ । ಬಿದ್ದರು । ಗೋಳಿ । ಟ್ಟೊರಲ್ದರು ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಿಜಾಂಬಕನವರಿಗಭಯವ । ತೋರುತುಸಿರಿದನಜನ ಬರೆಹವ । ಮೀರ

ಬಲ್ಲವರಾರು ನಿನ್ನಾತ್ಮಜನಿಗೀ ಧರೆಯಂ ॥ ಚಾರುತರ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವ । ಸೇರಿಸುವೆ ಚಿಂತಿಸದೆ ನಿನ್ನ ಕು । ಮಾರನೊಡನಿಹುದೆಂದು ಸಂತೈಸಿದನು ಹರಿ ದಯದಿ॥

ಕಂದ

ಪ್ರಜೆಗಳು ಭಯದಿಂದೋಡುವ । ಗಜಬಜವನು ಕಾಣುತೊಡನೆ ಕಾರುಣ್ಯದೊಳಂ ॥ ನಿಜ ಹಸ್ತವ ತೋರಿಸುತಂ । ದಜಪಿತನಿಂತೊರದನವರೊಳತಿ ತವಕದೊಳಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಪರಿವಾರ ಪುರಜನವಂಜದಿರಂಜದಿ । ರರಸನಿಂದತಿಶಯದಿ ॥ ಕರುಣಿಸಿ ನಡೆಸುವೆನೆಂದು ಭೀಮಾರ್ಜುನ । ರೊರೆದಭಯವಿದೆನಲು ॥ ೧ ॥ ಆ ಸಮಯದಿ ದೈತ್ಯಸಂತ ನಡೆತರುತತಿ । ಕ್ಲೇಶದೊಳೆರಗೆ ಕಂಡು ॥ ತಾ ಸಹದೇವನ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ರಾಜಸಿಂ । ಹಾಸನವನುಯೇರಿಸಿ ॥ ೨ ॥ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವ ರಚಿಸಲು ಕಾಣಿಕೆ । ಗೊಟ್ಟೆಲ್ಲರೊದಗೆ ಮತ್ತೆ ॥ ಕೃಷ್ಣ ತಾನ್ಯೈದಿದು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ । ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕರನೆಲ್ಲ ॥ ೩ ॥ ಆ ನೃಪಾಲರು ಕೈಯ ಮುಗಿದು ನಮ್ಮಿಂದ ಮುಂ । ದೇನಾಗಬೇಕೆನಲು ॥ ಕ್ಷೋಣಿಪಾಲನ ಯಜ್ಞಕನುಕೂಲರಾಗೆಂದು । ತಾ ನೇಮಿಸುತ ಕಳುಹಿ ॥ ೪ ॥ ಮಗಧಕುವರನುಪಚಾರವ ಕೈಗೊಂಡು । ನಗುತ-ಭಯುವ ಪಾಲಿಸಿ ॥ ಬಗೆ ಬಗೆ ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಯಾನೆ ಕುದುರೆ ಸೈ । ನ್ಯಗಳಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟರು ॥ ೫ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಅರಸ ಕೇಳಖಿಳ ಭೂವರರನಿಂತಚ್ಯುತಂ । ಕರುಣದಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮಗಧಸುತಗಿತ್ತಖಿಳ । ಧರೆಯನಲ್ಲಿಂದ ಪರಿಪರಿಯ ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಡು ಪೊರಮಟ್ಟು ನಿಜನಗರಿಗೆ ॥ ಹರಿಭೀಮಪಾರ್ಥರಯ್ತರಲಿದಿಗೊಂಬಖಿಳ । ತರುಣಿಯರ ಮಂಗಳಾರತಿಯ ಕೈಗೊಂಡು ನೃಪ । ನರಮನೆಯ ಪೊಗಲು ಜನವೆರಸಿ ನಮಿಸಿದ ಧೊರೆಯ ಹರಿಯುಪ್ಪತಿಂತೆಂದನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾರಂಗ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಧರ್ಮಜ ಕೇಳಿನ್ನ ಮಾತ । ಖಳ । ನಿರ್ಮೂಲನಾಶನವಿನಿತ ॥ ಶರ್ಮದಿ ಸಕಲ ಭೂಪರ ಗರ್ವವಿಳುಹಿದ । ದುರ್ಮತಿಯುಳಿದಮೇಲಿದಿರ್ಯಾರು ನಮಗಿನ್ನು ॥ ೧ ॥ ನಿನ್ನ್ಯಜ್ಞಸ್ಥಳಕೆ ಬಾಧಕರ । ಕಾಣೆ । ನನ್ಯರನವನಿಪಾಲಕರ ॥ ಇನ್ನೇನು ದೀಕ್ಷೆ ಕೈಗೊಳು ದಿವ್ಯ ಋಷಿಗಳ । ಮಾನ್ಯರ ಬರಿಸು ನಿನ್ನಿಷ್ಟ ಕೈಸಾರ್ದುದು ॥ ೨ ॥ ಕರೆಸು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬೇಗಿನ್ನು । ಎನ್ನ । ಕರೆಸಿದರಾಕ್ಷಣ ಬಹೆನು ॥ ಅರಸ ತಾನಯ್ದುವೆ ದ್ವಾರಕೆಗೆನ್ನುತ್ತ । ಲರುಹಿ ಮಾಗಧನ ತೇರಿನೊಳೇರಿ ಪೊರಟನು ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಹರಿಯು ಬೀಳ್ಗೊಂಡೆಮಜ ಚಿಂತಾ । ಶರಧಿಯೊಳಗಾಲೋಚಿಸುತ ಮುನಿ । ಯುರುಹಲೆತ್ತಿದೆನೇಕೆ ತೊಡಗಿದೆ ಸಕಲ ದಿಗ್ವಿಜಯಂ ॥ ದೊರಕದಿದು ಪರಿಹಾಸ ವಾಯಿತುಂ । ಸುರಸಭೆಗೆ ನಗೆಯಾಯ್ತು ಕೌರವ । ರರಿದು ಕೈ ಚಪ್ಪಳಿಸಿ ನಗು ವಂತಾದುದಕಟೆಂದ ॥ ೧ ॥

ಕಂದ

ಇಂತೆನುತಂತಕಸುತನತಿ । ಚಿಂತಿಸುತಿರಲಾಗ ತಿಳಿದು ಫಲಗುಣ ಭರದಿಂ ॥ ನಿಂತಾರ್ಭಟಿಸುತ ಪ್ರಳಯಕೃ । ತಾಂತನ ತೆರದಿಂದ ಗರ್ಜಿಸುತಲಿಂತೊರೆದಂ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಕ್ಲೇಶಗಳೇನಿದು ಬಿಡು ಬಿಡು ಶಿವ ಪರಿ । ಹಾಸವೆ ಭೂಮಿಯೊಳು ॥ ವಾಸವ ನೋಲಗ ನಗುವುದೆ ತನ್ನ ಮ । ಹಾ ಶೌರ್ಯಗಳಿರಲು ॥ ೧ ॥ ಸಪ್ತಾಂಬು ಧಿಯ ನೃಪಾಲರ ಗೆಲಿದೀ । ಗರ್ಭವನೊಪ್ಪಿಸುವೆ ॥ ಇತ್ತಿಹ ಮಾತಿಗೆ ಪುಸಿ ಯಾದರೆ ಪುರು । ಷೋತ್ತಮಪದದಾಣೆ ॥ ೨ ॥ ಗಾಂಡೀವಾದಿ ಶರೌಘವಿರಲು ಭೂ । ಮಂಡಲ ಜಯಿಸುವರೆ ॥ ಕಂಡುದೆ ಸಂಶಯ ತಾ ವೀಳ್ಯವನಿನಿ । ತಂಡಲೆಯದಿರೆನಲು ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಆ ಸಮಯಂದಿ ವೇದವ್ಯಾಸ ಧೌಮ್ಯರು ಬರ । ಲಾ ಸಭೆ ಸಹಿತಿದಿರ್ಗೊಂಡು ॥ ಆಸನವಿತ್ತು ಪೂಜಿಸುತಡಗೆಡೆಯು ಸಂ । ತೋಷದಿ ತೆಗೆದಪ್ಪುತೆಂದ ॥೧॥ ಕ್ರತುವ ಕೈಗೊಂಡ ಸಂಗತಿ ಕೇಳ್ದು ಬಂದೆ ಕೇ । ಳತಿಶಯವಾಯ್ತು ತಪ್ಪೇನು ॥ ಅತಿಬಲ ರಿವರು ಜಯಿಸಲಿ ಭೂತಳವನು ದೀ । ಕ್ಷಿತನಾಗು ತಡಮಾಡದೆನಲು ॥ ೨ ॥ ಪಾರ್ಥನುತ್ತರದೆಸೆಗಾಗಿ ಪೂರ್ವಕೆ ವಾಯು । ಪುತ್ರನಯ್ದಲಿ ತೆಂಕುದೆಸೆಗೆ ॥ ಮತ್ತೆಮ್ಮ ಸಹದೇವ ನಕುಲ ಪಶ್ಚಿಮಕೆಂದು । ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಿಂಗಡಿಸಿದರು ॥ ೩ ॥ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ನಾಲ್ವರೆಂದು ವೀಳ್ಯವ ಕಯ್ಗೊಂ । ಡಾ ಕೃಪಾನಿಧಿಗಳಿಗೆರಗಿ ॥ ಲೌಕಿಕ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಿ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯಿಂದ । ನೇಕ ಸೈನಿಕ ಸಹ ಪೊರಟು ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಪೃಥ್ವೀಶ ಕೇಳಖಿಳ ವಾದ್ಯಘೋಷದಿ ನಡೆದು । ಪಾರ್ಥನುತ್ತರದೆಸೆಯು ನೃಪರ ಜಯಿಸುತ ಬರಲಿ । ಕಿತ್ತ ಪ್ರಾಗ್ಜ್ಯೋತಿಷಕೆ ಧಾಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜೀನಕರ ಬೋಟಕರೆನಿಸುವ ॥ ದೈತ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂಕುಲವೆರಸಿ ಮೆರೆವ ಭಗ । ದತ್ತನವ ನಿಯು ನರನ ಪಡೆಯುಯಿದ್ದು ಮುಸುಂಕಲೀ । ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲಮಂ ಜೀನಬೋಟಕ ರಯ್ದು ನರಕಾತ್ಮಜನೊಳೆಂದರು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಜೀಯ ಕೇಳೆಮ್ಮ ಜನರಿಗಿಂದವೃತಣ । ವಾಯಿತಿಕೊ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನುಜನಿ। ಕಾಯ ಬಂತೆಮ್ಮವನಿಗೆ ॥ ೧ ॥ ಮರ್ತ್ಯವಾಂಸವ ಮೆಲದೆ ಈ ಜನ್ಮವು । ವ್ಯರ್ಥವೆನ್ನದಿರಪರಿಮಿತವದೆ । ಕೃತ್ತಿವಾಸನ ಕರುಣದಿ ॥ ೨ ॥ ಮಾಂಸದಿಂದಲೆ ಶಾಕಪಾಕಂಗಳ । ಹಿಂಸೆಯಿಂದಲಿ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮಯ । ವಂಶವೆಲ್ಲವನುಣಿಸುವ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಇಂತೆನಲು ಕೇಳ್ದಸುರ ತನ್ನ ಭೂಮಿಯೊಳು ನರ । ಜಂತುಗಳ ಕಾಣೆನೀ ವರೆಗೆ ॥ ಅಂತಕಾಂತಕನಿಲ್ಲಿ ಬರಲಂಜುವನು ನರರಿ । ದೆಂತಪರಿಮಿತ ಬಂದು ದಯ್ಸೆ ॥ ೧ ॥ ಮರಣವನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬಂದವರ ತಡೆಗಡಿದು । ಪರಿವಾರ ಕುಣಬಡಿಸಲಿಂದು ॥ ಪೊರಡಲೆಮ್ಮಖಿಳ ಬಲವೆಂದು ಗರ್ಜಿಸಲೊಡನೆ । ನೆರೆದು ದೇನೆಂಬೆ ಖಳನಿಕರ ॥ ೨ ॥ ಜೀನ ಬೋಟಕರುಗಳ ಸೇನೆಸಹಿತಸುರಪತಿ । ತಾನೆ ಪೊರಟರ್ಜುನನ ಪಡೆಯು ॥ ಹಾನಿಗೆಯ್ದೆಚ್ಚಾಡಲಸುರರಿದಿರೊಳು ನಿಲುವ । ಜಾಣರಿಲ್ಲಾ ನರನ ಬಲದಿ ॥ ೩ ॥ ಕಂಡು ಫಲುಗುಣ ರೋಷಗೊಂಡು ನಿಜ ಚಾಪದೊಳು । ಕೆಂಡದಂತಸ್ತ್ರಗಳನೆಚ್ಚು ॥ ಹಿಂಡು ಖಳಕುಲವ ತೆಗೆದೋಡಿ ಸಲು ಭಗದತ್ತ । ಗಾಂಡೀವಿಯೊಡನೆಂದ ಮುಳಿದು ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಎಲವೊ ಮನುಜಯೇನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನಿನ್ನಯ । ಬಲಸಮಗ್ರ ಸಹಿತ ಬಂದೆ ಪೇಳು ತನ್ನಯ ॥ ಬಲುಹ ನೀನು ತಿಳಿಯದಕಟ ಕೆಟ್ಟೆ ನಿನ್ನನು । ಸಲಹು ವಾತನಾರೆನಲ್ಕೆ ಮುಳಿದು ಪಾರ್ಥನು ॥ ೧ ॥ ಧಿಟ್ಟತನಗಳಾಡಿ ಸಾಯಬೇಡ ಕಪ್ಪವ । ಕೊಟ್ಟು ಸೈನ್ಯಸಹಿತಲೊದಗು ರಣಸಹಾಯವ ॥ ಧೃಷ್ಟ ದನುಜ ನಿನಗೆ ಬದುಕುವಾಸೆಯಿರ್ದಡೆ । ಜ್ಯೇಷ್ಠನಾದ ಧರ್ಮಸುತನ ಚರಣ ಸಾರ್ದಡೆ ॥ ೨ ॥ ಸಲಹಿಕೊಂಬನಲ್ಲದಿರಲು ತಲೆಯ ಕೊಂಬೆನು । ತಿಳಿಯೆನುತ್ತ ಬಾಣ ಬಿಡಲು ತರಿವುತೆಂದನು ॥ ಬಲವಿರೋಧಿಗಳನು ಬಗೆವನಲ್ಲ ಮರ್ತ್ಯರ । ಬಲುಹಿ ಗಂಜಿನೆಲವೊ ನಿನ್ನ ಪಡೆ ಸಮಸ್ತರ ॥ ೩ ॥ ಅಸುರಕುಲಕೆ ಹಬ್ಬವೆನಿಸದುಳಿಯೆ ನೆನ್ನುತಾ । ವಿಷಮ ಶರಳ ಸುರಿಯೆ ತರಿದು ಪಾರ್ಥ ಗಜರುತ ॥ ದೆಸೆಗಳಾವು ದವನಿಯಾವುದೆನಲು ಬಾಣದಿ । ಮುಸುಕಲಿಂತು ಸಮರವೆಸೆದುದತಿ ವಿಚಿತ್ರದಿ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕಾದಿದರು ಬೇಸರದೆ ಹಗಲಿರು । ಳಾದುದಾಹವವೆಂಟು ದಿನ ರಣ । ವಯ್ದುತಿರೆ ಭಗದತ್ತ ಮೆಚ್ಚಿದನರ್ಜುನನ ಹತಿಗೆ ॥ ಈ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳಿನಿತು

ಕಾದುವ । ಕೈದುಗಾರರ ಕಾಣೆ ನರನ । ಲ್ಲಾದಿಶಿವನಿವನೆಂದು ಪೊಗಳುತ ಲೆಂದ
ನರ್ಜುನನಗೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಧೀರ ತೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು । ಭೂರಿ ಭುಜಬಲನರರೊ । ಈ ರೀತಿ ಕಾಣೆ ನೀ ।
ನಾರು ಪೇಳೆನಲು ॥ ೧ ॥ ದೇವೇಂದ್ರಸುತ ಪಾರ್ಥ । ರಾವೆನಲು ನಸುನಗುತ ।
ನಾವು ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ । ಜೀವಸಖರೈಸೆ ॥ ೨ ॥ ಅದರಿಂದಲಾಪ್ತನೆನು । ತಿದಿರು
ಗೊಂಡುಪಚರಿಸ । ಲದಕೇನು ಸ್ನೇಹಿತರೆೊ । ಳಧಿಕ ನೀನಹುದು ॥ ೩ ॥
ಧರ್ಮಜಾಧ್ವರಕೆ ನೀವ್ । ನಿಮ್ಮಾಪ್ತಜನಸಹಿತ । ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದದರ ।
ನಡೆಸಿಕೊಡಿರೆನಲು ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಚಂದವೈ ಸಲೆಯೆನುತ ತನ್ನ । ಲ್ಲಿಂದ ಕೊಟ್ಟನು ಸಕಲ ವಸ್ತುವ । ಮುಂದಿ
ಗಜರಥ ವಾಜಿಗಳನತಿ ಮಿತ್ರಭಾವದಲಿ ॥ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಹಲವು ಮನ್ನಣೆ ।
ಯಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿ ತನ್ನ ಸೇನಾ । ವೃಂದವನು ಕಳುಹಿದನು ಬಳಿಯಲಿ ನರನ
ಸತ್ಕರಿಸಿ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಬಳಿಕ ನರ ನಡೆದಯ್ದಿ ಬಡಗಣ ನೃಪಾಲರಂ । ಗೆಲಿದಖಿಳ ವಸ್ತುಗಳ
ಕೊಂಡು ಪುರಕಯ್ದಲ್ಕೆ । ಕಲಿ ವೃಕೋದರ ಮೂಡಣರಸುಗಳ ಗೆಲಿದಖಿಳ
ವಸ್ತು ಭಂಡಾರ ಸಹಿತ ॥ ನಿಳಯಕಯ್ತಂದಲಿತ್ತ ಸೇತುಪರ್ಯಂತ ನಡೆ । ದುಲಿವ
ಭಟರಂ ಗೆಲ್ದು ಲಂಕೆಗೆ ಘಟೋತ್ಕಚನ । ಕಳುಹುತಲ್ಲಿಂದಖಿಳ ವಸ್ತು ಸಹಿ
ತಣ್ಣನಂ ಕಂಡನಾ ಸಹದೇವನು ॥ ೧ ॥ ನಕುಲ ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದ ಸಕಲವಸ್ತುವ
ತರಲಂ । ಪ್ರಕಟವಾಯ್ತುಮಜನಾಜ್ಞೆಯ ಮೀರ್ವರಿಲ್ಲ ನಾ । ಲಕು ಶರಧಿ
ಮಧ್ಯದೊಳಗೆಂದು ಮೂಜಗ ಪೊಗಳಲಿತ್ತಲಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದಿ ॥ ಸಕಲಸನ್ನಾಹ
ಮೆರೆಯಲ್ಕೆ ಧೌಮ್ಯಾದಿಗಳ್ । ಭಕುತವತ್ಸಲನ ಕರೆಸೆನೆ ಕೇಳ್ದು ಪಾರ್ಥ ದ್ವಾ ।
ರಕೆಗಯ್ದಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಚರಣಾರವಿಂದಮಂ ಕಂಡೆರಗುತಿಂತೆಂದನು ॥ ೨ ॥

ರಾಗ ಸುರುಟಿ ಏಕತಾಳ

ಕೇಳೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ । ಕರು । ಣಾಳು ದೇವರ ದೇವ ॥ ಕೇಳೆನ್ನ ॥ ಪ ॥
ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯೊಳು ನಡೆದು । ಚತು । ರಾರ್ಣವನೆಲ್ಲವ ಗೆಲಿದ ॥ ಉನ್ನತವಹ
ಕ್ರತು । ಸನ್ನಾಹಗಳೆ । ಮ್ಮಣ್ಣಗೆ ಸೇರಿದು । ದಿನ್ನೇನಪ್ಪಣೆ ॥ ಕೇಳೆನ್ನ ॥ ೧ ॥
ನಡೆದೆವಮ್ಮಾಧ್ವರವಿದರ । ಸರಿ । ನಡೆ ರಕ್ಷಿಪ ಭಾರ ॥ ಒಡೆಯ ನಿನಗೆ ಸಲೆ ।
ಬಿಡದಯ್ಯನ ಸುರ । ಗಡಣದಿ ಮೆರೆಸನು । ತಡಿಗಳಿಗೆರಗಿದ ॥ ಕೇಳೆನ್ನ ॥ ೨ ॥

ಕಿರುನಗೆಯಿಂದಲಿ ತಾನು । ತೆಗೆ । ದೊರಸಿ ಕಂಬನಿಗಳನು ॥ ಮರುಗದಿರೆಂಡನ್ನೈ ತರುವೆನು ನಿನ್ನ । ಧ್ವರವನು ರಕ್ಷಿಸ । ದಿರೆನೆಂದಪ್ಪಿದ ॥ ಕೇಳೆನ್ನ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕರೆಸಿ ಯಾದವನಾಯಕರ ಸಂ । ವರಣೆಯನು ನಿಜಪುರದ ಕಾಹಿಂ । ಗಿರಿಸಿ ವಸುದೇವಂಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಸಕಲ ಲಕ್ಷಣವ ॥ ತರಿಸಿ ಭಂಡಾರವನು ವಿವಿಧಾ । ಭರಣ ರತ್ನಾವಳಿಯನೇರಿಸಿ । ಹರಿ ಧನಂಜಯನೊಡನೆ ಬಂದನು ಬಂಧುಜನಸಹಿತ ॥

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ ಅಷ್ಟತಾಳ

ವನಜಾಕ್ಷನಿಂತಯ್ತರೆ ಕಂಡು । ಬಂಧು । ಜನಸಹಿತರಸನಿದಿರ್ಗೊಂಡು ॥ ಚಿನುಮಯನಂಘ್ರಿಯೊಳೆರಗಲು । ತೆಗೆ । ದನಿಬರ ಪಿಡಿದು ತಕ್ಕಯಿಸಲು ॥ ॥ ೧ ॥ ಕರೆತಂದು ಸಿಂಹಾಸನದೊಳು । ಉಪ । ಚರಿಸಲು ಧೌಮ್ಯಾದಿ ಮುನಿಗಳು ॥ ಚರಣಕೆ ನಮಿಸಲು ಮನ್ನಿಸಿ । ಸಚಿ । ವರು ಸಹಿತೆಲ್ಲರಾಲೋಚಿಸಿ ॥ ॥ ೨ ॥ ಋಷಿಗಳ ಕರೆಸಿ ವಸಿಷ್ಠರ । ತಾ ನೇ । ಮಿಸುತಲಿ ನೃಪಮಂಡಳೀಕರ ॥ ಉಸಿರಲೆಂದುಡುಗೊರೆ ಸಹಿತಲಿ । ಓಲೆ । ಪಸರಿಸಿತಖಿಳ ದೇಶಗಳಲಿ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ನಕುಲನನು ಕರೆದೆಂದ ನೀ ಪೋ । ಗಖಿಳ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿ ಗುರು ಭೀ । ಷ್ಮ ಕರುಗಳನಿದ ನಡೆಸಿಕೊಡಿರೆಂದರುಹಿ ಬಾರೆನಲು ॥ ಸಕಲ ಉಡುಗೊರೆ ಸಹಿತ ಪಯಣದೊ । ಳಕುಟಿಲನು ನಡೆತಂದು ಬಹು ಕಾ । ಣಿಕೆ ಸಹಿತ ಪದಕೆರಗ ಲೆತ್ತುತಲೆಂದನಂಧನೃಪ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಏನು ಬಂದೈ ನಕುಲ ನೀನು । ಧರ್ಮಸುತ । ತಾನಟ್ಟಿದುದೊಸ್ವಕಾರ್ಯವೊ ಪೇಳು ನೀನು ॥ ಏನು ॥ ಪ ॥ ಕ್ಷೇಮವೇ ಕೌಂತೇಯರಿಂಗೆ । ಪ್ರಜೆಗೆ ಪರಿ । ಣಾಮವೇ ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ದ್ರುಪದನಂದನೆಗೆ ॥ ತಾ ಮನದೊಳೇನ ನೆನೆದಿಹನು । ಹರಿ ನಿಮಗೆ । ಪ್ರೇಮಿಯಾಗಿಹನೆ ಪೇಳೆನಲೆಂದನವನು ॥ ಏನು ॥ ೧ ॥ ಜೀಯ ಕೇಳನಿಬರಿಗೆ ಕ್ಷೇಮ । ನೃಪರಾಜ । ಸೂಯಾಧ್ವರವನು ಕೈಗೊಂಡ ನೀವ್ ನಿಮ್ಮ ॥ ಆಯತಾಕ್ಷಿಯರು ಸಹಿತಲ್ಲಿ । ಬಂದದರ । ಪ್ರೀಯದಿಂ ನಡೆಸಿಕೊಡ ಬೇಕು ದಯದಲ್ಲಿ ॥ ಏನು ॥ ೨ ॥ ಎನ್ನನಟ್ಟಿದ ನಿಮ್ಮನೆಲ್ಲ । ಕರೆತರಲು । ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮಕನ ಕೃಪೆಗೇನು ಕುಂದಿಲ್ಲ ॥ ಇನ್ನಿದರ ನಡೆಸಿಕೊಡಿರೆಂದು । ಪದ ಕೆರಗೆ । ತನ್ನರಸಿಯೊಳು ಪೇಳ್ದನಂಧನೃಪನಂದು ॥ ಏನು ॥ ೩ ॥ ವಿರಚಿಸುವ ಯಮಜ ಯಜ್ಞವನು । ಅದಕೆಮ್ಮ । ಕರೆಯಬಂದಿಹನೀಗ ನಕುಲ ತಾನಿವನು॥

ಪೊರಡಬೇಕಿನ್ನು ನೀ ಸಹಿತ । ನಿನ್ನ ಮನ । ದಿರವ ಪೇಳೆನಲೆಂದಳತಿಶಯದ ಮಾತ ॥ ಏನು ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಕಂಡವರಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ಸುತರಿನಿತು ಕೈ । ಗೊಂಡರೀಪರಿ ಯಜ್ಞದಿಂದ ॥ ಪಾಂಡುವಿಗುಂಟೆ ಸದ್ಗತಿ ಪರಿಹಾಸ ಭೂ । ಮಂಡಲದೊಳಗಾದುದಲ್ಲೈ ॥ ೧ ॥ ಎಂತಾದಡೆಮಗೇನು ಪೋಗುವುದವದಿರ । ಭ್ರಾಂತುತನವ ಕಾಣಲೈಸೆ ॥ ಅಂತರ ವರಿಯಂದೆ ಲೋಕವೀಪರಿಗಳು । ಕುಂತಿಗೆ ಸೊಗಸೆಂದಳಾಗ ॥ ೨ ॥ ದುಗುಂಡದಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಕುಲನು ಗುರುಭೀಷ್ಮ । ರುಗಳ ಪೇಳ್ದನು ಯಾಗಕೆಂದು ॥ ಮುಗಿದು ಕೈಗಳನಂದು ಕೃಪವಿದುರಾದ್ಯರ । ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ ಪೇಳಿದನು ॥ ೩ ॥ ಶಕುನಿ ಸೈಂಧವ ಕರ್ಣಾದಿಗಳೆಸೆದಿಹ ಭೂಪಾ । ಲಕನೋಲಗಕೆ ಬರುತಂದು ॥ ಭಕುತಿಯಿಂದಣ್ಣಗೊಂದಿಸೆ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಸ । ಮ್ಮುಖದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತಿಂತೆಂದ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಮಧುಮಾಧವಿ ಆದಿತಾಳ

ತಮ್ಮ ನೀನೇನು ಬಂದಿಹೆ ಸತಿಗಾಗಿ । ನಿಮ್ಮೊಳು ಜಗಳ ಬಂದೀರೀತಿಯಾಗಿ ॥ ಧರ್ಮಜಾದ್ಯರು ನೂಕಿಸಲ್ಕೆ ಬಂದಿರವೋ । ನಮ್ಮಿಂದಲದಕನುಕೂಲ ಕಾರಿಯವೊ ॥ ೧ ॥ ನಿನ್ನ ಯಾರಿಗೆ ಸತಿಯೆಂಬುದ ಪೇಳು । ಎನ್ನೊಳೆಂದೆನೆ ನಾಚುತೆಂದನಾತನೊಳು ॥ ಸಣ್ಣವನೊಡನಿಂತ ಸರಸವೇಕಣ್ಣ । ಎನ್ನನಟ್ಟಿದುದ ಪೇಳ್ವೆನು ಕೇಳ್ ಪ್ರಸನ್ನ ॥ ೨ ॥ ರಾಜಾಧ್ವರವನು ಕೈಗೊಂಡನೆಮ್ಮಣ್ಣ । ರಾಜಾಧಿಪತಿಗಳು ಸಹವಾಗಿ ನಿನ್ನ ॥ ಶ್ರೀಜನರನುಜರು ಸಹಿತಯ್ದೆ ಬಂದು । ರಾಜೇಂದ್ರಕ್ರತುವ ನೀ ನಡೆಸುವುದೆಂದು ॥ ೩ ॥ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನು ಹೇಳಿ ಬರಲಟ್ಟಿದುದಕೆ । ನಮ್ಮೊಳೀಪರಿಗಳ ನೀನಾಡಿದುದಕೆ ॥ ಒಮ್ಮೆಗೆ ತಾನು ಸೈರಿಸಿದೆನೆಂದೆನಲು । ತಮ್ಮವರನು ನೋಡುತೆಂದ ಹಾಸ್ಯದೊಳು ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ನೋಡಿ ನೀವಿವರೈವರೊಬ್ಬಳ । ಕೂಡುತಿಲ್ಲದ ಕೃತ್ಯಗಳ ತಾವ್ । ಮಾಡುತೆಮ್ಮೊಡನೀಪರಿಯ ಮಾ । ತಾಡುವರಲೈ ॥ ೧ ॥ ಕಾಡಿನಲಿ ಜನಿಸಿರುವದೆಲ್ಲವ । ನೋಡದಯ್ಯಂಗನುರಪದವಿಯ । ಮಾಡುವರಲೈ ನಗೆಗೆಡೆಯ ಜಗ । ವಾಡುವಂತೆ ॥ ೨ ॥ ಚೋರಗೋವಳಹುಡುಗನವರೊಳು । ಸೇರಿರುವ ಲೇಸಾಕ್ರತುವ ಕ । ಣ್ಣಾರೆ ಕಾಂಬೆವೆನಲ್ಕೆ ನುಡಿದನು । ದಾರ ಕರ್ಣ ॥ ೩ ॥ ದಾಯಭಾಗವ ನಿತ್ತು ರಿಪುಕೌಂ । ತೇಯರನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಮೇಲರಿ । ರಾಯರತಿ ಬಲರಾದರವರೊಳು । ಪಾಯವಿಲ್ಲ ॥ ೪ ॥ ಆದರೆಯು ನಾಳಿನಲಿ ರಿಪುಗಳ । ಹೊಯೆ ಮಜನಧ್ವರವ ಕೆಡಿಸದೆ । ಹೋದೆನಾದರೆ ಕರ್ಣನಲ್ಲೆಂ । ದಾಧರಿಸಿದ ॥ ೫ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಕಲಿಕರ್ಣನಿಂತೆಂದು ನೃಪನ ಸಂತವಿಸಿಲ್ಕೆ । ಬಳಿಕ ಪಯಣದಮೇಲೆ ಕಲಿ ನಕಂಲ ನಡೆದೆಮಜ । ನಿಳಯುಮಂ ಪೊಗುತಿನಿತ ತಿಳುಹಿ ಚೇತಿಸಲಾತನನುಜನಂ ಸಂತಯಿಸಲು ॥ ಜಲಜಾಕ್ಷನಿತ್ತ ನೃಪನಗರಮಂ ಶೃಂಗರಿಸ । ಲಲಘುಮತಿ ಮಯವಿಶ್ವಕರ್ಮರಿಂಗೋಲೆಯುಂ । ಕಳುಹಲವರವರಕಡೆ ಶಿಲ್ಪಿಗರು ಸಹಿತಯಿ ಬಲಿಮಂಥನಗಿಂತೆಂದರು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಘರಜು ಏಕತಾಳ

ಕೈಕೊಳುವುದೆಮ್ಮ ಸೇವೆಯು । ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯು । ಕೈಕೊಳುವುದೆಮ್ಮ ಸೇವೆಯು ॥ ಪ ॥ ಕೋಟಿಮಂದಿ ನಮ್ಮಾವ್ಯೆದೆ । ಕೋಟೆಕೊತ್ತಳಗಳ ಮುಂದೆ । ಘಾಟುಘಾಟಿನಿಂದ ಶೃಂಗಾರ । ಮಾಳ್ಪಿವಾನಂತ । ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆಯಂ ವಿಸ್ತಾರ ॥ ಮಾಳ್ಪೆವು ಜೀಯ ॥ ೧ ॥ ಸಂದುಗೊಂದಿಯುಂದಚಂದ । ದಿಂದ ಮಾಡಿ ಬಂದ ಮಂದಿ । ಮಂದಿ ಮುಂದೆಗೊಂದೊಂದರವಂನೇ । ಮಾಳ್ಪೆವಿಂದೆಮ್ಮ । ತಂದೆ ಕಂಡು ಮನ್ನಿಸೆಮ್ಮನೆ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯು ॥ ೨ ॥ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಮುತ್ತು ರತ್ನ । ಮೊತ್ತಸ್ವರ್ಣಭಿತ್ತಿಯುಮುರ । ವಸ್ತುವಡವೆ ವಿಸ್ತಾರಂಗಳ । ಚಿತ್ರಿಸುವೆ ವೆಲ್ಲ । ನಿತ್ಯ ನೋಡು ವಿಸ್ಮಯಂಗಳ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯು ॥ ೩ ॥ ಇಕ್ಕೊ ಕೆಲಸ ನೂತನಂಗಳ್ । ಚೊಕ್ಕವಾಗಿ ಕಂಡಮೇಲೆ । ಅಕ್ಕರದಿ ಕಿಂಕರರಿಗುಡುಗೊರೆ । ಪಾಲಿಸು ನಿಮ್ಮಾ । ದಕ್ಕೆ ಬೀಳ್ವೆ ಕರುಣಿಸೆಮ್ಮೊಡ್ಡರೆ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯಂ ॥ ೪ ॥

ದ್ವಿಪದಿ

ಇಂತೆಂದು ನಮಿಸಲವರುಗಳ ಮನ್ನಿಸುತ । ಕಂತುಪಿತನುಸಿರೆ ಶೃಂಗರವಾದಂ ದತ್ತ ॥ ೧ ॥ ಮುಖಶಾಲೆಯನು ರಚಿಸಂತದಕೆ ಸುರಪುರದ । ಸಕಲ ವಿಸ್ತಾರಗಳ ಬರೆದು ಮಣಿಮಯುದ ॥ ೨ ॥ ಮೇಲುಗಟ್ಟುಗಳಿಂದ ರಚಿಸಿ ಸಮ್ಮುಖದಿ । ಶಾಲೆಗಳ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಪರಿಮಿತದಿ ॥ ೩ ॥ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಂಟಪಗಳೆಡೆಗೆ ಮುತ್ತು ಗಳ । ಝಲ್ಲಿಗಳ ನೀಲಮಣಿಮೇಲುಗಟ್ಟುಗಳ ॥ ೪ ॥ ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಚೌಕಿಚಾವಡಿ ಗಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆ । ಚಪ್ಪರದಿ ಚತುರಂಗ ಬರೆದರಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೫ ॥ ಸಕಲ ಬೀದಿ ಯೊಳು ನವರತ್ನಮಯುವೆನಿಸಿ । ಮಕರತೋರಣ ಮೇಲುಗಟ್ಟುಗಳ ರಚಿಸಿ ॥ ॥ ೬ ॥ ಹೊರಗೆ ಯಮುನಾತಟದಿ ಧರಣಿಪಾಲರಿಗೆ । ಅರಮನೆಯು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಕನಕಮಯುವೆಸಗೆ ॥ ೭ ॥ ಮಹಿಲೋಕದೊಳಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ರಚನೆಗಳ । ಮೇಳವಿಸಿ ರಚಿಸಿದರನೇಕ ವಸ್ತುಗಳ ॥ ೮ ॥ ಇನಿತೆಲ್ಲವನು ತೋರಲುಡುಗೊರೆಯು ಸಹಿತ । ಘನವೇಗದಿಂದ ಶಿಲ್ಪಿಗರಿಗೊಲಿದಿತ್ತ ॥ ೯ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸ ಕೇಳವುರೇಂದ್ರನಗರದ । ಸಿರಿಗೆ ನೂರ್ಮಡಿಯೆನಿಸಿತದ ವಿ । ಸ್ತರಿಸಿ ಪೊಗಳಲನಂತಗಸದಳವೇನನುನಿರುಪೆನು ॥ ನೆರದಂದವನೀಶ್ವರರಂ ದ್ವಿಜಋಷಿ। ವರರು ಸೈನಿಕವಿತತಿ ಕಂಡಾ । ಧರಣಿಪತಿಯಾಲೋಚಿಸುತ ಧೌಮ್ಯರನು ಕರೆದೆಂದ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಗುರುವರ್ಯ ಕೇಳ್ ಮನದೊ । ಳಿರುವ ಯೋಚನೆಯಿನಿತ । ನೊರೆವೆ ಕೇಳಿ ನಲೆಂದ । ನರಿತೆ ತಾನದನು ॥ ೧ ॥ ಕೃಷ್ಣನೊಡನೀಪರಿಯು । ಕೇಳಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸ ಲೆನು । ತೊಟ್ಟಾಗಿ ಬರೆ ಕಂಡು । ಸೃಷ್ಟಿಪನ ನೋಡಿ ॥ ೨ ॥ ಏನಾಗಬೇಕು ತವ । ಯಾಗಸಿದ್ಧಿಗೆ ಇಂತ । ಮೌನವ್ಯಾಕುಸಿರಿರನು । ಮಾನವೇನೆನಲು ॥ ೩ ॥ ಹರಿಯೆ ಇನ್ನಧ್ವರಕೆ । ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲಾದರವ । ಧರಿಸೆನ್ನ ಮಾತನೆನೆ । ಮುರ ವೈರಿ ನಗುತ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಹೇಳು ಧರ್ಮಜ ಮರೆಯು ಮಾತದ । ನಾಲಿಸುವೆನೆನೆ ದೇವ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲ ಬಹುಜನ ನೆರೆದರೆಂಜಲು ಶುದ್ಧಿಯೆನಿಸುವರೆ ॥ ಹೇಳಿ ಬುದ್ಧಿಯನೆನೆ ನಗುತ ವನ । ಮಾಲಿ ಪುರುಷಾಮೃಗವ ತರಿಸಲು । ಹೇಳು ಭೀಮನ ಬೇಗ ಕಳುಹೆನಲರಸನಿಂತೆಂದ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳಾ ಮೃಗವೆಲ್ಲಿಹುದೆನಲು ನಿ । ಸ್ಸೀಮನುತ್ತರದೆಸೆಯು ॥ ಹೇಮಾ ಚಲದ ದಕ್ಷಿಣದಿ ಮಾನಸವೆಂಬ । ಪ್ರೇಮದ ಸರಸಿಯುಂಟು ॥ ೧ ॥ ಆ ಸರ ಸಿಯು ತಡಿಯೊಳಗೊಂದು ವನದಿ ಸ । ದಾಶಿವಪೂಜೆಯಿಂದ ॥ ವಾಸವಾಗಿಹು ದೆನಲೊಡನೆ ಭೀಮನ ಕರೆ । ದಾ ಶಶಿಕುಲಭೂಪನು ॥ ೨ ॥ ಕೇಳಯ್ಯ ಭೀಮ ಹೇಮಾದ್ರಿಯು ತೆಂಕಲು । ಭಾಳನೇತ್ರನ ಪೂಜೆಯು ॥ ಮೇಳದಿಂದಿಹ ಪುರುಷಾ ಮೃಗವನು ತಂದು । ಪಾಲಿಸದರನೆನಲು ॥ ೩ ॥ ಲೇಸೆನುತೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡೈದಿ ನಡೆದ ವಿ । ಶೇಷಕ್ಕೆ ಧರೆಯುದುರೆ ॥ ಬೀಸುವ ಕಯ್ಯ ಭಾರಕೆ ಗಿರಿಮರಗಳು । ಘಾಸಿಯಾಯ್ತಪರಿಮಿತ ॥ ೪ ॥ ತಡೆದದ್ರಿಗಳ ಕಯ್ಯ ಗದೆಯಿಂದ ತಾ ಪುಡಿ । ಪುಡಿಗೆಯ್ದು ಹೂಂಕರಿಸಿ ॥ ಘುಡಂಘುಡಿಸುತ ಸಿಂಹನಾದವ ತೋರಿಸಿ । ನಡೆದ ನೀಪರಿ ಭೀಮನು ॥ ೫ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಶಾರ್ದೂಲ ಸಿಂಹ ಶರಭಾದಿಗಳ । ಕುಲವಶೇಷವ ಕಡಿದು

ಜಡಿದಬ್ಬರಿಸಿ ನಡೆದು । ಕಲುಮುರೌಘವ ಕೊಡಹಿ ಗಿರಿಗಂಹೆಗಳಂ ಮಡಂಹಿ ಬಲಂಭಯುಂಕರದೋರುತ ॥ ಹಲವು ಯೋಜನ ನಡೆದು ಬರಲೀಪರಿಯು ಕೇಳ್ದ । ಕಲಿಹನುಮ ಪವನಜನ ಬರವಿದೆಂದರಿದವನ । ಬಲುಹನರಿ[illegible]ಪೆನೆಂದು ವೃದ್ಧ ಕಪಿ ತಾನೆಂದು ಮಾರ್ಗದೊಳು ಬಿದ್ದಿರ್ದನು ॥ ೧ ॥

ಕಂದ

ಗದೆಯಂ ತಿರುಹುತ ನಡೆತರ । ಲಿದಿರೊಳ್ ಬಿದ್ದಿರುವ ಕಪಿಯು ತಾ ನಿರುಕಿಸುತಂ ॥ ಮುದಿ ಜಂತುವೆ ಘಡ ತೊಲಗೆನು । ತದುಭುತ ಹರಿನಾದದೋರಿ ಮಿಗೆ ಬೆಸಗೊಂಡಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ದೇಶಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಭ್ರಷ್ಟ ಕೋಡಗ ಕಪಿಯೆ ನೀ ಮಾರ್ಗವ । ಬಿಟ್ಟು ಸಾರೆಲೊ ಕಟ್ಟವನೆ ಘಡ । ಪೆಟ್ಟ ತಿನ್ನದೆ ತನ್ನೊಳು ॥ ೧ ॥ ಇಷ್ಟಕಾರ್ಯ ನಿಮಿತ್ತ ನಾ ಬರಂವಲ್ಲಿ । ಬಟ್ಟೆಗೊಡದಿರೆ ನಿನ್ನ ಬಾಯನಂ । ಕುಟ್ಟಿ ಹಲಂಗಳ ತೆಗೆವೆನಂ ॥ ೨ ॥ ನೋಡು ಕೈಯೊಳು ಕುಣಿವ ಈ ಗದೆಯೊಳು । ತೋಡಿ ತೆಗೆವೆನು ನಿನ್ನ ಕರಂಳನು । ಮಂಊಢಮತಿ ಮರಳೆಂದನು ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ವೃದ್ಧರಾಗಿ ಬಿದ್ದೆವಿಲ್ಲಿಂ । ದೆದ್ದು ಪೋಗಲಾರೆ ತನ್ನ । ಹೊದ್ದಿನಿಂದಾಚೆಗೆ ಮಾರ್ಗ । ತಿದ್ದಿ ಹೋಗಯ್ಯ ॥ ೧ ॥ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದಿಂದ ಬಂದ । ಭೀಮ ತಾನೀಮಾರ್ಗ ಬಿಡೆನು । ನೀ ಮರಳೆಂದಿತ್ತನವನ । ಕೋಮಲಾಂಗಕೆ ॥ ೨ ॥ ಮತ್ತೆ ಭೀಮ ಕಯ್ಯ ಗದೆಯೊ । ಳೆತ್ತಿ ಪೊಯ್ಯಲಾಗಿ ವಾಯು । ಪುತ್ರನದ ಸೆಳೆಕೊಂಡನಂ । ಸತ್ತ್ವವೆಂತುಟೊ ॥ ೩ ॥ ರೌದ್ರನಾಗಿ ಹನುಮಂತ । ನೆದ್ದು ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ । ಗುದ್ದಲಾಗ ಭೀಮ ಧರೆಗೆ । ಬಿದ್ದನಾಗಲೆ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಮಾರುತಜನ ಕರಹತಿಗೆ ಪವನಜ । ಶಿರವ ಬಾಗಂತಲಕಟ ಪಾಂಡವ । ರರಸನಧ್ವರವಳಿದುದೇ ಹರಿವಜ್ರ ಪಂಜರವು ॥ ಕನಸಿದಾಯಿತೆ ಮಾರುತಾತ್ಮಜ । ನೆನಿಪ ಪೆಸರೆನಗಿಂದು ಪುಸಿಯಾ । ಯ್ತೆನುತ ಚಿಂತಿಸುವಾತನನು ತೆಗೆದಪ್ಪಿತಂದ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಅನುಜ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಪವನಜ । ಹನುಮ ತಾನೂ ನಿನ್ನೊಡ । ನಿನಿತಂ ಕಲಹಗಳೊದಗಿ ತುಯಿದೆ । ಮನದೊಳಕಟ ॥ ೧ ॥ ಧರ್ಮಜಾರ್ಜುನ ಯಮಳಕಂತೀ । ಯಮ್ಮನವರಾ ಪಾದಕೆ । ನಿರ್ಮಲವೆ ನೀ ಬಂದುದನು

ಪೇ । ಳಿವೊಳ್ಮಿನಲು ॥ ೨ ॥ ಕಂಶಲರನಿಬರು ಜೀಯಂ ಹರಿ ನೇ । ಮಿಸಿದಂ ಮಾಳ್ಪ ಯಾಗಕೆ । ಎಸೆವ ಪುರುಷಾಮೃಗವ ತರುವೀ । ವಸಗೆ ತನಗೆ ॥ ೩ ॥ ಅದು ಮನೋವೇಗದಲಿ ನಡೆವುದು । ಅಧಟುತನಕೆ ಬಗೆಯದು । ಇದು ಜಗಕೆ ಪರಿಹಾಸ ನೀ ಬಂ । ದೊದಗಿದಿನಿತು ॥ ೪ ॥ ಆ ಮೃಗವ ನಡೆಸುವರದಾರೆನೆ । ಭೀಮ ಮುಗಿದಂ ಕರಗಳ । ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮಯ ಕೃಪೆಯಿರಲು ಭಯ । ವೇ ಮಹಾತ್ಮ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಆದರಲೆ ಕಲಿಭೀಮ ಭಾಷೆಯ । ಕಾಯ್ದು ತೋರುವೆನೆನ್ನ ಬಾಲದ । ಕೂದಲಿನೊಳೇಳೆಂಟು ರೋಮವ ತೆಗೆದು ನೀಡೆನಲು ॥ ಕೈದುಡುಕಿ ತನಗುಳ್ಳ ಸತ್ತ್ವದ । ಲಯ್ದಲರಿಯದೆ ದುಗುಡದಿಂದ ವೃ । ಕೋದರನು ತಿರುಗಿದನು ಸಮ್ಮುಖಕಾ ಕಪೀಶ್ವರನ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ನಗುತಲಾ ಹನುಮಂತನು । ತನ್ನೂಜ್ರರೋ । ಮಗಳ ಕಿತ್ತವಗೇಳನು ॥ ಮಗುಳೆ ಕೊಟ್ಟಿಂದ ನಿನ್ನನು ಕಂಡು ತಿನಲೆಂದಾ । ವ್ಯಾಗರಾಜನಯ್ತ...ಲು ॥ ॥ ೧ ॥ ನೀನೊಂದು ರೋಮವನು । ಅಲ್ಲಿಡೆ ರುದ್ರ । ತಾನಾಗುತಿಹುವದನು ॥ ಕಾಣುತ್ತ ಪೂಜೆ ಗೆಯ್ದಪ ನಡೆ ನೀ ಪವ । ಮಾನ ವೇಗದೊಳು ಕೇಳು ॥ ೨ ॥ ಮಗುಳೆ ಬೆಂಬತ್ತಲಾಗಿ । ರೋಮವನಿಡ । ಲಗಜೇಶಪೂಜೆಯಾಗಿ ॥ ಮೃಗ ವಿರುತಿರಲೋಡಿ ನಡೆಯಿದೇ ಕ್ರಮವೆಂದು । ನಗುತ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾಗ ॥ ೩ ॥ ಗಿರಿಗಹ್ವರಂಗಳೊಳು । ತಾ ಹಂಡುಕುತ್ತ । ಬರೆ ಮೇರುವಿನ ತೆಂಕಲು ॥ ಪರಿಮಳವಿಡಿವುತಯ್ತುರುತಿರೆ ಮಾನಸ । ಸರಸಿಯು ಮೆರೆಯೆ ಕಂಡ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಆ ಸರೋವರದೊತ್ತಿನಲಿ ಹರ । ದಾಸನಮಲಾಂಗಕೆ ವಿಭೂತಿಯ । ಪೂಸಿ ಜಟೆಯನು ತಾಳ್ದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಮಾಲೆಗಳ ॥ ಆ ಸುಕಂಠದಿ ಧರಿಸಿ ಹೃದ ಯದ । ಲಾ ಶಿವನ ಮೂರುತಿಯ ...ತೆಯ । ನೋಸರಿಸಿ ಹರಪೂಜೆಯಲಿ ಮೆರೆದಿರಲು ನೆರೆ ಕಂಡ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಆದಿತಾಳ

ಆ ಸಮಯದಿ ಮೃಗಪತಿಯಂದು ಶಿವಪೂಜೆ । ಯಾ ಸಮಸ್ತವ ಬಿಟ್ಟು ಮರಳಿ ಮಾನುಷರಾ ॥ ವಾಸನೆಯೆಲ್ಲಿಯದೆನುತ ನಾಲ್ದೆಸೆ ನೋಡ । ಲಾ ಸಮೀ ರಜ ಬಂದು ಪಾದಕೊಂದಿಸಲು ॥ ೧ ॥ ಭೀಮನ ಬಿಗಿದಪ್ಪುತಾರು ನೀನೆನೆ ಕೇಳ್ದ । ಸೋಮವಂಶದ ರಾಯರಾವು ಪಾಂಡವರು ॥ ಆ ಮಹೀಶನು ರಾಜ

ಸೂಯುವೆಂದೆನಿಪಂತ । ನೇಮಂವ ಕೈಗೊಂಡನದಕೆ ನಿಮ್ಮುವನಂ ॥ ೨ ॥ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಪ್ಪಣೆಯಾದರಿಂ । ದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ ನೀವ್ ದಯುವಾಡಿರೆನಲಂ ॥ ನಿಲ್ಲದಾರ್ಭಟಿಸಿ ಭೂಮಿಯುನುಗುರಲಿ ಸೀಳು । ತಲ್ಲಿ ಭೀಮಗೆ ಪೇಳ್ದನತಿ ದಯೆದೋರಿ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕೇಳು ಪವನಜ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬಹೆ । ನೇಳು ನೀ ಹಿಂದುಳಿದೆಯಾದರೆ । ಕಾಲ ಹಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸುವೆನು ಕೇಳೆನ್ನ ಭಾಷೆಯಿಂದು ॥ ಪಾಲಿಸೆನೆ ನಗುತಾ ಹಿಡಿಂಬಾ । ಲೋಲನತಿ ತೋಷದಿ ಕಪೀಂದ್ರನ । ಬಾಲಕೇಶವನೊಂದ ಹಾಯ್ಕಿದನಾತ ನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಏನೆಂಬೆನು ಆ । ವಾನರರೋಮಂದಿ । ಪೂರ್ಣ ಕಳೆಯು ಶಿವ । ತಾನಾಗಲು ವ್ಮ್ಯಗ । ಕಾಣುತ ಪೂಜೆಗೆ । ತಾನೊದಗಲಂ ಪವ । ಮಾನಿಯು ಬಹುಪಥ । ತಾ ನಡೆದಯ್ದಿದ ॥ ಏನನೆಂಬೆ ॥ ೧ ॥ ಮತ್ತಾಭೀಮನ । ಹತ್ತಿರೊದಗೆ ಕಪಿ । ಯಿಂತ್ತುದ ಬಿಸುಡಲಂ । ಮೃತ್ಯುಂಜಯುರೂ । ಪಾಯ್ತುದನೇಕೋ । ಭಕ್ತಿಯೊಳೆರಗಿ ಮ । ರುತ್ತಜನನು ಬೆಂ । ಬತ್ತಿತು ಮೃಗವು ॥ ಏನನೆಂಬೆ ॥ ೨ ॥ ಪುನರಪಿ ಹನುಮನ । ನೆನೆದಿಡೆ ಪುರ ನಾ । ಶನನವತರಿಸಲು । ಮನದಲಿ ಪೂಜಿಸಿ । ಮನುಜನುಯಿವನ । ಲ್ಲೆನುತನಿಲಜನನು । ತಿನಲಯ್ದಲಿಕಿ । ಟ್ಟನು ಕಪಿಕೇಶವ ॥ ಯೇನನೆಂಬೆ ॥ ೩ ॥ ಅದಂ ಶಿವರೂಪಾ । ದುದ ಕಂಡಿವ ವಿಧ । ವಿಧದಿಂ ಪೂಜಿಸು । ತೊದಗಿನೊಳಯ್ತರು । ವುದ ಕಂಡಿವ ಹಾ । ಯ್ಕಿದ ರೋಮದಿ ಶಿವ । ನುದಿಸಿದ ನಾನೆಂ । ತಿದ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ಯೇನನೆಂಬೆ ॥ ೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಅರಸ ಕೇಳ್ ಕಪಿಯಿತ್ತ ರೋಮದಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ । ಹರನ ಮೂರ್ತಿಯು ನಿರ್ಮಿಸುತ ಮೃಗವ ನಡೆಸುತ । ಯ್ತರುತ ಗಿರಿಕಾನನ ಪ್ರದೇಶ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರಂಗಳನು ಕಳೆದು ಕಲಿಭೀಮನು ॥ ಬರಬರುತ ನಡೆದೋಡಿ ಬಂತೆಮ್ಮ ಯಾಗವಂ । ದಿರವೆನುತ ಪೊಕ್ಕಡಧ್ವರಶಾಲೆಬಾಗಿಲೊಳು । ನರನತ್ತ ಕೈಗೊಡಲ್ಕಿತ್ತ ಮೃಗವರನೆಳೆಯುಲಾಯ್ತುವರಿಗತಿವಾದವು ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅತ್ತಲೆಳೆವ ಧನಂಜಯುನು ಮಗು । ಳಿತ್ತಲೆಳೆವ ಮೃಗೇಂದ್ರನತ್ತಲು । ಮತ್ತೆಳೆವನವನೀಶ್ವರಾರ್ಚಕನಿತ್ತ ನರಸೆಳೆವ ॥ ಅತ್ತಲಿತ್ತಲು ಸಪೆಯುದಿಬ್ಬರ । ಸತ್ತ್ವವೆಂತುಟೊ ನಡುವೆ ಪವನಜ । ಪುತ್ರನತಿ ಬೆಂಡಾದನೆಲೆ ಜನಮೇಜಯು ಕ್ಷಿತಿಪ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಆ ಸಮಯದಿ ಕೃಷ್ಣ ಸಹಿತಲಿ । ಧರ । ಣೀಶ ಬಂದೀಕ್ಷಿಸುತಿವರಲಿ ॥ ಭಾಷೆಗಳಾದಂದ ಕೇಳುತ್ತ । ನೀತಿ । ಶಾಸ್ತ್ರವ ಪೇಳ್ದೊಡಂಬಡಿಸುತ್ತ ॥ ೧ ॥ ಸರ್ವಗಾತ್ರದೊಳು ಪ್ರಧಾನವು । ಶಿರ । ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಕೆ ಮುಖ್ಯ ನೇತ್ರವು ॥ ಸರ್ವೌಷಧಿಯೊಳನ್ನ ಮಿಗಿಲೆಂದು । ಇವ । ರೀರ್ವರ ಬಿಡಿಸಿ ಸಮ್ಮತವೆಂದು ॥ ॥ ೨ ॥ ಭೋಜನಶಾಲೆಗಳಿದಿರೊಳು । ವ್ಯಗ । ರಾಜನ ಬಿಗಿಯೆ ತ್ರೈಜಗದೊಳು॥ ರಾಜಧರ್ಮಜಗೆಣೆಯಿಲ್ಲೆಂದು । ಸುರ । ರಾಜ ಪೂಮಳೆಗರೆಯಲಿಕಂದು ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕೃಷ್ಣನಾ ಮೃಗದಿರವಸರಿದದ । ರಿಷ್ಟವಹ ಶಿವಲಿಂಗ ನಿರ್ಮಿಸಿ । ಕೊಟ್ಟಡದ ಪೂಜಿಸುತ ಮೆರೆದಿರಲಿತ್ತ ಧರ್ಮಜನ ॥ ಪಟ್ಟಣದ ಸಂಭ್ರಮವ ಪೊಗಳುವ। ದಿಟ್ಟರಾರುಂಟಪರಿಮಿತವಹ । ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲರ ಬರವ ಬಣ್ಣಿಸಲರಿಯೆ ತಾನೆಂದ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಬಂದರಾಗ । ಭೂಪರು । ಬಂದರಾಗ ॥ ಪ ॥ ಬಂದರಾ ಚತುರಾಬ್ಧಿಯೊಳಗಾ । ನಂದ ಮಿಗಲಾಳುವ ಸಮಸ್ತರು ॥ ಬಂದರಾಗ ॥ ಅ ॥ ಕೊಂಬು ವೀಣಾ ತಾಳ ಮದ್ದಳೆ । ತಂಬಟೆಯು ರಣಕಹಳೆ ಪಟಹವಿ । ಡಂಬರವು ಶ್ರುತಿ ಭೇರಿ ಮೃದಂಗಗ । ಳೆಂಬ ನಾನಾ ವಾದ್ಯಘೋಷದೊ । ಳಂಬರವು ಬಿರಿದಖಿಳ ನೃಪರ ಕ । ದಂಬ ನಡೆವಬ್ಬರಕೆ ಧರೆ ಸ । ಪ್ತಾಂಬುಧಿಗಳಲ್ಲಾಡೆ ಸುರರ ಕಂ । ಟುಂಬ ನಭದಿಂದಿಳಿದು ಬಲು ಸೌ । ರಂಭದಲಿ ಧರ್ಮಜನ ಯಾಗದ । ಸಂಭ್ರಮಕೆ ನಡೆತಂದರೋಯೆನೆ ॥ ಬಂದರಾಗ ॥ ೧ ॥ ಭೂರಿ ಭೂರಿಶ್ರವನು ಬಾಹ್ಲಿಕ । ಶೂರಸೇನ ಕಳಿಂಗ ನೃಪಗಾಂ । ಧಾರ ಸೌಬಲ ಸೋಮದತ್ತ ಸು । ವೀರ ಪೌಂಡ್ರಕ ಸಾಲ್ವ ರುಕ್ಮ ಕ । ಠೋರಖಿಳ ಶಿಶುಪಾಲನವನ ಕು । ಮಾರ ತೌಳವ ದಂತವಕ್ತ್ರ ಸು । ಕೇರಳರು ಭಗದತ್ತ ಮುಖ್ಯ ಮ । ಹೀರಮಣರವರಖಿಳ ಬಲಸಹ ॥ ಬಂದರಾಗ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಸತ್ತಿಗೆಯೊಳಖಿಳಾನೆಕುದುರೆಯ । ಮೊತ್ತದೊಳು ಮೆರೆವವನಿಪರ ಯುಮ । ಪುತ್ರ ಪರಿಜನಸಹಿತಿದಿರ್ಗೊಂಡವರನುಪಚರಿಸಿ ॥ ವಿಸ್ತರಿಸುತ ಬಿಡಾರಗಳ ತಾ । ನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಲಿತ್ತ ಕೌರವ । ನಾಪ್ತಜನ ಸಹಿತುತ್ಸಹದಿ ಪೊರಮಟನರಮನೆಯ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಗುರುಭೀಷ್ಮಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕರ್ಣದುಶ್ಶಾಸನೃಪ । ವೆರಸಿ ಗಾಂಧಾರಿ ವೊದ

ಲಾದ ॥ ತರುಣಿಯರು ಸಹಿತಪರಿಮಿತ ವಾದ್ಯಘೋಷದಲಿ । ಪೊರಟರೇನೆಂಬೆ ನಿಜಪುರವ ॥ ೧ ॥ ಸೇನೆಸಹಿತತಿ ಪಯಣಗತಿಯೊಳಿಮಜನ ರಾಜ । ಧಾನಿಯನು ಪೊಗಲಿನಿತ ಕೇಳ್ದು ॥ ಆ ನೃಪತಿಯನುಜರೊಡಗೂಡಿ ಬಿರುದುಗಳಿಂದ । ತಾನಿದಿರ್ಗೊಂಡು ತವಕದಲಿ ॥ ೨ ॥ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಖ್ಯರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಕುಶಲ ಕ್ಷೇಮ । ದತಿಶಯುವ ಕೇಳ್ದು ನಡೆತಂದು ॥ ಕ್ಷಿತಿಪ ಸತ್ಕಾರಗಳ ಮಾಡಿಯೆ ಬಿಡಾರಗಳ । ನತಿಜವದಿ ಮಿಂಗಡಿಸಿ ಕೊಡಲಂ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಜನಪ ಕೇಳಿತ್ತ ಕಶ್ಯಪಕಣ್ವಗೌತಮ । ಸನಕ ಜಾಬಾಲಿ ಕೌಶಿಕರು ॥ ಅನಲ ಭಕ್ಷಣಗಾರ್ಗ್ಯಬೃಹದಶ್ವಿಚ್ಯವನ ಜೈ । ಮಿನಿಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರಂದು ॥ ೧ ॥ ಅತ್ರಿಭಾರದ್ವಾಜಾಂಗಿರಸ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ । ಮಿತ್ರಸುಮಂತನಾರದರು ॥ ವತ್ಸನುಭೃಗುಜಮದಗ್ನಿ ವ್ಯಾಸಾದಿ ಸ । ಮಸ್ತರು ಬರಲಿಭಪುರಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ಹಲವು ಕಾನನದೇಶದೇಶನಿವಾಸರು । ಹಲವು ವೇದಾರ್ಥಸಂಹಿತರು ॥ ಹಲವು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಫಲಮೂಲಾಹಾರದ । ಗ್ಗಳಿಯರ ಕಾಣಲಾಯ್ತಲ್ಲಿ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಭೂಸುರರಯ್ತಂದರಾಗ । ನಾನಾ । ದೇಶದ ಜನರತಿಬೇಗ ॥ ಪ ॥ ಶ್ರೀದೇವತಾರ್ಚನೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಕೊಂಡು । ದ್ವಾದಶನಾಮಧೋತ್ರಗಳನುಟ್ಟು ॥ ವೇದಾರ್ಥಗಳ ತಾವು ವಾದಿಸಿ ನಡೆವ ವಿ । ನೋದದಿ ಧೋತ್ರದ ನೆರಿಯಾಡುತಾಡುತ ॥ ಭೂಸುರ ॥ ೧ ॥ ಅನ್ನಾಪೇಕ್ಷಿತರು ಶ್ರೀಭಸ್ಮಧಾರಿಗಳತಿ । ಜೀರ್ಣವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ॥ ಸಣ್ಣಮಕ್ಕಳ ಕರಕೊಂಡು ಭೋಜನವೆಲ್ಲಿ । ಯೆನ್ನುವರಪರಿಮಿತದಿ ಕಾಣಲಾದುದು ॥ ಭೂಸುರ ॥ ೨ ॥ ಸಮಿಧೆ ಪಲಾಶಾದಿಕುಶದರ್ಭೆಗಳ ಹೊರು । ತಮಿತಯೋಗಿಗಳತಿ ಭೂಸುರರು ॥ ತಮತಮಗೊಬ್ಬೊಬ್ಬರೊದಗಿನೊಳಯ್ತಂದು । ಯಮಜನ ರಾಜಸೂಯದೊಳಿಂತು ಮೆರೆದಂದು ॥ ಭೂಸುರ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ವಿಕಳ ಮಿಂಹಲ ಮೂಕಬಧಿರಾಂ । ಧಕ ಸುಮಾಗಧ ಸೂತವಂದಿ । ಪ್ರಕರಮಲ್ಲ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ ಮಹಾಹಿಪಂಡಿತರು ॥ ಸಕಲಶಿಲ್ಪಿಗವಾಗ್ಮಿವೈತಾ । ಳಿಕಸುಗಾಯಕಮುಖ್ಯಯಾಚಕ । ನಿಕರಪೆಸೆಯಲು ಬಳಿಕ ಭೀಷ್ಮಂಗೆರಗಿ ನೃಪನಂಡಿದ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಘುಡುಗುರಾವರಿಯೆಂಪತಿ । ಪೊಡಪಿಪರ ಸತ್ಕರಿಸಿ । ನಡೆಯಿಸುವ ಬಹು

ಭಾರ । ಪೊಡೆಯು ನಿಮಗೆನಲು ॥ ೧ ॥ ತೆಗೆದಪ್ಪುತೆಂದನೆಲೆ । ಮಗನೆ ಚಿಂತಿಸ ಲೇಕೆ । ಜಗದೇಕನಾಥಕೃಪೆ । ಸುಗುಣ ನಿನಗಿಹುದು ॥ ೨ ॥ ವೇಳೆಗಳೆಯದಿರೆ ನುತ । ಕೋಲಗುರುಸಹಿತೊಡನೆ । ಲೀಲೆವಿಗೆ ಕೈಗೊಂಡ । ಮೇಲುನೋಟ ವನು ॥ ೩ ॥ ಆ ಜನದಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ । ರಾಜಾಧಿಪತಿ ಧರೆಗೆ । ಪೂಜ್ಯನೆಂದಿರಿಸಿ ದರಂ । ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯೊಳು ॥ ೪ ॥

ದ್ವಿಪದಿ

ಹೋಮಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಧೌಮ್ಯರಿಂದೊದಗೆ । ಆ ಮಹೀಶರ ಪಾರುಪತ್ಯ ಸಂಜಯಗೆ ॥ ೧ ॥ ಸಹದೇವ ಯಜ್ಞಮಾತ್ರಿಕರ ಮನ್ನಣೆಗೆ । ಬಹು ಭೋ ಜನಧಿಕಾರವಾ ಯುಯುತ್ಸುವಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ಭೂಸುರರ ವ್ಯವಹರಣೆಯಾವಿಕರ್ಣ ನೊಳು । ದುಶ್ಶಾಸನಗೆ ವೀಳ್ಯಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳು ॥ ೩ ॥ ಸಾಲದುದ ತರಿಸಿಕೊಡು ವಾರ್ಶೈಕೆ ಕೃಪಗೆ । ತೈಲಘೃತಮಧುಶರ್ಕರಗಳು ವಿದುರನಿಗೆ ॥ ೪ ॥ ಆದ್ಯಂತ ನೃಪರಿಗುಡುಗೊರೆ ಕರ್ಣ ಕೊಡಲಾ । ಮಾದ್ರೇಶ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ನುಚಿತಗಳ ॥ ೫ ॥ ಸಕಲಮಣಿಕಾಂಚನವು ಕೌರವಾಧೀನ । ನಕುಲಗವರವ ರುಚಿತ ಮಧುರತರವಚನ ॥ ೬ ॥ ನೃಪರ ಸೇವಾಜನಗಳುಪಚಾರವೆಲ್ಲ । ದ್ರುಪದನಿಂಗಾಯ್ತುದರ ಪೇಳಲಳವಲ್ಲ ॥ ೭ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಆ ಮಹೋತ್ಸಹದಲಿ ನೃಪಾಲಗೆ । ಭೀಮನುಸಿರಿದ ನಮ್ಮ ಕೌರವ । ಗಾ ಮಯನ ಮಂಟಪವ ತೋರಿಸಬೇಕೆನಲು ಕೇಳ್ದು ॥ ಆ ಮಹೀಶನ ಕರೆತರಲು ಪು । ತ್ರಾಮಸುತನನು ಕಳುಹಲಯ್ತಂ । ದಾ ಮಹಾಸಭೆಯೊಳು ಸುಯೋಧನ ಗೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಪ್ಪತಾಳ

ದಯದಿ ಕೇಳಾದರೀಮಾತ ನಮ್ಮಣ್ಣಗೆ । ಮಯನಿತ್ತ ಮಂಟಪವು ॥ ಜಯಿ ಸಿರಿಯೋಲಗದೇವನಿರ್ಮಿತ ಮಹಿ । ಮೆಯ ಪೇಳಲಸದಳವು ॥ ೧ ॥ ಆ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ನಿಮ್ಮೊಡಗೂಡಿ ಮೆರೆವಭಿ । ಲಾಷೆ ನಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ ॥ ನೀ ಸಹೋ ದರರೊಡನಯ್ತಂದು ನೋಳ್ಪುದೆ । ಮ್ಮಾಸಭೆಗಳನೆನಲು ॥ ೨ ॥ ನಗುತ [illegible]ನ ನೋಡಿ ಬೆಸಗೊಂಡನಿವನೆಂದ । ಬಗೆಯರಿತೆಯ ಮನದಿ ॥ ಅಗಣಿತ ದೇವನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಮೆರೆದಿಪ್ಪೋ । ಲಗವುಂಟೆಂಬಿನಿತಲ್ಲವ ॥ ೩ ॥ ನಾವಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ರಂಜಿಸಬೇಕೆಂಬನಿತಣ್ಣ । ದೇ[illegible]ರಿಗೆಂದೆಂಬುದೇನು ॥ ದೇವೇಂದ್ರಸುತ ನಮ್ಮೊಳೊರೆದ ಸಂಗತಿ ನಿನ್ನ । ಭಾವವೇನೆನಲೆಂದನು ॥ ೪ ॥ ಲೇಸಿನ ನುಡಿ

ಯಣ್ಣಗಿನಿತಿದ್ದವೋಲೆ ವಿ । ಶೇಷ ಕೌತುಕ ಮೆರೆವ ॥ ಆ ಸಭೆಗಳ ನೋಡಲನು ಮಾನವೇನು ಸಂ । ತೋಷ ಕಾರ್ಯವಿದೆನಲು ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅತ್ತ ಯಮಸುತನಖಿಳ ನೃಪರೊಡ । ನುತ್ಸಹದಿ ದ್ರೌಪದಿ ಸಖೀಜನ । ವೆತ್ತು ಮಯನಿರ್ಮಿತದ ಮಂಟಪದೊಳಗೆ ರಂಜಿಸುವ ॥ ಚಿತ್ರ ಕೌತುಕವೆಸೆದು ಮಣಿಮಯ । ರತ್ನ ತೇಜಃಪುಂಜ ಚಂದ್ರಾ । ದಿತ್ಯಶತಶೋಭೆಯಲಿ ಮೆರೆದಿಹಂದಾ ಸಭಾಸ್ಥಾನ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಅಂದಿನೋಲಗಕೆ ನೃಪನನುಜರೊಡಗೂಡಿ ಬರ । ಲೊಂದಂ ಠಾವಿನೊಳಿಪ್ಪ ಕೊಳದಿ ॥ ಕೆಂದಾವರೆಗಳೆಸೆಯಲಂದನೀಕ್ಷಿಸಲು ಪೋಗ । ಲೊಂದೆಸೆಯೊಳಾಯ್ತುತಿ ಪ್ರಭೆಯು ॥ ೧ ॥ ಅಲ್ಲಿ ಯಮುನಾನದಿಯು ಹರಿಯುತಿರಲೀಕ್ಷಿಸುತಿ । ದೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೆನುತಲೊದಗಿ ॥ ಮೆಲ್ಲನುದಕದಿ ಕಾಲು ಮೊಗ ತೊಳೆಯಲೊದಗೆ ನೀ । ರಿಲ್ಲ ಪ್ರಭೆಸಹಿತಿಲ್ಲದಾಯ್ತು ॥ ೨ ॥ ಕತ್ತಲೆಯು ಕಳೆದಿವರು ನಡೆದು ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿದರು । ರತ್ನಾವಳಿಯ ಪ್ರಭೆಗಳಿಂದ ॥ ಎತ್ತ ನೋಡಲು ಕಾಂತಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು । ಮತ್ತೆ ಹೊಲಬಳಿದು ಧೃತಿಗೆಟ್ಟು ॥ ೩ ॥ ಬಲಂ ಭೀತಿ ಕೈಗೊಂಡು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡಲಂಜುವರು । ಥಳಥಳಿಪ ನೀಲಪ್ರಭೆಯಿಂದ ॥ ಜಲವೆ ನೆಲರೂಪಾಗಿ ನೆಲವೆ ಜಲವೆನಿಸಿ ಕಂ । ಗೊಳಿಸಿತು ಸಮುದ್ರದೋಪಾದಿ ॥ ೪ ॥ ಕುರುಪತಿಯು ಸಹ ಭೂಮಿ ನದಿಯೆಂದು ಬಗೆದು ಮುಂ । ಚೆರಗ ಸಂವರಿಸುತಯ್ತರಲು ॥ ತರುಣಿಯರು ಹಾಯೆಂದು ನಸುನಗುತ ಚಪ್ಪಳಿಸೆ । ಅರಿತು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿದ ನಾಚಿ ॥ ೫ ॥ ಬೀದಿಯಲಿ ಬರುತ ಕೊಳನನು ಕಂಡು ಹಿಂದಣೋ । ಪಾದಿಯೊಳಗದರ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ॥ ಸೋದರರು ಸಹಿತ ಲಡಹಾಯ್ತು ಕೊಳನೊಳು ಬಿದ್ದು । ಬಾಯ್ದೆರೆದು ಕುಡಿದರುದಕಗಳ ॥ ೬ ॥

ಕಂದ

ಕೌರವನನುಜರು ಸಹಿತಲಿ । ನೀರೊಳು ಮುಳುಗುತ್ತಲೆದ್ದು ನಡುನಡುಗುತ್ತಂ ॥ ಭೂರಿ ಭಯಂಗೊಳಲಿತ್ತಲುಂ । ನಾರಿಯರೀತೆರದಿ ನುಡಿದರತಿ ಹಾಸ್ಯದೊಳಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಏಕತಾಳ

ನೋಡಕ್ಕ ಕೌರವನು । ತಮ್ಮಂದಿರೊಡ । ಗೂಡಿ ನೀರೊಳಗೆ ತಾನು ॥ ಓಡಾಡುತಿಪನಾತಗೆ । ಈ ಭ್ರಾಂತು ಕೈ । ಗೂಡಿತೆಂತುಸಿರೆನಗೆ ॥ ೧ ॥ ಆಳುವ

ಭೂಪಾಲರಂ । ಇಂತಾದಮೇಲೆ । ಬಾಳುವುದೆಂತು ಜನರು ॥ ಮೇಲಿನ್ನು ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲ । ಧರ್ಮಜಗನಂ । ಕೂಲದಿ ದೊರಕಿತಲ್ಲ ॥ ೨ ॥ ದುಷ್ಟರೆಂದೆನಿಸಿ ತಾವು । ನಡೆದುದರಿಂದ । ಲಿಪ್ಟಾಯಿತನುಭವವು ॥ ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವರ ತಾನು । ಪಾಲಿಸಿ ಮನ । ದಿಷ್ಟವ ದಯುಗೆಯ್ದನಂ ॥ ೩ ॥ ಯಾತಕಿಂತೆಂಬೆಯುವ್ವ । ಈ ಮಂಟಪದ । ನೂತನವಿನಿತೆಲ್ಲವ ॥ ಆತಗಳರಿಯದಯ್ದಿ । ನೀರೊಳು ಬಿದ್ದೀ । ರೀತಿಯಾಯ್ತೀ ದಿನದಿ ॥ ೪ ॥ ಕುಲಕಂಟಕರಿಗಳಿವು । ಬಾರದೆಂಬಂದು । ಕಲಿ ಯುಗದೊಳು ದಿಟವು ॥ ಜಲಜಾಕ್ಷ ಭೂಮಿಭಾರ । ರಿವರನಂ ಕೊಂದು । ಸಲಹನೆ ಪಾಂಡವರ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಇತ್ತ ದ್ರೌಪದಿಸಹಿತ ಸತಿಯರ । ವೊತ್ತವೀಪರಿಯಾಡಿ ನಗುತಿರ । ಲತ್ತ ಕೊಳನೊಳಗುರುಳಿ ತಡಿಗಡರುತ್ತ ಕೌರವನು ॥ ಅತ್ಯಧಿಕ ದುಗುಡದಲಿ ನಿಂದಿರ । ಲಿತ್ತ ದಿವ್ಯದುಕೂಲಗಳ ಯುಮ । ಪುತ್ರ ಕಳುಹಿದ ಬಳಿಕವರ್ಗಳ ವಿಧಿಯು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ ಏಕತಾಳ

ಇನ್ನು ಮೇಲಣ ಮಾನಭಂಗ । ಲಾಲಿಸಲಲ್ಲಿ । ಕನ್ನಡಿ ಮೆರೆಯೆ ಬಹು ಮಾರ್ಗಂಗ ॥ ಳಿನ್ನಿದೆ ಬಾಗಿಲಿ । ದೆನ್ನುತಲಡಹಾ । ಯ್ದುನ್ನತ ಶಿರ ರಕು । ತಾರ್ಣವವಾಗಲು । ವರ್ಣಿಸಿ ನಗುತಿಹ । ಕನ್ನೆಯರ್ಧಾಸ್ಯಕೆ । ಖಿನ್ನತೆಯೊಳು ನೃಪ । ನುನ್ನತಿಯುಳಿದುದು ॥ ೧ ॥ ಮಾನಭಂಗಗಳಿನಿತೆಲ್ಲ । ಸಾಕೆಂದು ಮುಂದೆ । ತಾನಯ್ದಿ ಗೋಡೆ ಗೋಡೆಯೆಲ್ಲಾ ॥ ತಾನರಸುತ ಬರೆ । ಕಾಣದೆ ಮಾರ್ಗವ । ಕ್ಷೋಣಿಪ ಕೌರವ । ತಾನತಿಶಯಂದು । ವ್ಯಾನದೊಳಿರುತಿರೆ । ಕಾಣುತ ದ್ರೌಪದಿ । ನಾನಾ ಹಾಸ್ಯದೊ । ಳಾ ನೃಪಗೆಂದಳು ॥ ೨ ॥

ರಾಗ ಶೃಂಗಾರಿ ಏಕತಾಳ

ಭಾವನವರಿಗಿಂತು ಕಣ್ಣು ಕಾಣದಮೇಲೆ । ಜೀವಿಸಿ ಮೆರೆವುದರಿಂದ ॥ ಸಾಯ್ದುವುದೊಳ್ಳಿತು ನಿಮಗಿನಿತು ಸಂಭವಿಸಿತೆ । ಹಾ ವಿಧಿಯೆಂದಳು ನಗುತ ॥ ॥ ೧ ॥ ಭ್ರಾಂತೊದಗಿತು ನಿಮಗಿಂತಾದ ಮೇಲೆ ನೀ । ವಿಂಥಾ ಸಭೆಗೆ ಬರ ಬಹುದೆ ॥ ಪಂಥವುಳ್ಳವರಿನ್ನು ಮರುಳರೆನ್ನುತ ನಿಮ್ಮ । ನೆಂತು ನಿಂದಿಸದಿರು ತಿಹರು ॥ ೨ ॥ ಜಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದು ಸಾಲದೀಗೆರಡನೆ । ತಲೆ ನೊಂದು ರುಧಿರ ಹೋಯ್ತುಯ್ಯೋ ॥ ಹೋಗುದಪ್ಪಿದಿರಿ ಕಂಗಳು ಕಾಣದೀ ಸಾರಿ । ದಣಿದಿರಿ ಬುದಿಂತಯ್ಯೋ ॥ ೩ ॥ ಸಾರಿರ್ದ ಕೃತ್ಯದ ಫಲವೊ ಪಿತ್ತವು ತಲೆ ।

ಗೇರಿ ಚಾಳಿಪುದೊ ನಿಮ್ಮುವನು ॥ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮವೊ ತಿಳಿಯದೆನ್ನುತಲಿಂತು । ಭೂರಿ ಭಂಗಿಸಿ ತಿರುಗಿದಳು ॥ ೪ ॥

ಕಂದ

ಪರಿಪರಿಯಿಂದಾ ದ್ರೌಪದಿ । ಕುರುಪತಿಯನು ಭಂಗಿಸುತ್ತ ತಾ ಪಿಂತಿರುಗಲ್ ॥ ಧರಣಿಪ ಕೇಳ್ದಾ ಮಾತಿಗೆ । ಧರೆಗುರುಳುತ ಚಿಂತಿಸಿದನು ಮಿಗೆ ವಂನ್ಮನದೊಳ್ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ರೂಪಕತಾಳ

ಹರ ಹರಾ ವಂಂದಿನ್ನೇನೆನಗೆ । ಕರುಣಿಸಿತ್ತೀ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ಪರಿಪರಿಯುವಮಾನಂಗಳು । ದೊರಕಿತೆನಗಿಂದೀ ದಿನದೊಳು ॥ ಹರ ॥ ೧ ॥ ಸತ್ಯವಂತಯಂವಂಜನೆಳಗೀ । ಕೃತ್ರಿಮಂಗಳುಂಟೆನುತ ನಾ ॥ ಕೃತ್ಯವಾಲೋಚಿಸದೆ ಬಂದು । ವ್ಯರ್ಥ ಮಾನಗೆಟ್ಟೆನಿಂದು ॥ ಹರ ॥ ೨ ॥ ಯಾಕಿಲ್ಲಿಗಯ್ತಂದೆನು ನಾ । ನೀ ಕುಟಿಲರೆಡೆಗೆ ಮುಂದೆ ॥ ಆ ಕರ್ಕಶೆಯ ಮಾತು ಮನ । ವಂಊಕನಾ ಮಾಡಿದುದೆನ್ನ ॥ ಹರ ॥ ೩ ॥ ಮಾನಭಂಗವಯ್ದಿ ಪುರಕೆ । ತಾನೆಂತಯ್ದುವೆನಿನ್ನು ದಿಟಕೆ ॥ ಕಾನನಾಂತರದಿ ದಿನವ ಕಳೆದು । ನೀಗುವೆ ತನುವ—

ವಚನ

ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಕೌರವನು ಪ್ರಲಾಪಿಸಲಾಗಿ ಆಗ ಕರ್ಣನು ಬಂದು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಪೇಳುತಲಿರ್ದನದೆಂತೆನೆ—

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಲೇಸಿನಿತು ಶತ್ರುಗಳ ವಂನೆಯ ಸು । ವಾಸಿನಿಯರಿದಿರಿನಲಿ ನೀನತಿ । ಕ್ಲೇಶಿಸಿದರಾರರಿವರತಿ ಪರಿ । ಹಾಸವ್ಯೆಸೆ ॥ ೧ ॥ ಪಾಡು ಪಂಥ ಪರಾಕ್ರಮಂವುಕೈ । ಗೂಡಿರುವುದೆಲ್ಲವನು ಹಗೆಗಳಿ । ಗಾಡಿ ತೋರಿಸಲೊಂದು ದಿನವಿದೆ । ನೋಡಬಹುದು ॥ ೨ ॥ ನವುಗೊದಗಿದಪವಮಾನವೊಂದಕೆ । ಅಮಿತ ಕ್ಲೇಶಗಳನ್ನು ಪಗೆಗಳ । ರಮಣಿಯರಿಗುಣಬಡಿಸದಿರೆ ವಿ । ಕ್ರಮಂದೊಳಿನ್ನು ॥ ೩ ॥ ಎನುತ ನಾನಾ ಧೈರ್ಯಗಳನಾ । ಜನಪಗರುಹಿಸಿ ಸಂತವಿಸುತಾ । ತನನು ಕರೆಕೊಂಡೊಯ್ದನಾ ನೃಪ । ಜನರ ಸಭೆಗೆ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಇತ್ತ ಋಷಿಗಳು ಯಾಗಕುಂಡವ । ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧದಲಿ ರಚಿಸಿ ಬಹು ಸಾ । ಹಿತ್ಯಗಳು ಬಂದೊದಗೆ ವೇದವ್ಯಾಸನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಮತ್ತದಕೆ ಬಂದಿರುವ ದಿವ್ಯಸ । ಮಸ್ತ ಋಷಿಗಳ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಭೂ । ಪೋತ್ತಮಗೆ ಮುನಿಯೆಂದ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗು ನೀನೆನುತ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ದೇಶಿ ಏಕತಾಳ

ಆಗಲಯಿದ್ದ ಭೂಪ ಕೃಷ್ಣ । ನಂಘ್ರಿಗಳ್ಗೆ । ತಲೆ । ವಾಗುತೆಂದ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆ । ಯಿಂದಿವರ್ಗೆ ॥ ಯಾಗವಿನಿತಂ ಮೆಂರೆದು ಸಕಲ । ಸಾಹಿತ್ಯಂಗಳಂ । ನಾಲ್ಕು । ಸಾಗರಮಧ್ಯದಿ ಜಯಿಸಿ । ಬಂತು ಕೇಳು ॥ ೧ ॥ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂ । ದಯ್ಸೆ ಮುಂದೆ । ನೀನೆ । ದೀಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಕ್ರತುವ ಕೈಗೊ । ಳೆನ್ನ ತಂದೆ ॥ ರಕ್ಷಿಸೆಂದು ಪಾದಕೆರಗಿ । ನಂತಿಸೆ ಕಂಡು । ತಾ ಕ । ಟಾಕ್ಷದಿಂದ ತೆಗೆದಪ್ಪುತಾ । ನಂದಗೊಂಡು ॥ ೨ ॥ ಬಾಯೆನ್ನಾನೆ ಮುದ್ದು ಕಣಿಯೆ । ಧರ್ಮರಾಯ । ಮುಂದೆ । ಈ ಯಂಜ್ಞಕ್ಕೆ ನೀ ದೀಕ್ಷೆಯ । ಕೈಗೊಳಯ್ಯ ॥ ಆಯಿತಿನ್ನೇನಖಿಳಾಭೀಷ್ಟ । ಸಿದ್ಧಿ ಕೇಳು ಮುಂದೆ । ಶ್ರೇಯಸಾಗಲೆಂದು ಹರಸಿ । ದನು ಕೃಪಾಳಂ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕಯ್ಗೊಂಡು ಕಯ್ಗೆ ಪ । ವಿತ್ರವನು ಜೋಡಿಸುತ ಋಷಿಗಳ । ಮೊತ್ತದೊಳು ಬಂದೆಸೆದ ಯಜಮಾನತ್ವ ಕಯ್ಗೊಂಡು ॥ ಅತ್ತಖಿಳ ನೃಪಜಾಲ ನೆರೆದು ಸ । ಮಸ್ತರೋಲಗಗೊಟ್ಟು ರಂಜಿಸ । ಲಿತ್ತ ಋಷಿಗಳ ವೇದಘೋಷದಿ ಮೆರೆದುದಾ ವಿಭವ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಏನನೆಂಬೆ ನೃಪತಿಯಜ್ಞವ । ಪೊಗಳಲರಿದು । ದಾನಧರ್ಮಗಳ ಮಹೋತ್ಸವ ॥ ಏನನೆಂಬೆ ॥ ಪ ॥ ಚರುತಿಲಾದಿ ದರ್ಭೆ ಸಮಿಧೆ । ಹೊರೆಗಳೊದಗಿ ತಪರಿಮಿತದಿ । ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲ । ನೆರೆದು ವೇದಘೋಷದಿಂದ । ಧ್ವರಕೆ ಪೊಗಿಸುತಗ್ನಿದೇವರ । ನಾಲ್ಕು ವೇದ । ಸ್ವರದಿ ಹೋಮತೊಡಗಲೀತೆರ । ಅಗ್ನಿಸಂರರ । ಪುರವ ತಂಡುಕಲಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸುರರು । ಮೆರೆದು ನೃಪನ ಪೊಗಳುತಿರ್ದರೇನನೆಂಬೆ ನೃಪತಿಯಜ್ಞವ ॥ ೧ ॥ ಬಿಡದೆಯೇಳುದಿವಸವಿಂತಂ । ನಡೆದಂದೆಮಜರಾಜಸೂಯ । ದೆಡೆಯೊಳುಂಡ ಭೂಮಿಪರ್ಗೆ । ಕಡೆಯ ಕಾಣೆ ನಾಲ್ಕು ಯುಗದ । ಪೊಡವಿಪಾಲರಿನಿತಂ ಮಖವನು । ಮಾಡಲಿಲ್ಲ । ನುಡಿಯಂ ಲೆಂತು ಪಾಂಡುಭೂಪನು । ಸುರರ ಪೀಠ । ವಡರಲವನ ಕಾಣಲಮರ । ಗಡಣ ಕಿನಿತು ಸಮಯ ದೊರಕ ದೇನನೆಂಬೆ ॥ ನೃಪತಿ ಯಜ್ಞವ ॥ ೨ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯ ಬಳಿಕ ಪಾಂಡುಸುತರಿಂಗೆ ಸಂ । ಪೂರ್ಣ ಕಲಶಾಭಿಷೇಕದಿ ದೇವದುಂದುಭಿಗ । ಳುನ್ನತದ ಪೂಮಳೆಗಳೆಸೆಯೆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಭೂದಾನ ಗೋದಾನದಿ ॥ ಮನ್ನಿಸಿದನಖಿಳ ಭೂಸುರರ ಋಷಿಗಳನಿನಿತ । ವರ್ಣಿಸು

ವಡರಿದು ಯಾಚಕರು ಮೊದಲಾಗಿಹ ಜ । ನಾರ್ಣವದಿ ನೃಪಧನವ ಪೊತ್ತು ನಡೆವುತ ದಣಿದುದೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ॥ ೧ ॥

ಕಂದ

ಆ ಸಮಯಂದಿ ನವರತ್ನ ವಿ । ಶೇಷದಿ ಮೆರೆವಾರತಿಯಂನು ಸತಿಯರು ಮಂದದಿಂ ಚೌಸ್ವರದಿಂದಲಿ ಪಾಡಿ ಮ । ಹೀಶರಿಗೆತ್ತಿದರು ಜವದಿ ನೂತನ ದಿಂದಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಧವಳಾರ ಆದಿತಾಳ

ಶ್ರೀಸರಸಿಜನೇತ್ರೆಯರು । ತೋಷದಿ ನಡೆತರುತವರು । ಭೂಸುರರೊಲಿದು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯಿಂದ । ಸೇಸೆಯ ತಳಿದು ಕೀರ್ತಿಸಿ ಮಂದದಿಂದ ॥ ಮಾಸದೆ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪಡೆಯಿರೆನುತ ಧರ । ಣೀಶರಿಗಾರತಿಯಂ ಬೆಳಗಿರೆ ॥ ಶೋಭಾನೆ ॥ ॥ ೧ ॥ ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಧರ್ಮಜಗೆ । ರಾಜಿಪ ಭೀಮಸೇನನಿಗೆ । ಮೂಜಗ ದಲ್ಲಿಣನೆನಿಪರ್ಜುನಗೆ । ತೇಜಿಪರೆಮಳರುನ್ನತ ಭಾಗ್ಯರಿಗೆ ॥ ರಾಜೀವಾಂಬಕಿ ದ್ರುಪದಕುಮಾರಿ ವಿ । ರಾಜಿಸುವಾರತಿಯಂ ಬೆಳಗಿರೆ ॥ ಶೋಭಾನೆ ॥ ೨ ॥ ಸೋಮಕುಲಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರರಿಗೆ । ಕಾಮಿತಗುಣವೃಂದರಿಗೆ । ದಾಮೋದರನತಿ ಶಯಭಕ್ತರಿಗೆ । ಭೂಮಿಗಧಿಕ ಪಾವನಚರಿತರಿಗೆ ॥ ರಾಮಚರಿತ್ರ ಸುಧಾಮಯ ರೂಪಗೆ । ಹೇಮದಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ॥ ಶೋಭಾನೆ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯನೆ ಬಳಿಕ ವಿ । ಶಾಲ ಮುನಿ ಮಧ್ಯದೊಳು ನಿಮ್ಮ ನೃ । ಪಾಲ ಭೀಷ್ಮಂಗೆಂದನತಿ ಗಂಭೀರನಾದದಲಿ ॥ ಬಾಳನೇತ್ರನ ಪರಿಯೆನಿಪ ಭೂ । ಪಾಲರಿದರೊಳಗಗ್ರಪೂಜ್ಯರ । ಪೇಳಿರೆನೆ ಗಾಂಗೇಯ ನುಡಿದನು ವೇದಸಮ್ಮತವ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಕಂದ ಕೇಳಂಬರದೊಳಗಿರುವಮರರೊ । ಳಿಂದ್ರ ದಿಕ್ಪಾಲಪಙ್ಕ್ತಿಯಲಿ ॥
ಇಂದುಶೇಖರನೀ ಭೂಮಿಗೆ ಪೂಜಾಪಾತ್ರ ಗೋ । ವಿಂದನಲ್ಲದೆ ಬೇರಿನ್ನುಂಟೆ ॥
॥ ೧ ॥ ಮೇರುಸಾಗರದ ವಿಚಾರದವೊಳಗೆ ಶ್ರೀ । ನಾರಾಯಣನೆ ಮಿಗಿಲೈಸೆ ॥
ಬೇರೇನು ಸಂಶಯ ಬೇಡ ಶ್ರೀಹರಿಚರ । ಣಾರವಿಂದವ ತೊಳೆ ಸಾಕು ॥ ೨ ॥
ವ್ಯಾಸನಾರದ ಮೊದಲಾದರ ಬೆಸಗೊಂಬು । ದೀ ಸಮಸ್ತರೊಳಿದನೆನಲು ॥
ಲೇಸನಾಡಿದ ಭೀಷ್ಮನೆನುತೆಲ್ಲ ವ್ಯೋಮದಿ । ಘೋಷದಿಂ ಪೊಗಳುತಚ್ಯುತನ ॥

ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ ಏಕತಾಳ

ಅನಿತರೊಳ್ ಸಹದೇವ ನವರತ್ನಮಯಸಿಂಹಾ । ಸನವ ಭೂಮಿಪರ

ಮಧ್ಯದಲಿ ತಂದಿರಿಸಿ ॥ ವಿನಯದಿಂ ಕೈಗೊಟ್ಟು ಪೀತಾಂಬರನ ದಿವ್ಯಾ । ಸನಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧ ॥ ಮಧುಪರ್ಕಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ವೈದಿಕ । ವಿಧಿಯಿಂದಲಾಗ ಸತ್ಕರಿಸೆ ಮೌನಿಗಳು ॥ ಪದಕೆರಗಲುಂ ಸುರಭೇರಿ ಪೂಮಳೆ ಸಹಿ । ತೊದಗಲಾ ಸಭೆ ಪೊಗಳಿದುದು ಧರ್ಮಜನ ॥ ೨ ॥ ಇಂತು ಸಜ್ಜನರೆಲ್ಲ ನಲಿಯೆ ಪಾಂಡವರತಿ । ಸಂತೋಷಗೊಳುತಿರಲಿನಿತೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ॥ ದಂತಿಪುರೀಶಾದಿ ನೃಪರೆಲ್ಲ ಗಜರುತ । ತಂತವೊಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರೀಕ್ಷಿಸುತ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕೆಲರು ಪಾಂಡವಮೈತ್ರಿಯಲಿ ಕೆಲ । ಕೆಲರು ಕೃಷ್ಣನ ಬಲುಹಿನಲಿ ಕೆಲ । ಕೆಲರು ಹರಿಪಕ್ಷದಲಿ ಕೆಲರನುಚಿತದ ಭೀತಿಯಲಿ ॥ ಕೆಲರಿದೇಕೆಮಗೆಂದು ಧರಣೀ । ವಲಯದವನಿಪರಿದ್ದುದದರೊಳು । ಖಳಶಿರೋಮಣಿ ಮಸಗಿದನು ಶಿಶುಪಾಲನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಹೊತ್ತಿದುದತಿ ರೋಷಾಗ್ನಿಯೊಳಗೆ ತನು । ಮೃತ್ಯುವೊಲಿದ ತೆರದಿ ॥ ಕೆತ್ತಲು ಮೀಸೆಯೊಳಕ್ಷಿಯೊಳುರಿ ಹೊಗೆ । ದೆತ್ತುತಲಾರ್ಭಟಿಸಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಏನೆಲವೊ ಸಹದೇವ ವಸುಧೆಯು । ಮಾನನಿಧಿಗಳ ಮುಂದೆ ಗೋಪರ । ಸೂನುವಿಗೆ ಪೂಜಾಗ್ರಪೀಠಗ ಳೇನದುಚಿರು ॥ ೧ ॥ ನೀನರಿಯದವ ನಿಮ್ಮ ಯಾಗಕೆ । ಹಾನಿ ಬಂದಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ । ದೇನ ಮಾಡಿದರಕಟಕಟ ಸ್ವ । ರ್ಗಾನುಭವಕೆ ॥ ೨ ॥ ಯದುಗಳಿಗೆ ರಾಜತ್ವವೆಲ್ಲಿಹು । ದದರೊಳೀತನ ಖೋಡಿ ಯುನು ಬ । ಲ್ಲುದು ಮಹಾಜನವೀ ಕ್ರತುವ ಕೆಡಿ । ಸಿದಿರಿ ವ್ಯರ್ಥ ॥ ೩ ॥ ಮುದಿ ಬರಡ ಫಡ ಭೀಷ್ಮ ನೀನೆಂ । ತಿದಕೆ ಪಶುಕಾವವನ ಯೋಗ್ಯತೆ । ಗೊದಗಿಸಿದೆಲಾ ನಿನ್ನ ಹಲುಗಳ । ನೊದೆವೆನಿದಕೊ ॥ ೪ ॥ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣವೇದ । ಪ್ರಖರವೆನಿಸಿದ ಯಜ್ಞವಿದ ನೀ । ನಕಟ ನೀರೊಳಗೆರೆದೆ ಗೋಪಾ । ಲಕನ ತೋರಿ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಭೂತಳಾಧಿಪರಪರಿಮಿತವದೆ । ಈತಗಳು ಬಹುಯೋಗ್ಯರದೆ ವಿ । ಖ್ಯಾತ ವೇದವ್ಯಾಸಗುರುಕೃಪರವರ ನೀನುಳಿದು ॥ ಈತನೇ ಪ್ರಿಯನೆಂದು ಕೃಷ್ಣಂ । ಗೋತು ಕೊಡುವರೆ ಬೇರೆ ಕೊಡುವದು । ಭೂತಳೇಶರ ಮುಂದೆ ಮನ್ನಿಪು ದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಭೂಮಿಪರೆಂದಾವ್ ಕಪ್ಪವನಿತ್ತೆವು । ಪ್ರೇಮದೊಳದು ಹೊರತು ॥ ಭೀಮಾರ್ಜುನರಬ್ಬರಗಳಿಗಂಜುವ । ರೀ ಮಹಿಯೊಳಗುಂಟೆ ॥ ೧ ॥ ಆದರಂ ತಕ್ಕಿನ ಗೋವಳಿಗನನಾ । ರಾಧಿಸಿ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ಮೇದಿನಿಪರ ಮಾನವ ಕೊಂಡಿರಿ ಹಾ । ಆದುದು ನಿಮ್ಮೊಸಗೆ ॥ ೨ ॥ ಧರ್ಮಕ್ರತು ಸತ್ಯದ ನೃಪ ನೆಸಲೀ । ಕರ್ಮವು ದೊರಕಿತಲಾ ॥ ದುರ್ಮತಿಗಳು ನೀವೆನುತ ಮುರಾಂತಕ । ಸಮ್ಮುಖವನು ನೋಡಿ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ತುರುಗಾವನೆ ಕೇಳ್ ಪರಿಯಂ । ತಾ । ನರಿಯದೆ ಮಂದಿ ಗಾಂಗೇಯಂ ॥ ಕರೆದೆಡೆಯೀಸ್ಥಾನದೊಳು । ಬಂ । ದಿರಲಾರೆಲೊ ನೀ ಪೇಳು ॥ ೧ ॥ ಜನಪನೊ ನೀ ನಾಯಕನೊ । ನಮ । ಗೆಣೆಯೆನಿಪನೊ ಸಾಯಕನೊ ॥ ಬಣಗರು ದ್ವಿಜಋಷಿವರರು । ಭೋ । ಜನದಕ್ಷಿಣೆಗೊದಗಿಹರು ॥ ೨ ॥ ಅಂಥವರಾವಲ್ಲೆಲವೊ । ಬಲು । ಪಂಥಭಿಮಾನಿಗಳಾವೊ ॥ ಎಂತೊದಗಿದೆ ಬಿಡೆವೆನಲಂ । ಆ । ದಂತವಕ್ತ್ರನು ಕೋಪದೊಳು ॥ ೩ ॥ ಅರಿಯದೆ ಕರೆದಡೆ ಮುನ್ನ । ನೀ । ನರಿಯಲು ಬೇಡವೆ ನಿನ್ನ ॥ ಕೊರತೆಯ ಸೀ ಮರೆಸಿಡಲು । ಜಗ । ವರಿಯದೆ ನಿನ್ನನು ಪೇಳು ॥ ೪ ॥ ಕುಲವೇ ಯದುಕುಲಮನೆಯು । ಕಡ । ಲೊಳಗೈಸಲೆ ಭುಜಸಿರಿಯು ॥ ಕಳನೊಳಗೋಡಿದ ಖುಲ್ಲ । ಎನ । ಲುಲಿಯುತ ಯಾದವರೆಲ್ಲ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಸೀಳಿ ಹೆಡತಲೆಯಿಂದ ತೆಗೆವೆವು । ನಾಲಗೆಯನೆಲೆ ಕುನ್ನಿಗಳಿರಾ । ಕೇಳು ವರೆ ಹರಿನಿಂದೆಯಿಂದು ಪಾತಕಕೆ ಗುರುವೆಯಲಾ ॥ ಏಳೆನುತ ತಮತಮಗೆ ಸಾಂಬ ನೃ । ಪಾಲ ಸಾತ್ಯಕಿ ಮುಖ್ಯ ಯಾದವ । ಜಾಲವೆದ್ದುದು ಬಿಗಿದ ಬಿಲುಗಳ ಸೆಳೆದಡಾಯುಧದಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕದಡಿತಾ ನೃಪರ ಸಂಕುಲಗಳು । ಆನೆ । ಕುದುರೆ ಪದಾತಿ ಮುಂದ್ವರಿಯಲು ॥ ಬೆದರಿ ಸಜ್ಜನರೆಲ್ಲ ನಡುಗಲು । ಭೀಮ । ನೊದಗಿ ಭೂಮಿಪರ ಸಂತವಿಸಲು ॥ ೧ ॥ ಮುಂದ್ವರಿಯಂತ ಸಹದೇವನಂ । ಹರಿ । ನಿಂದೆಯಂ ಮಾಳ್ಪತಿಖಳರನು ॥ ಕೊಂದೊರಗಿಸದಿರೆವೆನ್ನೊಳು । ಬನ್ನಿ । ರೆಂದವನೀಪರಿ ಜರೆಯಲು ॥ ೨ ॥ ಶಿಶುಪಾಲ ಖಳದಂತವಕ್ತ್ರರು । ಸಹಿ । ತಸುರರಾರ್ಭಟಿಸುತೆದ್ದರನಿಬರು ॥ ಮಸಗುತ ನಡೆತರೆ ಯಮಜನಂ । ತಡೆ । ದುಸಿರಿದ ನೀತಿಮಾರ್ಗ

ಗಳಸು ॥ ೩ ॥ ಪರಮಾತ್ಮನಿವನೆಂದು ಸಭೆಯೊಳು । ಜನ । ರರಿತಿಹುದೀ ಮಹಾಸಭೆಯೊಳಂ ॥ ಮರುಳಾಟ ಸಾಕು ಬಾರೆನ್ನುತ । ಮುಂ । ಜೆರಗನು ಹಿಡಿದೊಡಂಬಡಿಸುತ್ತ ॥ ೪ ॥ ಕೇಳದೆ ಗಜರಲು ಸಭೆಗಳು । ಭೀಷ್ಮ । ಪೇಳಿದ ನೀ ಜಗನ್ಮಯನೊಳಂ ॥ ಖೂಳನಾಯ್ಗಳು ಪಾಡೆ ಕೃಷ್ಣನ । ಘನ । ಲೀಲೆಯು ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳುವುದಿನ್ನ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಪ್ರಳಯದೊಳೊಬ್ಬನೆ ಮಲಗಿರೆ ಕರ್ಣದಿಂ । ದಲಿ ಮಧುಕೈಟಭರು ॥ ಬಲವಂತರುದಿಸಿ ಕಾಳಗವಾಗೆ ಸೀಳ್ದು ಭೂ । ತಳವ ನಿರ್ಮಿಸಿದನಲ್ಲೈ ॥ ೧ ॥ ವೇದವ ಸಲಹಿದು ಮಥನದೊಳಮರರ । ಕಾಯ್ದ ಮೃತವ ಪಾಲಿಸಿ ॥ ಮೇದಿನಿಯೊಯ್ದನ ಮುರಿದು ಭೂಮಿಯ ತಂದ । ಯಾದವನೀತ ಕಾಣೈ ॥ ೨ ॥ ಶಿಶು ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೊಲಿದು ಹಿರಣ್ಯನ । ಬಸಿರನು ಬಗಿದನಲ್ಲೈ ॥ ವಸುಧೆಯನಳೆದು ವಾಮನನಾಗಿ ಬಲಿಯನು । ದೆಸೆಗೆಡಿಸಿದನೀತನು ॥ ೩ ॥ ಕೊಡಲಿಯ ಪಿಡಿದು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಗೆಲ್ದವನೊಳಂ । ತೊಡಕದಿರಕಟಕಟ ॥ ಕಡಲ ಬಂಧಿಸಿ ದಶವದನ ಮುಖ್ಯರ ತಲೆ । ಗಡಿದಾತನೀತ ಕಾಣೈ ॥ ೪ ॥ ದೇವಕಿಸುತನಾಗಿ ಬಾಲಕೇಳಿಯೊಳಸು । ರಾವಳಿಗಳ ತರಿದು ॥ ಮಾವಕಂಸನನು ಕೊಂದಿಳುಹಿದ ಬಾಣನ । ಸಾವಿರ ತೋಳುಗಳ ॥ ೫ ॥ ನಿನ್ನಂಥ ದೈತ್ಯರು ಹಲಬರು ಮಡಿದುದ । ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿ ನೀನು ॥ ಚಿನ್ಮಯನೊಡನೆ ನೀ ಸೆಣಸುವ ಸಂಗತಿ । ಗಿನ್ನೇನನೆಂಬೆ ನಾನು ॥ ೬ ॥ ಇಂತೆಂಬ ನೀತಿಯ ಕೇಳದೆ ನೃಪರು ತ । ಮ್ಮಂತರಂಗದಿ ಯೋಚಿಸಿ ॥ ನಿಂತರಾಯುಧಗಳ ಧರಿಸಿ ತೇರಾನೆ ಮು । ಹಾಂತ ಸೈನಿಕ ಸಹಿತ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕರೆಸಿದನು ಖೂಳರನು ನೀತಿಯ । ಗರುವರನು ನೂಕಿದರು ರಾಯನ । ಪರಮ ಯಾಗವನಳಿಯಲೆಂದನುವಾಯ್ತು ನೃಪಕಟಕ ॥ ಕರಿತುರಗ ರಥ ಸೈನ್ಯ ಸಹಿತಲಿ । ನರವೃಕೋದರರಿತ್ತ ವೊಳಗಲಿ । ಕರಸ ಭೀಷ್ಮಂಗೆಂದ ಮೂಗಿನ ಬೆರಳ ಚಿಂತೆಯಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಆದಿತಾಳ

ಭೀಷ್ಮ ಲಾಲಿಸೆಮ್ಮ ಮನ । ದಿಷ್ಟವೆಂಬೀ ಕ್ರತುವ । ದುಷ್ಟಾತ್ಮರೀ ಜನರು ಕೂಡಿ । ನಷ್ಟಗೆಯ್ವರಲ್ಲ ॥ ೧ ॥ ನೀತಿಗಳನುಳಿದೆಮ್ಮ ಶ್ರೀ । ನಾಥನಾ ನಿಂದಿಸುವ ॥ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಸೈರಿಸಿ ಬಾಳ್ವ । ರೀತಿಯ ನಾ ಕಾಣೆ ॥ ೨ ॥ ಈ ಸಮಸ್ತರಿದಿರು ಕ್ರತು ಪೂ । ರಯ್ಸುವಂದ ಕಾಣೆ ॥ ಈಸು ಪಾಪಿಗಳಿಂದ ಪರಿ ।

ಹಾಸವಾದುದಲ್ಲೈ ॥ ೩ ॥ ಯಾರೆಜ್ಞವನಳಿದೆನೋ ಮೇ । ಣಾರ ನಿಂದಿಸಿದೆನೊ ॥ ಯಾರಿಗೊರೆವೆ ಗತಿಯೇನಕಟೆಂ । ದೀರೀತಿಯೊರಲ್ದ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಅಂಜದಿರಥಮುನಾಯಿಗಳೆಂದ ಮಾತಿಗೆ । ಕಂದ ಕೇಳಂ ॥ ಹಂಲಂ । ಜಂಜಡತ್ವಕೆ ನೀನು ಜರುಗಿದ್ಯೆ ಮನವನು । ಕಂದ ಕೇಳು ॥ ೧ ॥ ಕಂಜಲೋಚನ ಖಳರಿವದಿರ ಬಗೆವನೆ । ಕಂದ ಕೇಳು ॥ ಭವ । ಭಂಜನಕೃಪೆ ನಿನಗತಿಶಯುವಾಗಿದೆ । ಕಂದ ಕೇಳಂ ॥ ೨ ॥ ಹಗರಣಕೊದಗದಿರಲು ಮೂರುಂ ಲೋಕವ । ಕಂದ ಕೇಳು ॥ ತಾನೆ । ತೆಗೆವ ಹೂಡುವ ಜಗನ್ಮಯನೀ ಮುಕುಂದನು । ಕಂದ ಕೇಳು ॥ ೩ ॥ ವಿಗಡ ಚೈದ್ಯಾದಿ ನಾಯಕರನೀಕ್ಷಣದೊಳಂ । ಕಂದ ಕೇಳು ॥ ಕೊಂದು । ಬಗಿದು ಭೂತಾಹುತಿ ಕೊಡದಿರ ಸೈರಿಸು । ಕಂದ ಕೇಳು ॥ ೪ ॥ ಕಡಲಂ ಮಂಜಿನ ಮಳೆಗಳುಕಿ ಪೋಗುವುದುಂಟೆ । ಕಂದ ಕೇಳು ॥ ಇಂಥಾ । ಒಡಿವಾರಗಳಿಗಂಜಿ ನಡುಗುವ ಕೃಷ್ಣನೆ । ಕಂದ ಕೇಳು ॥ ೫ ॥ ಬಿಡಂ ಬಿಡೀ ಶೋಕವನೆಂದೊಡಂಬಡಿಸಲು । ಅರಸ ಕೇಳು ॥ ಕೇಳ್ದು । ಘುಡುಘುಡಿಸಂತ ದಂತವಕ್ತ್ರನು ಪೇಳ್ದನು । ಭೂಪ ಕೇಳು ॥ ೬ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝುಂಪೆತಾಳ

ಎಲೆ ಭೀಷ್ಮ ಭಂಡ ಮುಂದಿಬರಡ ಘಡ ನಿನ್ನ ಗೋ । ಕುಲದವನ ಗುಣವ ಬೇಸರದೆ ॥ ಗಳಹುತಿಹೆ ಜಾರೆಯುರ ಮಿಂಡನೀತನ ಕಥೆಯು । ಕಲಿಸಿದವರಾರಕಟ ನಿನಗೆ ॥ ೧ ॥ ಭೀಷ್ಮನಿವನಧಮ ಚಂಡಾಲನನು ಬಿಡದೆ ಕಡಿ । ದೊಟ್ಟದಿರೆನೆನುತ ನಡೆತರಲು ॥ ಸಿಟ್ಟಿನಲಿ ಪಲ್ಗಡಿದು ಭೀಮ ರೋಷಾಗ್ನಿಯಂಲಿ । ದುಷ್ಟಾತ್ಮಗೆಂದ ಕಡುಮುಳಿದು ॥ ೨ ॥ ಎಲವೊ ನೀಚಾಧಮ ಪಿಶಾಚಿ ದೈವದ್ರೋಹಿ । ತಿಳಿದುಕೋ ನಿನ್ನೊಡಲ ಬಗಿದು ॥ ಬಲು ಭೂತ ಸಂತಾನಕುಣಬಡಿಸಿ ಮಿಕ್ಕವರ । ತಲೆಯಂ ಕೊಂಬೆನು ಸೈರಿಸಿನ್ನು ॥ ೩ ॥ ಹರಿಯು ನಿಂದಿಸಿ ಭೀಷ್ಮರನು ಜರೆದ ಫಲವ ನಿನ । ಗರೆ ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ತೋರುವೆನಂ ॥ ಪರಿಕಿಸೆಂದನುವಾಗಲಖಿಳ ಯಾದವರು ಸಹಿ । ತರಸಸೈನಿಕವೆದ್ದುದಾಗ ॥ ೪ ॥ ಬಲಪಯೋದಧಿ ಸಹಿತ ಕಯ್ಯ ಗದೆಯಂನು ಭೀಮ । ಝಳಪಿಸುತ ಬರಲಿದಿರುಹಾಯ್ದು ॥ ಕಳಕಳವ ಮಾಣಿಸುತ ಭೀಷ್ಮ ಭೀಮನ ಗದೆಯು । ಸೆಳಕೊಂಡು ನುಡಿದನತಿ ದಯದಿ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ನೆರಹಿದಿರಿ ಚತುರಾಬ್ಧಿಮಧ್ಯದ । ಧರಣಿಪಾಲಸಮುದ್ರದೊಳಗೀ । ಪರಿಯ

ಮಾಡಿದರಕಟ ಕೆಡದೇ ರಾಜಸೂಯಮುಖ ॥ ಧರಧುರವು ಸಾಕೆಂದು ಹೂಣಿಗ। ರುರುಬೆಗಳ ನಿಲಿಸಿದನು ಗಜಬಜಿ । ಪರಸುಗಳ ಸಂತವಿಸಲೀಕ್ಷಿಸುತೆಂದನಾ ಚೈದ್ಯ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಬಿಡು ಬಿಡು ಗಂಗಾಸುತ ಕೇಳ್ ಭೀಮನ । ತಡೆಗಡಿದೀಕ್ಷಣದಿ ॥ ಬಿಡದಗ್ನಿಗೆ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯೊಳಗುಣ । ಬಡಿಸುವೆನತಿ ಗುಣದಿ ॥ ೧ ॥ ದೀಕ್ಷಿತ ಯಮಜನ ಕರುಳ ತೆಗೆದು ಜಯ । ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಮುಡಿಸುವೆನು ॥ ದಕ್ಷಾಧ್ವರದೀಶ್ವರನನು ಮರೆಸುವೆ । ನೀಕ್ಷಣದೊಳಗೆನಲು ॥ ೨ ॥ ಮರುತಜ ಗಜರುತ ಬಿಡು ಬಿಡು ದರ್ಪ । ಜ್ವರದಲಿ ಕಳವಳಿಪ ॥ ದುರುಳಗೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರೌಷಧವನು ಬಾ । ಯ್ಗರೆವೆನು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೩ ॥ ನಮ್ಮನು ಗೆಲಿದಾ ದಕ್ಷಾಧ್ವರಹರ । ನಿಮ್ಮಗಿಲೆನಿಸುವನ ॥ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕೊಂಬೆನೆನುತಲಡಹಾಯ್ದಾ । ದುರ್ಮತಿಗಿದಿರಾದ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ದೇಶಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಎಲವೊ ನಿನ್ನಯ । ತಲೆಯ ಕೊಂಬೆನು । ನಿಲುವುದಾದರೆನುತಲಿಟ್ಟ । ನಲಗು ಗದೆಯೊಳು ॥ ೧ ॥ ಧಡಿಗ ದಾನವ । ತಡೆದು ಗದೆಯನು । ಜಡಿದು ಭೀಮಸೇನಗಿಟ್ಟ । ನೊಡನೆ ಮುಷ್ಟಿಯ ॥ ೨ ॥ ಮರುತಸಂಭವ । ನಿರದೆ ಚೈದ್ಯನ । ಉರಕೆ ತಿವಿಯಲಾತನಿವನ । ಶಿರಕೆ ತಾಗಲು ॥ ೩ ॥ ಕುಂದದಿಬ್ಬರು । ಕಾದುವಿನಿತಕೆ । ಮುಂದುಗೆಟ್ಟುದವನಿ ತ್ರಿಜಗ । ವೃಂದ ನಡುಗಿತು ॥ ೪ ॥ ಗೆಲವು ಭೀಮಗೆ । ಘಟಿಸದೆಂಬುದ । ತಿಳಿದು ಭೀಷ್ಮ ಪವನಸುತನ । ನಿಲಿಸುತೆಂದನು ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಪುತುವರಾಳಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕೇಳಿ ಸೈರಿಸಬೇಹುದೀ ಕಥೆಯ । ಪೇಳುವೆ ಶಿಶುಪಾಲ ಮೂಲಸಂಗತಿಯ ॥ ಕೇಳಿ ॥ ಪ ॥ ಇವ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು ಮರುಭವದೊಳಗುದು । ಭವಿಸಿದ ರಾವಣ ನರೆಶಿಶುಪಾಲನು । ದವತರಿಸಲು ಬಾಳದೀ । ನೇತ್ರಗಳಾಗು । ತಿವನು ಚತುರ್ಭುಜದಿ । ಪುಟ್ಟುತ ಕೂಗ । ಲವರೆಲ್ಲರತಿ ಭಯದಿ । ಚಿಂತಿಸಲು ಮ । ತ್ತ್ರಪರ ಸಂತಯಿಸಲಯ್ದಿ । ನಾರದಮುನಿ । ಇವನ ಕಯ್ಯೊಳು ತಾನು ವಿವರಿಸಿ ಪೇಳ್ದನು ॥ ಕೇಳ ॥ ೧ ॥ ಕಾಣಬಂದರಿಗಿತ್ತಡಧಿಕಕ್ಷಿಬಾಹುಗಳ್ । ಮಾಣಲಿಕವ ನಿಗಾತನೆ ಶತ್ರುವೆಂದು ಗೀ । ರ್ವಾಣಮುನಿಯು ಪೋಗಲು । ಬಂದವರಿಗೆ । ಕಾಣಿಸೆ ಕೈಕಂಗಳು । ಪೋಗದಿರಲ್ಕೆ । ತಾನೊಂದು ದಿವಸದೊಳು । ಕೃಷ್ಣನು ಬರೆ । ಸೂನುವ ತಂದೀಯಲು । ಕೈಕಂಗಳು । ಕಾಣದಿರಲು ಕಾಂತೆ ಕರುಣೆ ಸೇದೆರಗಲು ॥ ಕೇಳಿ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಸೈರಿಸುವೆನಪರಾಧಶತಕೆ ಕಂ । ಮಾರನನು ಕೊಲೆನೆನಂತಲಾಕೆಗೆ । ಶೌರಿ ಭಾಷೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಹಿಂಗಿದನವನ ತಾಯೊಡನೆ ॥ ಅರಿವನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಮೊದಲಂ ಮುಃ । ರಾರಿಯೋ ನೀನೋ ವಿಚಾರಿಸು । ವೀರ ಮಾರುತಿಯೆಂದೆನಲಂ ಕೇಳಿ ದನು ಶಿಶುಪಾಲ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಏನೆಲವೊ ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲುವ ಭಟನು ನೀನೆಲಾ । ನಾನು ನಿನ್ನೊಳಳಿವ ಭಟನೆ ಮರುಳೆ ಪೇಳೆಲಾ ॥ ಈ ನೆಗಳ್ದ ಮಾತು ದಿಟವೊ ಪುಸಿಯೊ ಎಂಬುದ । ಕಾಣ ಬೇಕು ನಿಲ್ಲು ಧುರಕೆ ನೋಡಬಹುದಿದ ॥ ೧ ॥ ಮಗುಳೆ ಸೋವಂದತ್ತನೆದ್ದು ಗಜರಿ ಗೊಲ್ಲನ । ಪೊಗಳಿ ನೃಪರ ಮಾನಗಳನು ಕೊಂಡ ಭೀಷ್ಮನ ॥ ಬಗಿದು ನೃಪನ ಯಜ್ಞಗಳನು ಕೆಡಿಸಿರೆನ್ನುತ । ವಿಗಡಜನಕೆ ನೇಮಿಸಲ್ಕೆ ಭೀಷ್ಮ ಗಜರುತ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಬರಿಯ ಮಾತನು ಮರೆದು ಕಾರ್ಯಕೆ । ಕೊರತೆಯಾದರೆ ನಾಯ್ಗೆ ಳೊದರಿದ । ತೆರನಹುದಲ್ಲೆ ತೋರಿರೈ ನೆರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗುಣವ ॥ ಇರಿದು ನೀವ್ ಕೊಲಲಾರದಿದ್ದರೆ । ವರಕ್ರತುವ ನೀವ್ ಕೆಡಿಸದಿದ್ದರೆ । ಕೆರವು ನಿಮ್ಮಯ ಬಾಯೊಳೆಂದನು ಭೂಪರಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಆ ನುಡಿಗೆ ಭಗದತ್ತ ಪ್ರಳಯ ಕೃ । ಶಾನುವಿನ ತೆರನಂತೆ ಕಿಡಿಯಿಡು । ತಾನನದಿ ಹೊಗೆ ಸೂಸುತೆಂದ ಕೃ । ಪಾನಿಧಿಯೊಳು ॥ ೧ ॥ ಎಲವೊ ಸೈರಿಸಿ ಕೊಂಡರೀಪರಿ । ಸಲುಗೆಯಾಯಿತೆ ಪೇಳು ನೀನಾ । ರೆಲವೊ ಘಡ ಘಡ ಸಿಂಹ ಪೀಠವ । ನಿಳಿವುದಿನ್ನು ॥ ೨ ॥ ಜಾರೆಯರು ಹುಲುಪಾಂಡವರು ಮುಂದಿ । ಹಾರುವರು ಪತಿಕರಿಸಿದರೆ ನೀ । ನಾರು ಮಾನ್ಯನೆಯೆನಲು ಚೈದ್ಯ ಮು । ರಾರಿಗೆಂದ ॥ ೩ ॥ ನಿನಗೆ ಮೊದಲಲಿ ದಿವ್ಯ ವಿಶಿಖದ । ಮೊನೆಯೊಳರ್ಚಿಸಿ ಬಳಿಕ ಭೀಷ್ಮನ । ಘನತರಾಗ್ನಿಯೊಳುರುಹಿ ಕುಂತೀ । ತನಯರುಗಳ ॥ ೪ ॥ ತನಿರಕುತಘೃತಧಾರೆಯೊಳಗೀ । ವಿನುತ ರೋಷಾಧ್ವರವ ವಿರಚಿಪೆ । ನೆನುತ ಕೃಷ್ಣನ ಪಿಡಿದೆಳೆದರಾ । ಕ್ಷಣದಿ ಬಿಡದೆ ॥ ೫ ॥ ಇಂದಿನಲಿ ರಿಪುರುಧಿರಪಾನಾ । ನಂದವತಿ ಶಾಕಿನಿಗಳೆನಿಪಾ । ನಂದಲೀಲಾ ನೃತ್ಯದರುಶನ । ವೆಂದು ನೃಪರು ॥ ೬ ॥ ಧರಿಸಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನಾ ಚ । ಪ್ಪರವ ಹೊರವಂಟಖಿಳ ರಾಯರು । ನೆರೆದರಾ ಗೋಕುಲನಿವಾಸನ । ಕರೆಯಿರೆನುತ ॥ ೭ ॥

ರಾಗ ಆಹೇರಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಧುರಕೆ ಸನ್ನಹವಾದರಾಗ । ನಾಲ್ಕು ಸಾ । ಗರಮಧ್ಯದವನಿಪಾಲಕರಧಿಕ ಬೇಗ ॥ ಧುರಕೆ ॥ ಪ ॥ ಡಾವರಿಸಿತಖಿಳ ನಾ । ನಾ ವಾದ್ಯಘೋಷ ಭಂವ । ನಾವಳಿಯ ತುಂಬಿ ಸುಭ । ಟಾವಳಿಗಳತಿಕರಿ ಘ । ಟಾವಳಿಪದಾತಿ ಸೇ । ನಾವಳಿ ಗಳೆದ್ದುದಾ । ದೇವ ಗಡ ಬರಹೇಳುತ । ಕಾವವರ । ಗೋವಳನ ಹುಡುಗ ನನು ತೋರಿರೆಂದೆನುತ ॥ ಧುರಕೆ ॥ ೧ ॥ ಓಡಿದರು ಭೂಸುರರು । ಬಾಡಿದರು ಮುನಿಗಳ । ಲ್ಲಾಡಿತಾ ಸಭೆಯಧಿಕ । ಕೇಡು ಸಂಭವಿಸಿತೆನು । ತಾಡಿ ಚಿಂತಿಸು ತಿತ್ತು । ಜೋಡಿಸಿದ ಸೈನ್ಯದೊಳ । ಗೌಡುಗಿವುತಾಗ ಭೀಮ । ರೋಷ ಮನ। ಮಾಡಿ ನಿಂತಿರೆ ನುಡಿದ ಶ್ರೀರಂಗಧಾಮು ॥ ಧುರಕೆ ॥ ೨ ॥

ರಾಗ ವೃಂದಾವನ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಇಂದೆಮ್ಮ ಮಾತ ಕೇಳಿ । ಸಕಲ ಮುನಿ । ವೃಂದವಂಜದಿರಿ ತಾಳಿ । ಸೈರಿಸಿ ಪಾಂಡು । ನಂದನರಿಂದಿನಲಿ । ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳಿ ॥ ಅಂದಿನಲಿ ಶಿಶುಪಾಲಕನ ತಾಯ್ । ಬಂದು ಮಗನಪರಾಧ ಶತದಲಿ । ಕಂದಲಾಗದು ಚಿತ್ತವೆಂದಳು । ಚಂದ ದಿಂಗಲುಪಚರಿಸಿ ನಮ್ಮನು ॥ ಇಂದೆಮ್ಮ ॥ ೧ ॥ ಆಮಾತಿನೊಳಗೀತಗೆ । ಸೈರಿಸಿದೆ ನಾ । ನೀ ಮಹಾ ಸಭೆಯೊಳಗೆ । ಸಂದುದು ಭಾಷೆ । ಕಾಮುಕತ್ವದೊ ಳೆನಗೆ । ಬೈವುತ ಕಡೆಗೆ ॥ ಈ ಮಹಾ ಯಜ್ಞವನು ಕೆಡಿಸುವೆ । ನೀ ಮಹೀಶರ ಮುರಿವೆನೆಂದತಿ । ವೈಮನಸ್ಯವ ಮಸೆದು ಖೂಳನು । ತಾ ಮನವ ಮಾಡಿದ ವಿನಾಶಕೆ ॥ ಇಂದೆಮ್ಮ ॥ ೨ ॥ ದುಷ್ಟನ ತಲೆಗಡಿದು । ಭೂತಳವ ಸಂ । ತುಷ್ಟಿಯ ಪಡಿಸುತಲಿಂದು । ಯಾಗವ ಕಾಯ್ದು । ಕೊಟ್ಟಪೆ ನಿಮಿಷಕೆಂದು । ತಾ ನಿಜಸಿಂಹ ॥ ವಿಷ್ಟರವನಿಳಿದೊಡನೆ ನಗುತಲಿ । ಕೃಷ್ಣ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವನು ಕೈಗೊಳು । ವಷ್ಟರೊಳು ಯದುಸೇನೆ ಪಾಂಡವ । ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲರ ಬಲಗಳೊದ ಗಿತು ॥ ಇಂದೆಮ್ಮ ॥ ೩ ॥

ಕಂದ

ದೈತ್ಯರ ತತಿಯುಂ ಕನಲಿ ರ । ಣೋತ್ಸಹಕುದ್ಯುಕ್ತರಾಗೆ ಕಾಣುತ ಮುಂದದಿಂ ॥ ಹತ್ತಿರೆ ಬಹ ಹರಿಯಂ ಕಾ । ಣುತ್ತಲಿ ಭಗದತ್ತ ನುಡಿದ ಹರಿ ಯೊಳ್ ಭರದಿಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಏಕತಾಳ

ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆಲೊ । ಸಂಗರಕತ್ತ । ಗೋವಳ ಕೃಷ್ಣ । ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆಲೊ ॥ ಪ ॥ ಮೆಲ್ಲನಯ್ದಿ ಗೋಪಸ್ತ್ರೀಯ । ರೆಲ್ಲರನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ॥ ಅಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಬೆಣ್ಣೆ

ತಿಂದು । ಕಲ್ಲಿ ಕೊಳ ಭುಂಜಿಸಿ ॥ ನಲ್ಲೆಯುರ ಕುಚವ ಪಿಡಿವು । ತುಲ್ಲಸದೊಳು ವೋಹಿಸಿ ॥ ನಿಲ್ಲದೆ ಜುಣುಗಿದ ಚೋರ । ಕಳ್ಳತನದಿ ಸಾಹಸಿ ॥ ೧ ॥ ನವೊಸ್ಮಿಳ ಗಂತಿಂಥಾದೊಂದು । ನಡೆಯುದೆಲವೊ ಗೋವಳ ॥ ಸಮ್ಮುಖವಾಗುತ್ತ ನಿಲ್ಲಂ । ಕಾರ್ಮುಗ ಕಯ್ಕೊಳ್ಳಿಲಾ ॥ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದೀರೀತಿ ಬಂದು । ಸಿಂಹಾಸನವ ನೇರ್ದೆಲಾ ॥ ಹವ್ಮನೆಲ್ಲ ತೋರು ತೋರು । ಸುಮ್ಮಗಿರುವದೇಕೆಲಾ ॥ ನಿಲ್ಲಂ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಎಂದೆನಲ್ಕೆ ನಗುತಲಮುರವಂದ್ಯನುಸಿರಿದ । ಮಂದಮತಿಯೆ ಕೇಳು ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಬಹುವಿಧ ॥ ದಿಂದ ಬಗುಳಿ ಯುಮುನ ಪುರಕೆ ಸಂದ ತೆರದಲಿ । ಬಂದು ದಿದಕೊ ನಿನಗೆ ಮರಣವಿಂದು ತನ್ನಲಿ ॥ ೧ ॥ ಪರಿಕಿಸೆನುತ ಬಿಟ್ಟ ಸರಳ ತರಿದು ಮಾನುಷ । ತುರುವ ಕಾಯ್ದು ಲಂಡ ನಿನಗಿದೇಕೆ ಪೌರುಷ ॥ ಬರಿದೆ ಘಡ ಘಡೆ ನುತ ಬಿಟ್ಟ ಸರಳ ತುಂಡಿಸಿ । ದುರುಳ ಸೂತ ತುರಗ ತೇರು ಧನುಪ ಖಂಡಿಸಿ ॥ ೨ ॥ ಮಾನಭಂಗವೆಸಗಲಸುರ ಪ್ರಾಣಮಾತ್ರದಿ । ತಾನು ಜುಣುಗಲಿತ್ತ ಸೋಮದತ್ತ ಶೌರ್ಯದಿ ॥ ದಾನವಾರಿಯೊಡನೆ ಸೆಣಸಿ ಸೋತು ಮೌನದಿ । ಸೇನೆಸಹಿತ ತಿರುಗಿ ಪೋದನಸಮ ಸಮರದಿ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಮುರವಿರೋಧಿಯಿಂತು ಧುರಕೆ । ಕೆರಳಿ ಬರುವ ಪರಿಯ ಕಂಡು । ಧರಣಿ ಪಾಲನಿಕರ ಮುಂದು । ವರಿದು ಗರ್ಜಿಸಿ ॥ ಸರಳಸಾರದಿಂದ ಮುಸುಕ । ಲರು ತರಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಗೆಲ್ದ । ಹರಿಯ ನೋಡುತಿಂದ್ರಸೇನ । ತರುಬಿ ನಿಲ್ಲಲು ॥ ೧ ॥ ಆ ನೃಪಾಲ ಸೈನ್ಯಸಹಿತ । ಹಾನಿಯಾಗಿ ತಿರುಗೆ ರೋಚ । ಮಾನ ಪಾಂಡು ನೃಪಸಮುದ್ರ । ಸೇನರೆಂಬರು ॥ ದಾನವಾರಿಯೊಡನೆ ಸೆಣಸಿ । ಸೇನೆಸಹಿತ ನೃಪಸಮೂಹ । ಮಾನಭಂಗರಾಗಿ ಪೋದ । ರೇನನೆಂಬೆನು ॥ ೨ ॥ ದಂತಿವರ ಪದಾತಿನೃಪರ । ಸಂತತಿಗಳು ಸೋತು ನಿಜಪು । ರಾಂತಿಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತಿರೆ ಕೃ । ತಾಂತನಂದದಿ ॥ ದಂತವಕ್ತ್ರ ಕೆರಳಿ ಖಳಮು । ಹಾಂತ ಸೈನ್ಯ ಸಹಿತಲಯ್ದಿ । ಕಂತುಪಿತನಿಗೆಂದ ಕರದಿ । ಕುಂತ ತಿರುಹುತ ॥ ೩ ॥ ಚೋರ ಘಡ ಘಡೆಲವೊ ರಣವಿ । ಚಾರವೇನ ಬಲ್ಲೆ ಗೋಕು । ಲೂರ ಜಾರೆಯುರ ಮನೋವಿ । ಚಾರ ವಲ್ಲದೆ ॥ ಭೂರಿಸಭೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನೆಂದು । ಚಾರುಸಿಂಹ ಪೀಠವಿದರ । ನೇರ ಬಂದ ಬಲುಹ ತೋರು । ತೋರೆನುತ್ತಲಿ ॥ ೪ ॥ ಬಲುತರಾಸ್ತ್ರ ಸುರಿಯೆ ತರಿದು । ಜಲಜನಾಭನೆಂದನಸುರ । ಕುಲಕೆ ತಾನು ಮೃತ್ಯುವೆಂದು । ತಿಳಿಯು

ದಾದೆಲಾ ॥ ಎಲವೊ ನಿನ್ನ ಸಿಗಿದು ಭೂತ । ಗಳಿಗೆ ನಿಮಿಷದಿಂದ ತೃಪ್ತಿ । ಗೊಳಿಸದಿರೆನೆನುತ್ತ ಸರಳ । ಮಳೆಯ ಸುರಿಯಲು ॥ ೫ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಅಚ್ಯುತನ ಬಾಣಮಂ ತರಿದೊಡನೆ ದಾನವಂ । ಮುಚ್ಚಿದಂ ಮುರಹರನ ಮಗುಳೆ ಕೋಪಿಸುತವನ । ನೆಚ್ಚಡಾ ಹರಿಶರಂ ಪೊಸತಾಯ್ತು ಸಂಗರಂ ಮೆರೆಯೆ ಭೂಮಂಡಲದೊಳು ॥ ಆಶ್ಚರ್ಯಮೆನೆ ಕಾದಿ ಖಳನಚ್ಯುತನ ಶರದಿ । ಮೂರ್ಛೆಗೊಂಡಿರೆ ದುಷ್ಟಸೈನಿಕವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ । ಕೊಚ್ಚಿ ಕೆಡಹುತ ಗೆಲ್ದು ಮೆರೆವನಿತರೊಳಗೆದ್ದು ಶ್ರೀಧರನೊಳಿದಿರಾದನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ದೇಶಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಮತ್ತೆ ಕೋಲ್ಗರೆದಸುರನ ಚಾಪವ । ಕತ್ತರಿಸುವನಿತರಲಿ ಪಲ್ಗಡಿ । ವುತ್ತ ಮೇಲ್ ಪಾಯ್ದಾಗಲೆ ॥ ೧ ॥ ಕುಂತ ಕೈಗೊಂಡು ಬರುತಿರೆ ಕಾಣುತ । ಕಂತುಪಿತನದ ಸೆಳೆದಂಕೊಳಲು ಕೃ । ತಾಂತನಂದದಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ॥ ೨ ॥ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧಕೆ ನಡೆತರಲೀಕ್ಷಿಸಿ । ದುಷ್ಟ ಕೆಡೆಯೆನುತಚ್ಯುತನು ತೆಗೆ । ದಿಟ್ಟನತಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವ ॥ ॥ ೩ ॥ ಆ ಮಹಾಸ್ತ್ರದೊಳಸುರನ ಕಾಯವು । ಭೂಮಿಗೊರಗಲು ಕಾಣುತಲೆ ಸುರ । ಸ್ತೋಮ ಸಂಭ್ರಮಳೆಗರೆಯಲು ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ದಂತವಕ್ತ್ರನ ಮರಣದಲಿ ಸುರ । ಸಂತತಿಗಳಂಬರದಿ ನಲಿದೋ । ರಂತೆ ಪೂಮಳೆಗರೆಯೆ ಸಜ್ಜನನಿಕರ ನಲಿದಾಡೆ ॥ ಸಂತಸವು ಕೈಗೂಡಲತಿ ಕ । ಲ್ಪಾಂತ ಭೈರವನಂತೆ ಗಜರಿ ಮು । ರಾಂತಕನ ತಡೆದೆಂದನಾ ಶಿಶುಪಾಲನಡಹಾಯ್ದು ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ಕಾದುವಡನುವಾಗೆಲವೊ । ಫಡ । ಯಾದವ ನಿಲು ನಿಲ್ಲೆಲವೊ ॥ ವೈದರ್ಭೆಯ ಕಳವಿನಲಿ । ಕ । ದ್ದೊಯ್ದಂದವನಿಂದಿನಲಿ ॥ ೧ ॥ ತೋರೆನ್ನುತ ಗರ್ಜಿಸುತ । ಮುರ । ವೈರಿಯ ಮುಸುಕಲು ನಗುತ ॥ ಭೂರಿ ಸರಳ್ಗಳ ತರಿದು । ದಸು । ಜಾರಿಯು ನೋಡಿದ ಮಂಳಿದು ॥ ೨ ॥ ಎಲೆ ಮೂಢಾತ್ಮನೆ ಕೇಳು । ತ । ನ್ನೊಳಗಿದಿರಾಂತವರುಗಳು ॥ ತಿಳಿದಿಹರೆನ್ನಯ ಪರಿಯ । ನರೆ । ಗಳಿಗೆಗೆ ತೋರ್ಪೆನು ನೆಲೆಯ ॥ ೩ ॥ ನೋಡೆನ್ನುತ ಮೂದಲಿಸಿ । ಹೊ । ಯ್ದಾಡಲು ಸುರತತಿವೆರಸಿ ॥ ನೋಡಲು ನೆರದಂಬರದಿ । ಕೊಂ । ಡಾಡಿದರಂದನುವರದಿ ॥ ॥ ೪ ॥ ತುಂಬಿತು ತ್ರೈಭೂಮಿಯೊಳು । ಬಿಡ । ದಂಬಿನ ಮಯವಾಗಿರಲು । ಅಂಬರತತಿಯಂಲುಗಿದವು । ಸ । ಪ್ತಾಂಬುಧಿಯಲ್ಲಾಡಿದವು ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಬಿಡಂತೊಡುವ ಸಮುಸಂಧಿಸುವ ರ್ಶಿಃ । ವಡೆದು ಹೂಡುವ ತಾಗಿಸುವ ಹಿಳು । ಕಿಡಂವ ಹರಿಸುವ ಬೆಸುವ ಬಿಡಿಸುವದಸಮಚಾಪಲವ ॥ ನುಡಿವ ಕವಿಯಿನ್ನಾರು ಹರಿ ಬಾಯ್ । ಬಡಿಕನೇ ಶಿಶುಪಾಲನೀ ಪರಿ । ನಡೆಸುತಿರ್ದನು ಹರಿಯೊಡನೆ ಸಮುಬೆಸನವಿಭ್ರಮವ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಪೊಡವಿಪತಿ ಕೇಳಿವರ ಸಮರಮಧ್ಯದೊಳವನಿ । ಗುಡಿದವತಿ ನಕ್ಷತ್ರವಾದಿತ್ಯ ಚಂದ್ರರಿಂ । ಗಡಹಾಯ್ದನಾ ರಾಹು ಧೂಮಕೇತುಗಳೆದ್ದು ರುಧಿರಮಳೆ ಧರೆಗೆ ಸುರಿದು ॥ ಮಿಡುಕಿದವು ಪೃಥಿವಿಗಳು ಜಲಗಳುಕ್ಕಿದವವನಿ । ನಡಗಲುತ್ಪಾತ ಕಂಗೊಳಿಸುತಿರೆ ಯಮಸೂನು । ಕಡುಭಯದಿ ನಾರದನ ಬೆಸಗೊಂಡಡವ ನಗುತ ನುಡಿದನಾ ನೃಪತಿಲಕಗೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಬೆದರದಿರರಸ ಚೈದ್ಯಾದಿ ದಾನವರ ಸಂ । ಪದವನು ಕೆಡಿಸಲಾಗಿ ॥ ಒದಗಿತೆಂದೆನೆ ಯಮಸುತ ಪರಿಹಾರವೆಂ । ತದಕೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳಲು ॥ ೧ ॥ ಸರುವಂತರ್ಯಾಮಿ ನಾಯಕ ನಿಮಗಾಪ್ತನಾ । ಗಿರುತಿರೆ ಮುಂದಿದಕೆ ॥ ಪರಿಹಾರವಾತನೆ ಹೊರತು ಬೇರುಂಟೆ ಶ್ರೀ । ವರನ ಲೀಲೆಗಳಿನಿತು ॥ ೨ ॥ ಖಳರವಸಾನಕಿಂತಾದುದೊ ಬಲ್ಲರಾ । ರೆಲೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆನ್ನುತ ॥ ತಿಳುಹಿ ಸುತಯಿಂಸಲಿತ್ತಲು ಸಮನಾಗಿಯೆ । ಹಳಚಿದರಿವರೀರ್ವರು ॥ ೩ ॥ ಇವ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ರಾವಣನಾಗಿ ಮೂರನೆ । ಭವದಾತನೀತನೆಂದು ॥ ದಿವಿಜರೀಕ್ಷಿಸುತಾಡಲಾಹವ ಮೆರೆದುದು । ವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರಸಾರದಲಿ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕಾದಿದರು ವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ । ಭೇದದಲಿ ರಥಭಂಗಚಾಪ ವಿ । ನೋದದಲಿ ಶಸ್ತ್ರೌಘಸಂಹರಣಪ್ರಸಂಗದಲಿ ॥ ಮಾಧವನೆ ಮಿಗಿಲೆಂದು ಮುರಹರ । ಗಾದುದಪಜಯವೆಂದು ಸೈನ್ಯ ಮ । ಹೋದಧಿಯೊಳಿತ್ತಂಡ ಪೊಗಳಲು ಮೆರೆದುದಾ ಸಮರ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ದೇಶಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಮುರಳಿ ದೈತ್ಯನ । ಕರದ ಚಾಪವ । ತರಿದು ಬಿಸುಡಲೊಡನೆ ಮುಂದು । ವರಿದು ಗರ್ಜಿಸಿ ॥ ೧ ॥ ಯಾದವೇಂದ್ರನ । ಬೈದು ಕರದೊಳು । ಕೈದುಗೊಂಡು ಕಾದಿ ರಣದಿ । ಮೂದಲಿಸಿದನು ॥ ೨ ॥ ವಿಕ್ರಮಾಗ್ನಿಯು । ವೇದ

ಮಯುವಹ । ಚಕ್ರವನ್ನು ತೆಗೆಯಲಿತಿಶ । ಯಾರ್ಕ ಪ್ರಭೆಯೊಳು ॥ ೩ ॥ ಮೂರು ಲೋಕವು । ಗಾರುಗೆಡುತಿರೆ । ವಾರಿಜಾಕ್ಷ ಬೆಸಸಿ ಕಳುಹೆ । ಭೂರಿ ವೇಗದಿ ॥ ೪ ॥ ವರ ಸುದರ್ಶನ । ಬರುತ ಖೂಳನ । ಮೆರೆವ ಕಂಠದೆಡೆಯೊ ಳೌಕಿ । ಮುರಿದುದಾಕ್ಷಣ ॥ ೫ ॥ ತಲೆ ಸುರರ್ಗಳ । ಮೇಳದಿಂದಲಿ । ನಲಿದು ರಕ್ತಧಾರೆಯಿಂದ । ಳಿಳೆಗೆ ಬೀಳಲು ॥ ೬ ॥ ಒಡೆದು ಜ್ಯೋತಿಯು । ಸಿಡಿಯು ಲಭ್ರಕೆ । ಒಡನೆ ಚಕ್ರವಯ್ದಿ ನಿಜದೊ । ಳಡಗಿ ನಿಂದುದು ॥ ೭ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಆರು ಕೋಟಿ ರಥೌಘ ಮೂವ । ತ್ತಾರು ಕೊಟಿ ಗಜಂಗಳೆಪ್ಪ । ತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ತುರಂಗವೆರಡಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಸೇನೆ ॥ ಕೋರೆದಾಡೆಯ ಭಾರಿ ದೇಹದ । ವೀರ ದಾನವರಸುವ ನಿಮಿಷಕೆ । ಕಾರಿದನು ಕರುಣಾಳು ದೇವನು ಚಕ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಇಂದ್ರಾದಿ ಸುರರಮರ । ದುಂದುಭಿಯು ಮೊಳಗಿ ಸುಖ । ದಿಂದ ಪೂಮಳೆ ಗರೆದ । ರೊಂದಾಗಿ ನಲಿದು ॥ ೧ ॥ ನೆಗ್ಗಿದರು ನೆರೆದಖಿಳ । ಲಗ್ಗಿಗರು ಶಿಶು ಪಾಲ । ನಿರ್ಗಮಿಂದಿ ನೃಪಕಟಕ । ತಗ್ಗಿತಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ೨ ॥ ಹೊದ್ದಿನಲಿ ಕಾದಿರ್ದ । ಹದ್ದು ನರಿ ವಾಯಸ ಸ । ಮೃದ್ಧಿಯೂಟದಿ ದಣಿದು । ದಾದ್ಯಂತವೆಲ್ಲ ॥ ೩ ॥ ಶಿಶುಪಾಲನಾತ್ಮಜರು । ಬಸವಳಿದು ಪದಕೆರಗೆ । ವಸುಧೆಯಭಿಷೇಕವವ । ರ್ಗೆಸಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ॥ ೪ ॥ ನೆರೆದು ಭೂಸುರರು ಮುನಿ । ವರರು ಕ್ರತು ಕುಂಡದೊಳ । ಗುರಿಯೆಸಗುತೀ ಮಖವ । ಪರಿಪೂರ್ಣವೆಸಗೆ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಶ್ರುತಿವಿಧಾನದೊಳಖಿಳ ಪೂರ್ಣಾ । ಹುತಿಯು ಪಾರಾಯಣದ ನಿಗಮ । ಪ್ರತತಿಗಳ ಪರಿಪೂತ ಪರಿಮಳಮಯದಿಶಾವಳಿಯ ॥ ಕ್ರತುಸಮಾಪ್ತಿಯೊಳವ ಭೃಥದ ಭೂ । ಪತಿಯು ವಿಮಲಸ್ನಾನಪುಣ್ಯೋ । ಚಿತದಲೋಕುಳಿ ಯಾಡಿ ನಲಿದುದು ಲೋಕ ಸುರನರರ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ರಾಜಾಧಿಪತಿ ಕೇಳು ರಾಜಸೂಯದೊಳು ಮ । ಹಾಜನರುಂಡುಂಡು ದಣಿದು ॥ ರಾಜದ್ರವ್ಯವ ಕೊಂಡು ದಣಿದ ಸಂಗತಿಯು ವಿ । ರಾಜಿಸಲರಿದೆನ ಗೆಂದ ॥ ೧ ॥ ಮತ್ತೆ ತಾಪಸರಿಗೊಂದಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ । ಲಾಯ್ತೆಮ ಗಧ್ವರಸಿದ್ಧಿ ॥ ಅತ್ಯಂತ ದಣಿದಿರೀವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ । ಸತ್ಕರಿಸಲು ಪಾತ್ರನಲ್ಲ

॥ ೨ ॥ ಇಂತೆನುತುಡುಗೊರೆಯಿಂದ ಮನ್ನಿಸಲತಿ । ಮಂತ್ರಾಶೀರ್ವಾದದಿ ಹರಸಿ ॥ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡುಂ ತಾಪಸರೆಲ್ಲ । ತಂತಮ್ಮಾಶ್ರಮಂಕೆ ಸಾರಿದರುಂ ॥ ೩ ॥ ಭೂಪಾಲವರ್ಗವನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಮ । ಹೀಪತಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿ ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯುಂಳಿಯೆ ಮಿಕ್ಕವರನೆಲ್ಲರ ಕುಲ । ದೀಪ ಧರ್ಮಜ ಬೀಳ್ಗೊಂಡ ॥ ೪ ॥ ಸುರರು ಪೂಮಳೆ ಮಂತ್ರಾರತಿಯಿಂದಚ್ಯುತನನು । ಸ್ಮರಿಸಲುಂ ಧರೆಯ ನಾರಿಯರು ॥ ನೆರೆದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪಾಂಡವರಿಗಾರತಿಯೆತ್ತಿ । ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಪಾಡಿದರುಂ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಧವಳಾರ ಏಕತಾಳ

ಮಿತ್ರೆಯರೆಲ್ಲರು ಕೂಡುತಲಿ । ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯನ ಪಾಡುತಲಿ ॥ ಮುತ್ತಿನ ಹರಿವಾಣದೊಳಾರತಿಗಳ । ನೆತ್ತಿದರೈವರನು ಪೊಗಳುತಲಿ ॥ ಶೋಭಾನೆ ॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀಮಧುಸೂದನ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ । ಸೋಮಕುಲಾಧಿಪ ಧರ್ಮಜಗೆ॥ ಭೀಮಾರ್ಜುನ ರತಿಬಲರಿಗೆ ನಕುಲಗೆ । ಕಾಮಿತಗುಣ ಸಹದೇವನಿಗೆ । ಶೋಭಾನೆ ॥ ೨ ॥ ಚಿನ್ಮಯರೂಪಗೆ ಮುರಹರಗೆ । ಸನ್ನುತವರದ ಕೃಪಾರ್ಣವಗೆ ॥ ಮನ್ಮಥಪಿತಗೆ ಜಗನ್ಮಯರೂಪ ಸು । ಪರ್ಣಾರೂಢಗೆ ಗಿರಿಧರಗೆ ॥ ಶೋಭಾನೆ ॥ ೩ ॥ ವೃಂದಾರಕಮುನಿವಂದಿತಗೆ । ಇಂದ್ರಾದಿಗಳರ್ಚಿಪ ಸಿರಿಗೆ ॥ ಚಂದದೊಳೆಮ್ಮಯ ಮನೆಯೊಳು ಮೆರೆವಾ । ನಂದಗೆ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹನಿಗೆ ॥ ಶೋಭಾನೆ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಮತ್ತೆ ನಯನೀತಿಗಳ ಮಾರ್ಗವ । ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪಾಂಡವರುಗಳ ಪುರಂ । ಪೊತ್ತಮನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬಂದನು ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೆ ॥ ಅತ್ತಲಧಿಕಂತ್ಸವದೊಳಿಂದ್ರ । ಪ್ರಸ್ಥದೊಳು ಪಾಂಡವರು ಮೆರೆದ ಪ । ವಿತ್ರಚರಿತೆಯನೊರೆದೆ ನರಸಿಂಹನ ಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರವ ಜನಮೇಜಯಂಗೆ ಮುನಿ । ರಾಜ ವೈಶಂಪಾಯ ನೊರೆದ ಚರಿತವ ನೀ ಮ । ಹಾಜನದೊಳರಿವಂತೆ ವರ್ಣಿಸಿದೆನಿದರೊಳಗನಂತ ದೋಷಗಳಿರ್ದಡೆ ॥ ಮಾಜದದ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೈಶ್ವರ್ಯ । ತೇಜ ಮಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನಿತ್ತು ಸಲಹೆಮ್ಮವನು । ಮೂಜಗನ್ಮಾತೆ ಶಿರವಟಿವಾಸೆ ರವಿಭಾಸೆ ದುರ್ಗಾಂಬೆ ಸಲಹೆಂಬೆನು ॥ ೧ ॥

ಮಂಗಲ

ರಾಗ ತಿಲ್ಲಾನಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಮಂಗಲ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹನಿಗೆ । ಜಯ । ಮಂಗಲ ಭಕ್ತರ ಭಾಗ್ಯಪಯೋ